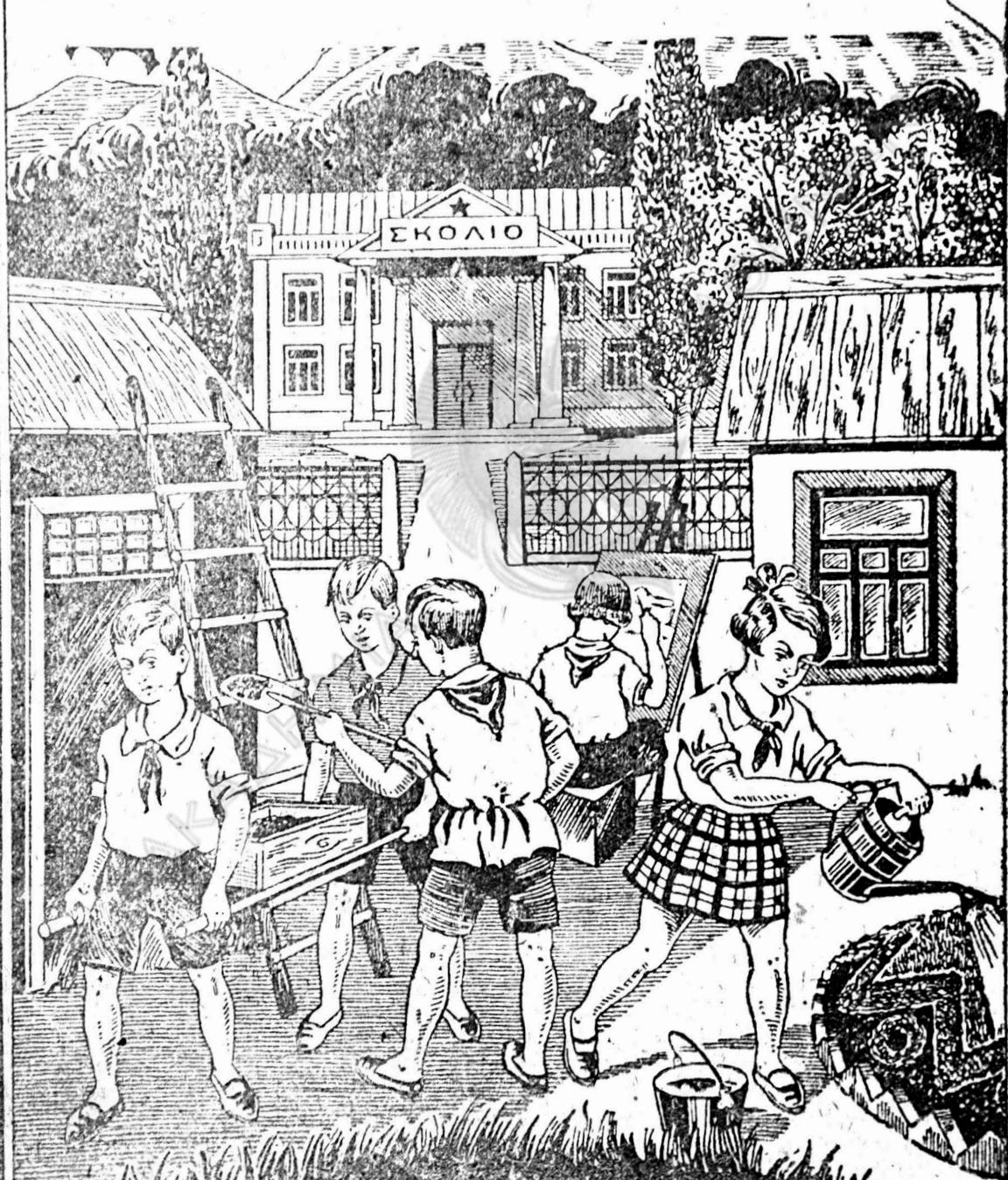

ΚΟΛΑΧΟΖΟΠΥΔΑ

ΤΟ ΚΟΛΕΧΤΙΒΟ ΤΟ ΣΙΓΡΑΦΙΑΔΟΝ:

ΤΡ. ΤΟΠΑΛΙΔΙΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΥΛΑΣ Α.Δ., ΘΕΟΦΑΝΙΔΙΣ Δ. κε ΜΕΛΙΔΙ Κ.

„ΚΟΛΧΟΖΟΠΥΛΑ“

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟ

Β. ΤΑΚΣΙΣ

(Α. ΕΚΣΑΜΙΝΙΑ)

ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΙΝΙΚΑ ΣΚΟΛΙΑ Ι ΒΑΘΜΙΔΑΣ

ΕΚΔΟΣΙ ΤΥ „ΚΡΑΙΝΑΤΣΙΖΤΑΤ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ
1931.

Авторский коллектив:

Тр. Топалиди, А. Попандопуло, Д. Феофаниди и К.^и Мелиди

„Колхозята“

Учебник для II группы I ступени

1-е Полугодие

Издание „Крайнациздата“
Ростов-Дон

Ι ΠΕΤΙΛΕΤΚΑ

Με χαρά κε με τραγύδια
κε με δίναμι κενύργια
το σχολιο μας προσκαλι!

Στι φιτια κε στο θέρος
πίραμε ενεργο μέρος
στα σπαρτα τυ κολχοζι!

Τόρα πια νέα ζοι!
νέα κολεχτιβικι ζοι!
παντυ μιχανες βυίζυν!

Κ' : κυλάκι : οχτρί-μας
τρέμυν απτι δίναμι-μας
διόχνυντε να μι μποδίζυν.

Πιαστίτε στα βιβλία
χωρις χαμια οκνιρία
ι δυλια μας προσκαλι

Μπρος πεδια τιν πετιλέτκα
μικρι, άντρας κε γινέκα
έχι χρέος ν' αχτελι—

Το πεντάχρονο χτιπά τον ιυλάκο,
τον παπά, τον μπυρζύα.

ΠΟΣ ΠΡΟΕΤΙΜΑΣΤΙΚΑΜΕ ΣΤΗΝ ΙΠΟΔΟΧΗ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΡΧΑΡΙΟΝ

Προχτες βράδι διο πιονέρι τις τάξις-μας ο Φάνις κε η Σίμα ίρθανε στο σπίτι-μας.

— Νίκο μύπανε. Άβριο νάρθις στο σχολιο με κόλες, λυλύδια κε βαφες.

— Κε τι θα κάνο; Η Σίμα λέγι. « — Θάρθις να προετιμαχτύμε για τιν ιποδοχή του μικρον αρχάριον! Θα

στολίζυμε το σχολιο] με λυλύδια [πλακάτες κι άλες ιχόνες. Θατιμάζυμε χερετιστίριως λόγυς, έκφεσες, τραγύδια κε πιίματα για χίνι τι μέρα».

Αφτα μύπανε κε πίγανε παράκατο να φονάχξυνε κε τάλα τα πεδια τις γιτονικς.

Το απόγειμα λέγο τι μιτέρα πύρθε χαρύμενη απτο τσάκουα τυ καπνυ τυ κολχοζιύ-μας.

— Μαμα εγο άβριο το προι θα πάγο στο σχολιο. Σίμερα έρθαν ο πιονέρι τις τάχσις-μας κε με φόναχξαν.

Πολι καλα μύπε ο μαμα — πίγενε αλα πρόσεχε νάζε ταχτικος κε ίσιχος κε να κάνις όλες τις εργασίες πυ ζυ αναθέτυν οργάνοσες τυ σχολιυ.

Εγο γεμάτος χαρα το βράδι αμέρος κιμίθικα, το προι κείπνιςα νορις νίφτικα, προγεμάτιςα, πίρα όλα τα χριαζύμενα κ' έτρεχα στο σχολιο. Εχι τι βλέπις; Όλι ο πιονέρι κ' ο μαθιτες τον ανότερον τάχσεον πέζανε οργανομένα πεχνίδια στιν αβλι.

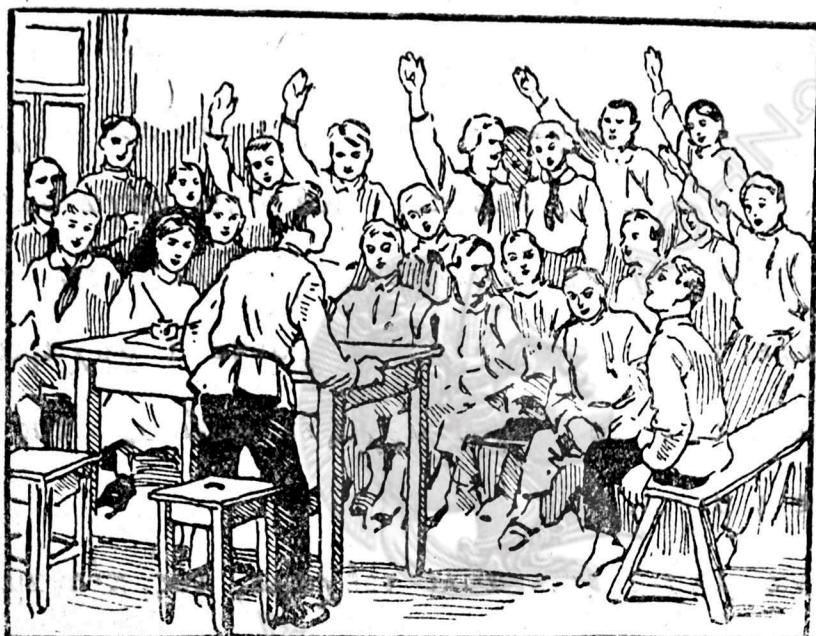
Ι ΣΙΝΕΔΡΙΔΣΙ ΤΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟΝ

Εχι πυ πέζαμε στιν αβλι χτίπισε το κυδύνι. Ο οδιγος τυ τάγματος φόναχξεν όλυς ζε σινεδρίας. Καθίζαμε στι μεγάλι ζάλα κε περιμέναμε πότε θ' ανίχις ο σινεδρίας.

Τέλος έρθε κι ο οδιγος κι άρχισε να λέγι. «Σίντροφι σίμερα μαζοχτίκαμ' εδο πέρα για να σκεφτύμε κε ν' αποφασίζυμε το πός θα ιποδεχτύμε τυς μικρις

αρχάριος. Το ζήτιμα αφτο ίνε σοβαρό κε χριάζετε σοβαρή εργασία.

Τόρα χορίστε πρόεδρο κε γραμματέα. Με πρόεδρο τι Μαρίκα κε γραμματέα το Γιάνι άρχισε ι συνεδρίασι.

Γενική συνεδρίαση

Το λόγο δόσανε τον οδιγό τον πιονέρον. Αφτος μίλιξε κανα 10 λεφτα πάνο ζτο ζήτιμα «προετιμασία για τιν ιποδοχι». Άμα τέλιος το λόγο-τυ άρχισαν ι ερότισες κε ομιλίες. Κατόπιν αποφάσισαν μια ομάδα ν' αναλάβει τιν οργάνος κόκινις γονίας κε να εκδόσι τιν εφιμερίδα τυ τίχυ.

Άλι ομάδα να στολίσι τι λέγχι τον πιονέρον με πλακάτες λυλύδια κε διάφορα πορτρέτα.

Αλι να τιμάςι έχθεσες τραγύδια κε πιάματα. Τελεφτέα ο μάδες κλίσανε αναμετακές-τυς σοσιαλιστικές άμιλα κε πιάστικαν μαχιτικα στι δύλια.

Έφταζεν οι μέρα τις ιποδοχις!

Όλες ο μάδες εχτέλεσαν πλέρια τιν εργασία που τις ανέθεσεν ο γενικι ζινεδρίας του πιονέρου.

Τιν οριζόμενη μέρα ίρθαμε στο σχολιο πολι νορις, ετιμάζαμε όλα όπος έπρεπε. Κατόπιν οργανομένα με ζιμέες, λυλύδια κε πλακάτες βγήκαμε στιν αβλι κε περιμέναμε πότε θ' αρχίσυνε νάρχυντε οι αρχάριι.

Οχτο ορά το προι αρχιςαν απόλυτος τις δρόμους νάρχοντε οι μικρι.

Πρίν να μπύνε στιν αβλι τρέχαμε, τις πέρναμε απτο χέρι κε τις μαζέβαμε κοντά-μας.

Αφι μαζέφτικαν όλι αρχισε, ο οδιγος του πιονέρου τιν προσφόνις-τυ. Ιστερα απαφτόνα διο πιονέρι χερετίζαγε τις μικρις με γλικα λόγια κε τελεφτέα τις ίπανε νάρχυντε ταχτικα στο σχολιο, νάνε προσεχτικι κε να προκόπισυν στα γράματα.

Ιστερα απτο μίτινκ πίραμε τις μικρις, τις οδιγύαμε μέσα στο σχολιο δίχνοντας τις παράδοσες, τιν κόκινι γονια κε το κλύπι-μας.

Τί όμορφο ίνε, λέγανε, το σχολιό, έχι μεγάλες πόρτες, παράθιρα, ίνε καθαρό κε γεμάτο από πορτρέτα κε πλακάτες!

ΔΟΗΛΩΝ
ΔΚΑΔΗΝΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΤΟ

ΑΡΧΙΖΙ Ι ΔΥΛΙΔ

I. ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΑΝΥΜΕ;

1. Θα κετάσυμε πός εφαρμόστικε το πλάνο τις καλοκεριάτικις δυλιάς-μας στο κολχόζι.
2. Θα στροφεύμε πλάνο τις εργασίας-μας για το νέο σχολικό χρόνο.
3. Θα διοργανοθύμε για τιν εχτέλεσι τυ πλάνυ τις φετινικις εργασίας-μας.
4. Θα πάρυμε μέρος στι διεθνι μέρα τις Νεολέας.
- 5 Θα προσελκίσυμε στο τάγμα-μας νέυς πιονέρως.

II. ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΜΑΘΥΜΕ;

1. Αν οι ομάδες εχτέλεσαν τιν εργασία πυ τυς δόθικε στον χερο το διακοπον.
2. Να γνοριστύμε με τα παραγογικα πλάνα τυ σκολιυ, κολχοζιυ κε Σόβετ.
3. Τ' αποτελέξματα τις περισινις διοργάνωσις-μας κε πος πρέπι να οργανοθύμε φέτο.
4. Για πιο σκοπο γιορτάζυμε τι Διεθνι μέρα τι, Νεολέας.
5. Τι ίνε ο πιονέρος κε τα καθίκοντά-τυ.

III. ΑΠΟ ΠΥ ΟΔ ΤΑ ΜΑΘΥΜΕ

1. Απτα μερολόγια κε έκθεσες τον ομάδον.
2. Απτι διέφτισι τυ σκολιυ, τι διίκισι τυ κολχοζιυ, απτο Σόβετ.
3. Απτο προεδρίο¹¹ τις τάκσις-μας, κι απτι μαθιτικι επιτροπι τυ σκολιύ-μας.
4. Απτο δάσκαλο κε απτα εργατικα βιβλία.
5. Απτον πιρίνα τις Κομυνιστικις Νεολέας, κε τον οδιγο τυ πιονέρικυ τάγματος.

IV. ΠΥΘΑΠΟΛΟΓΙΘΥΜΕ

Στι γενικι σινεδρίας τις τάχισμας κε τ' αποτελέζματα θα γράψυμε στιν εφιμερίδα την πίχυτη σχολι κε τη χολχοζι.

Ο ΔΠΟΛΟΓΙΖΜΟΣ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Ιρθεν ο χερος ν' ακύσομε το πος εχτελέστικε το πλάνο τις καλοκεριάτικις εργασίαςμας, λέι ι δασκάλα.

Απολογιζμος των ομάδων.

Γιαφτο πρέπι ν' ανίκσυμε σινεδρίας. Χορίστε πρόεδρο κε γραματέα.

Με πρόεδρο τη Μαρίκα κε γραματέα του Κόστα
άρχισε ι σινεδρίας.

Το λόγο πήρε ο Νίκος ο οδιγος τις I ομάδας.

Σίντροφι, ίπεν «εγο, ο Τάκις, ο Σπίρος κι ο Γιάνης βοιθύζαμε στ' αλόνιζμα τυ σιταριυ μαζι με τυς μεγάλυς κολχοζίτες.

'Ιστερα i Μαρίκα, ο πρόεδρος τις σινεδρίας έδοξε το λόγο στι Σίμα, τον οδιγο τις II ομάδας.

Σικόθικε i Σίμα κε λέγι: «Εμις τα 4 χορίτσια: i Ελένι, i Αλεκσάντρα κε i Φρόζο βοιθύζαμε στο τίζεμα τον καπνον τυ κολχοζιύ-μας.

Κάποτε κάποτε πιγέναμε κε στιν πεδικι πλατία κε μαθέναμε πεγνίδια κε πιμπατάκια στα πεδια.

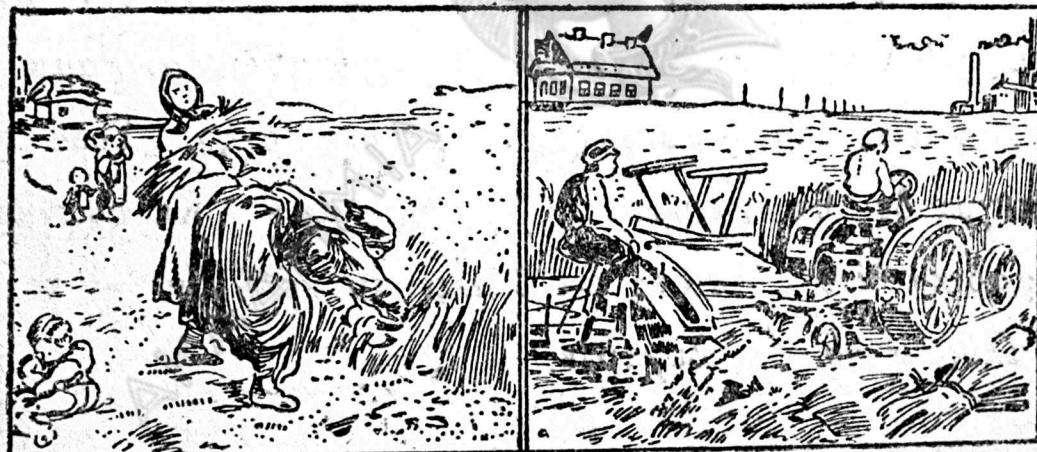
Τελεφτέα δόςανε το λόγο στον Τάσο, τον οδιγο τις III ομάδας πυ ίπεν: «Εμις, ζαν μεγάλι πυ ίμαςτε μαζέπιςαμε διάφορα ίδι απτα βλαβερα έντομα πυ τρόνε τα σπαρτα κε τα φρύτα τυ κίπυ κε τυ περιβολιυ τυ κολχοζιύ-μας κε κάναμε ολόκλιρι σιλογι.

'Ιστερα' απο πολες ερότιζες πυ δόςανε τα πεδια κε σιζίτιζες πάνο στις έκθεζες τον ομάδον πίραμε τιν ακόλυθι απόφασι: «Το πλάνο τον ομάδον εχτελέστικε ολότελα κε ιχανοπιτικα».

Πιο καλα κε πιο οργανωμένα με τι μέθοδο τις σοσιαλιστικις άμιλας κε μαχιτικότιτας πρέπι να εχτελέσουμε το πλάνο τις νέας σχολικις εργασίας ίπεν ο πρόεδρος κ' έχλισε τι σινεδρίας.

ΑΡΧΙΣΕ ΤΟ ΘΕΡΟΣ

ΞΟπι κι αν πέρνυν τα μάτια-μας, τα σιταρα τυ κολχοζιύ-μας! Φέτο όλα σ' ένα μέρος χρισοκίτρινα κε καρπομένα περιμένυν τις μιχανες για το θεριζμο!

Στη μονονικοπίδη

Στο κολχόξι

Ορίμασαν τα σιτάρια. Δεν πρέπι να χάσυμε στιγμι φόνακε στι γενικι σινεδρίας τον κολχοζίτον ο πρόεδρος. Αβριον όλες ι μπριγάτες μ' όλες τις μιχανες στο θέρος. Υτ' ένας να μι μίνι πίζο. Τιν άλι μέρα το προι

με τις μιχανες όλι ο κολχοζίτες θριξκόντανε στα μέριτα. Δέκα θεριστικες μιχανες σε τρις μέρες τέλιοσαν το θεριζμο.

Ι μιχανες δυλέθανε με τι δίναμι τον τράχτορ.

'Ολι ο δυλια βάστακε ενα πεντάμερο.

Στο πεντάμερο όλα τα ζτάχια ίσαν μαζεμένα σε θιμονιες.

Παρεκι με δρεπάνια ολόκλιρες θδομάδες θερίζανε ο μονομικοκήριδες κε δεν μπορύζαν να τελιόσυνε.

Πίγαμε κοντά-τυς κε τυς ίπαμε. Γιατί ιποφέρετε αφτες τις διεκολίες, δεν ίνε καλίτερα ναρθίτε στο κολχόζι; Κάναμε μεγάλο λάθος, μας ίπανε ακύσαμε τις αγιτάτσιες τον χυλάκον κε μίναμε όχσο. Τόρα πια ζτιγμι δε θα χάσυμε. 'Ολι θα μπύμε. Κε πράγματι ομαδικα δίνανε έτισες στι διίκις τυ κολχοζίω κε παρακαλύσανε να τυς δεχτύνε.

ΠΟΣ ΔΑΟΝΙΖΑΜΕ ΤΑ ΣΠΑΡΤΑ ΤΥ ΚΟΛΧΟΖΙΥ-ΜΑΣ

(Απτο μερολόγι τυ Δίμο).

Μια καλοκεριάτικι μέρα, σίναβγα ακύο τι μαμα να με φονάζι. —Δίμο! Ε! Δίμο! Σίκυ, ετιμάσυ γρίγορα, όχσο σε περιμένι ο μπριγάτα-ζυ. Σικόθικα αμέσος, νίφτικα γρίγορα-γρίγορα πίρα ένα κομάτι πισομι κε θγίκα όχσο.

Ο Χάρις αρχιγος τις μπριγάτας, μυ λέγι. «Πάμε γρίγορα Δίμο, γιατι πέραςε ο κερος κε σταλόνι τυ κολχοζιυ μας περιμένυν.

Σε λέγο φτάζαμε κι. 'Ιδαμε μια μεγάλι αλονιστικι μιχανι κε δίπλα το τράχτορο. Ι δυλια πήγενε πολι γρίγορα κε έφκολα.

Πιαςτίκαμε κ' εμις ζτι δυλια. 'Αλι τραβύζαμε παρεκι τάχιρα. 'Αλι χράτύζαμε τα ζακια πυ γιομίζονταν γρίγορα απο ζιτάρι. Κ' έτσι γεμάτι χαρα βλέπαμε το έργο να πάι ομπρος.

Σαν πιγάδι το ζιτάρι έτρεχε απτα χρισοκίτρινα ζτάχια κε γιόμιζε καθαρο τα ζακια.

Το μεσιμέρι κάτσαμε ζτι ζκια κε γεβματίζαμε. Αχ! κε τι νόστιμο φαγι μας φέρανε απτο κινοτικο μαγιριο τυ κολχοζιύ-μας!

Μετα το φαγι : Δέξπο, μαθίτρια τις IV τάκσις, άρχισε να διαβάζι φιμερίδα. 'Ολι άκυαν με προσοχι κε ζτο τέλος τις δίνανε ερότιζες ζτις οπίες αμέζος απαντύζε.

Εγο έλεγα μες το νύ-μυ. Αχ! πότε χ' εγο θα φτάσω στιν IV τάκαι νάμε ζε θέσι να κάνω χ' εγο τέτια μορφοτική δυλια.

Μετα διο όρες ζικοθίκαμε κε καταπιαστίκαμε με νέες δίναμες στι δυλια.

Το βράδι με τραγύδια κε γέλια επιστρέφοντας στο σπίτι βλέπαμε τις μονονικοχίριδες να ιποφέρουν με άλογα κε δοκάνια σταλόνι-τις. Πόσο δίσκολι ήταν : εργασία-τις! Βυτιγμένι στα ιδρόματα δυλέβανε ολάχερι μέρα. Πολι κατάλαβαν πια τις δισκολίες τις μοναχικις δυλιας κε δίνανε έτιςες να μπύνε στο κολχόζι.

Ι ΜΑΛΑΤΙΛΧΑ ΣΤΟΝ ΚΕΡΟ ΔΥΔΙΑΣ

Ι μαλατίλχα ίνε σίθετι αγροτικι μιχανι.
Ι μαλατίλχα αφτι ίνε σε θέσι σινάμα να
αλονίζι το θεριζμένο πια σιτάρι. Το σιτάρι
απτι μαλατίλχα πέφτι εφτις στο σάκι κε ίνε

Μαλατίλχα

έτιμο για τι μεταφορά στο ελεβάτορ. Πιο
σίθετι αγροτικι μιχανι απτι μαλατίλχα ίνε
το χομπάιν.

Ι ΜΙΚΡΙ ΠΣΑΡΔΕΣ

Μια μέρα μαζευτίκαμε χοντά στο σπίτι τυ Σπέρο κε πέζαμε το πεγνίδι τυ ταχιδρόμου.

Αφу χορτάζαμε το πεγνίδι ο Νίκος ίπε. Αρχετος κερος πέραζε πυ δεν πίγαμε στο πιάρεμα Πιος απο ζας

Το πιάρεμα

Θέλι άβριο να πάμε στο ποτάμι με ανκίστρια; 'Ολι με μια φονι δεχτίκανε. Απόπε ετιμάστε τ' ανκίστρια-ζας ετιμάστε δολόματα, πάρτε κε πζομι κε το προι 8 ε όρα ελάτε δο χοντά, ίπεν ο Νίκος.

Τιν άλι μέρα όλα τα πεδια μόλα τα χριαζύμενα μαζευτίκανε στ' οριζμένο μέρος. 'Ιρθε χ' ο Νίκος κε κζεκινίσανε για το ποτάμι.

Στο δρόμο πυ πιγένανε θαβμάζανε τα ξιτάρια του κολχοζιού, πυ κιματίζανε ζα θάλασσα απτο λαφρο κε δρόσερο αεράκι ήτυ ποτάμι.

Έπει λίπον με τραγύδια κι ομιλίες φτάσανε στο ποτάμι, τιμάσανε τ' ανχίστρια με τα δολόματα. Τα ρίχσανε στο ποτάμι κε περίμεναν χορις να φονάξουνε. Νά-ζυ κ' ένα μεγάλο πιάρι χτίπιςε στ' ανχίστρι του Φάνι, τόρικεν όχο με μεγάλη χαρα. Ος το βράδι ο καθένας έπιαζε παραπάνο απο 10 πιάρια. Με το ιλιοβασίλεμα γιρίζανε στα σπίτια κατεφχαριστιμένι απτα αποτελέζματα του κόπυ-τυς.

Ι ΕΚΑΡΟΜΙ-ΜΑΣ ΣΤ' ΑΜΠΕΛΙ ΤΥ ΚΟΛΧΟΖΙΥ

Βριεκόμαστε στιν αρχι τυ χινόπορο. ίκοςι οχτο τυ Αβγύςτυ. Τα σταφίλια αρχίζυνε να οριμάζυν. Το κολχόζι τυ χορις Γρέτζεςκοε ετιμάζετε για το μάζομα το σταφίλισνε.

Εκι πυ πέζαμε όλι ι μαθιτες τις δέφτερις τάχσις κοντα στιν αβλι τυ γραφίν τις κολεχτίβας-μας

έρθανε χάμποσα αμάχια φορτωμένα βαρέλια κε στα-
ματίσανε μέσα στιν αβλι τυ χολχοζι.

Ο Θάνος περίεργος έτρεξε κι αρότισε τον πρόεδρο.
Πότε θαρχίσετε το μάζομα τον σταφιλιού;

Αβρι πια θαρχίσυμε, ίπεν ο πρόεδρος. Αλα τα βαρέ-
λια δεν μας φτάνουν χ' ι μιχανές-μας ίνε χχλαζμένες.
Σε διο μέρες όλα πρέπι νάνε έτιμα. Πεδια πάμε χ' εμις
να βοιθίσυμε στό μάζομα μαζι με τυς χολχοζίτες.

Με προθυμία όλι δεχτίκανε κε το προι νορις μαζοχτίκαμε κοντα στο κολχόζι.

Ιρθανε κ' ι κολχοζίτες κε κεκινίσαμε για τ' αμπέλια.
Εχι δυλέβανε άντρες, γινέκες κε πεδια. Τριγύςαμε τα
βαρια κε μελομένα βοτρίδια. Σε λίγο κερο γιομίσαμε τα

Τα πεδια εργάζυντε σταμπέλια τν κολχοζιν

καλάθιακε τα κυβαλίσαμε στάμακια.

Απόλυς καλίτερα δυλέβανε ι δικές-μας ομάδες δίνοτας το καλό παράδιγμα ετις μεγάλυς κολχοζίτες. Ολη μίναντε κατεφχαριετιμένι απτιν εργασία-μας.

Ο ΤΡΙΓΟΣ

Καλος μας έρθεις τρεγυτε
με τα πολάριν δόρα
να έφτασε ο όρα
μας κράζεις τέ χαραι!

Λαγκέζυντε τα κλέματα
χλορα κε φυντομένα
εταφέλια φορτομένα
κε φέλα δροζερα.

Ας πάμε να τρεγξυμε
ετυ χολχοζει τ' αιμπέλι
γλικο γλικο σαν μέλι
εταφέλι ραζακι!

To βοτρίδι

ΠΟΣ ΒΟΙΘΥΣΑΜΕ ΣΤΟ ΜΑΖΟΜΑ ΤΥ ΚΑΠΝΥ ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ-ΜΑΣ

(Δπτο μερολδγι τις Μαρικας)

Αβγυςτος μίνας. Ι κολχοζίτες όλι ετα
χοράφια ανάμεσα ετα καπνα. Το τσάκομα
τυ καπνυ ετιν ακμή-τυ. Ι μπριγάτες κεέρυν
το μέρος κε τι νόρμα πυ θα τσακόζυν κάθε
μέρα.

Ολι ο κολχοζίτες τσακόνανε τα καπνά με γέλια κε χαρά. Μόλις φτάσαμε εκεί, ο αργιγος τις ομάδας-μας πήγε κοντά στον πριγατίρο κε τυ ρότιςε. Σε τί θέλετε να ζας

βοιθίζουμε; Κίνος τον απάντιςε. Σις ίστε μικρι ακόμα, στο τσάκομα δεν μπορίτε. Μονάχα στο τίζεμα θα βοιθίζετε. Τόρχ πιγένετε κάτο στα σαράγια κι αρχίζατε τι δυλια.

Πάρτε αφτο το χαρτάκι κε φέρτε-το το διεφθιντι τυ νικοκιριυ τυ κολχοζιύ-μας για να ζας δόςι βελόνες κε ράματα για το τίζεμα. Πίρε ο αρχιγος το χαρτάκι κ' έτρεκε στο γραφιο τις κολεχτιβας, εμις χοριζμένι ζε μικρες ομάδες κάτο στο ζαράγι καθίσαμε κε περιμέναμε. Μετ' ολίγον ίρθε με βελόνες κε ράματα στο χέρι.

Τα διαμίραχε στις ομάδες κι αρχίσαμε με άμιλα να τιζέθυμε. Ισαμε το μεσιμέρι κάναμε 50 ράματα. Κατόπι φάγαμε ζε ιδιέτερο τραπέζι κε πλαγιάσαμε.

Στις διο ι όρα αρχίσαμε πάλι ζτι δυλια. Στον χερο τις εργασίας τραγυδύσαμε διάφορα άζματα κε κυβεντιάζαμε πάνο στις εργασίες πυ μας δοθίκανε απτι δασκάλα στον χερο το διακοπον. Ισαμε το βράδι κάναμε 100 ράματα. Αφτίνα τι δυλια τιν κακολυθίσαμε ος τιν πρότι τυ Σεπτέμβρι, οπόταν άνικε το ζκολιο κι αρχίσαμε τα μάθιματα.

Ι ΔΙΕΘΝΗ ΜΕΡΑ ΤΙΣ ΝΕΟΛΕΑΣ

Κάθε χρόνο στιν πρότι βδομάδα τυ Σεπτέμβρι ι εργα ζόμενι νεολέα όλυ τυ κόζμυ γιορτάζι, τι διεθνι μέρα τις νεολέας. Σ' αφτίνα τιν ιμέρα ι νεολέα τις ΕΣΣΔ

Ι πιονέρω γιορτάζυνε τη Διεθνι μέρα τις νεολέας

κάνι απολογιζμο πια δίναμι κε πιες πρόοδες έχι. Ήσ μαζι με τις εργάτες κε κολχοζίτες πέρνι ενεργο μέρος στις σοσιαλίστικι ζοι τις πόλις κε τυ χορι. Βοιθάι στιν ανέπιοσι τις βιομιχανίας, στον αγόνα για τι μόρφοςι κε στιν εχτέλει τις πιατιλέτκας.

Στα καπιταλιστικα χράτι σ' αφτίνα τι μέρα ι νεολέα βγένοντας στις δρόμους οργανομένα κάνι σιλαλιστήρια κε διαδίλοσες ενάντια στιν εκμετάλεπτι των μπυρζυάδον.

Εχι τα πεδια των εργατον ζύνε πολι άσκιμα. Ι έαρια αφτι εκμετάλεπτι έφερε στιν ανάκι τα πεδια να ενοθύνε κε να οργανόζυνε διεθνι σίδεζμο, για να μπορύνε θναλιλοβοιθάνε στον αγόνα ενάντια στιν μπυρζυάδια.

Σ' αφτίνα τι μέρα τα πεδια των εργατον κε κολχόζνικον γράφυντε στιν οργάνοι τυ Κομισομολ κε των πιονέρον.

Κ' ι οχτρι-μας ι καπιταλιστες οργανόνυν φασιστικο σίδεζμο νεολέας πυ πολεμάι το δικό-μας το σίδεζμο.

Γιαφτο γιορτάζοντας αφτίνα τι μέρα κάθε πιονέρος, κομισομόλος, κάθε πεδι εργάτι κε καλχόζνικυ, κάθε μαθιτις τυ σκολιυ, πρέπι να ποφασίσι σοβαρα:

- 1) Να φιτα στο σχολιο ταχτικα. 2) Να έχι κίνι τιν πιθαρχία πυ έχι ο κίκινος στρατος. 3) Να βοιθάι στο δινάμομα τις χόρας-μας πέρνοντας ενεργο μέρος στις εργάσιες τυ Οσοαβιαχιμ 4) Να γραφτι στο πιονέρικο τάγμα χτιπόντας τα ζινθία τις παλιας ζίζις.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΙΝΙΟΙΟ ΤΩΝ ΠΙΟΝΕΡΩΝ

**Ο ΠΙΟΝΕΡΟΣ ΠΡΟΦΙΛΑΤΙ ΤΙΝ ΙΓΙΑ ΤΙ
ΔΙΚΙ-ΤΥ ΚΕ ΤΟΝ ΑΛΟΝ**

ΣΙΚΟΝΕΤΕ ΠΟΛΙ ΝΟΡΙΣ ΚΕ ΚΑΝΙ ΓΙΜΝΑΣΤΙΚΗ

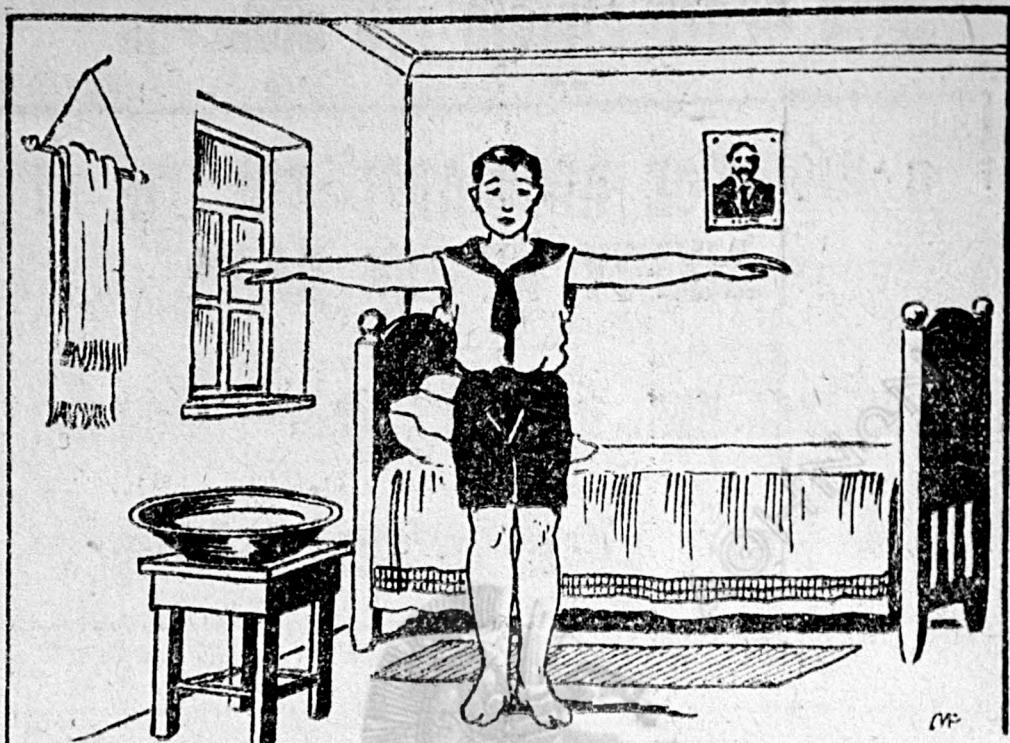
ΝΙΒΕΤΕ ΚΔΔ ΜΕ ΚΔΘΑΡΟ ΝΕΡΟ

Εμις κάνυμε γιμναστική

ΠΕΔΙΑ ΚΙΤΑΤΕ ΛΦΤΙΝΑ ΤΙΝ ΙΚΟΝΑ

Τι κάνουν τα πεδία; Γιατί κάνουν γιμναστική στιν αβλι; Πώ κάνετε γιμναστική όταν έχι χρίο; Πιος αερίζετο δομάτιο όταν κάνετε γιμναστική;

**ΚΑΘΕ ΠΡΟΙ ΚΑΝΕΤΕ ΓΙΜΝΑΣΤΙΚΗ
10 ΛΕΦΤΑ**

2. ΑΠΑΝΤΙΣΤΕ ΣΤΙΣ ΕΡΩΤΙΣΕΣ ΚΕ ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΙΣΕΣ ΓΡΑ-
ΠΣΤΕ ΣΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΣΑΣ

Στιν ιγίαν ο άνθρωπος πμορι να ίνε ιγίις κε ;

Στιν δίναναιι » » » δινατος κε ;

Στο ανάστιμα » » » απζιλος κε ;

Στιν ιλικλα » » » γέροντας κε ;

(Κάνε το ίδιο κε στον πλιθυντικο αριθμο.)

ΓΕΝΙΚΗ ΣΙΝΕΔΡΙΑΣΙ

Χτες ίχαμε γενική σινεδρίασι. Πρόεδρο εκλέκσαμε τον Κόστα κ'εμένα εκλέκσανε γραμματέα.

Στις σινεδρίασι ίρθε ο γιατρός των σχολιώμας Αντρεάδης. Ζήτισε το λόγο απτον. Κόστα κι άρχισε να μιλίσι. 'Ιπε, πος πολά πεδια απο μας ίμαστε αδίνατα κε χλομα, γιατι δεν αναπνέυμε χαθαρο αέρα, δεν πέζυμε στιν αβλι, δεν αερίζυμε τις παράδοσες κε τα σπίτια-μας.

'Ολα τα πεδια ζιφονίζαμε με το γιατρο κι αποφασίζαμε:

1. Στα διαλίματα να βγύμε όλι στιν αβλι.
2. Σε κάθε διάλιμα να αερίζυμε τιν παράδοσι.
3. Να εκλέκσυμε ιγιονομικε επιτροπι που να φροντίσι για όλα αφτα.

Στιν επιτροπι διαλέκσαμε το Nίκο, τιν Ελένι κε τι Μαρίκα.

Εχε το σκολιό=ξας ιγιονομικε επιτροπι;

Γράπτε, τι δυνια κάνει

Ο ΠΙΟΝΕΡΟΣ

Θέμας ε νέοι πιονέροι
το Αένεν έμαστε πεδιά
τις ευτολέστη τις κρατήρες
τις εχτελύμε ταχτικα.

Ολ εμπρος τις Ηαρικάτες
Για το Αένεν τε δυλια
με ταν κόκενν Σεμέν
τις ε για τις κογχτικα

Για σόπλα έχυμε στο χέρι
το δρέπανο κε το σφιρι
μάρτια του κοζμο κιθερονύμε
μάρτια ορπρος όλι μαζι

Ι ΠΙΟΝΕΡΙ ΣΤΑ ΚΑΠΙΤΔΛΙΣΤΙΚΑ ΚΡΑΤΙ

(Απτιν εφιμερίδα „Κομυνιστις“)

Έχι πυ οργανομένα τα πεδια των εργατον τις Πο-
λονίας βγίκανε στις δρόμυς να γιορτάζυνε τι Διεθνι
μέρα τις νεολέας, ι αρχες βγάλανε κατεπάνο-τυς τιν
αστινομία με σκοπο να μποδίζυνε τι διαδίλοσί-τυς. Τον
κερο πυ τα πεδια αρχίζει ν' αντισταθύνε, ι αστινομία
πιροβόλιζε εναντίον-τυς σκότοςε 5 κε πλίγοσε 8. Έτσι
λιπον διαλίζανε τι διαδίλοσι. Τέτια σκοτόματα κάνανε

Ολι ο κολχοζίτες τσακόνανε τα καπνα με γέλια κε χαρα. Μόλις φτάσαμε εκεί, ο αργιγος τις ομάδας-μας πήγε κοντά στον πριγατίρο κε τυ ρότιςε. Σε τί θέλετε να ζας

βοιθίζουμε; Κίνος τον απάντιςε. Σις ίστε μικρι ακόμα, στο τσάκομα δεν μπορίτε. Μονάχα στο τίζεμυ όχ βοιθίζετε. Τόρα πιγένετε κάτο στα ζαράγια κι αρχίζατε τι δυλια.

Πάρτε αφτο το χαρτάκι κε φέρτε-το το διεφθιντι τυ νικοκιριυ τυ κολχοζιύ-μας για να ζας δόςι βελόνες κε ράματα για το τίζεμα. Πίρε ο αρχιγος το χαρτάκι κι έτρεκε στο γραφιο τις κολεχτίβας, εμις χοριζμένι ζε μικρες ομάδες κάτο στο ζαράγι καθισαμε κε περιμέναμε. Μετ' ολιγόν ιρθε με βελόνες κε ράματα στο χέρι.

Τα διαιμίραχες ζτις ομάδες κι αρχίσαμε με άμιλα να τιζέθυμε. Ισαμε το μεσιμέρι κάναμε 50 ράματα. Κατόπι φάγαμε ζε ιδιέτερο τραπέζι κε πλαγιάσαμε.

Στις διο ι όρα αρχίσαμε πάλι ζτι δυλια. Στον κερο τις εργασίας τραγυδύσαμε διάφορα άζματα κε κυβεντιάσαμε πάνο ζτις εργασίες πυ μας δοθίκανε απτι δασκάλα ζτον κερο το διάκοπον. Ισαμε το βράδι κάναμε 100 ράματα. Αφτίνα τι δυλια τιν κιακολυθίσαμε οι τιν πρότι τυ Σεπτέμβρι, οπόταν άνικε το σχολιο κι αρχίσαμε τα μάθιματα.

Ι ΔΙΕΘΝΗ ΜΕΡΑ ΤΙΣ ΝΕΟΛΕΔΣ

Κάθε χρόνο στιν πρότι βδομάδα τυ Σεπτέμβρι ι εργα ζόμενι νεολέα όλη τη κόζμη γιορτάζει, τη διεθνη μέρα της νεολέας. Σ' αφτίνα την ημέρα ι νεολέα της ΕΣΣΔ

Ι πιονέρι γιορτάζουν τη Διεθνη μέρη της νεολέας

κάνι απολογιζμο πια δίναι κε πιες πρόοδες έχι. Ήσ μαζι με της εργάτες κε χολχοζίτες πέρνι ενεργο μέρος στη ζοσιαλίστικι ζοι, της πόλις κε τη χορι. Βοιθάι στιν ανέπιοσι της βιομιχανίας, στον αγόνα για τη μόρφος κε στιν εχτέλες της πιατιλέτκας.

Στα χαπιταλιστικα χράτι σ' αφτίνα τι μέρα ι νεολέα βγένοντας στυς δρόμους οργανομένα κάνι σιλαλιτήρια κε διαδίλοσες ενάντια στιν εκμετάλεπτι τον μπυρζυάδον.

Εχι τα πεδια τον εργατον ζύνε πολι άσκιμα. Ι έαρια αφτι εκμετάλεπτι έφερε στιν ανάνκη τα πεδια να ενοθύνε κε να οργανόζυνε διεθνι σίδεζμο, για να μπορύνε θναλιλοβοιθάνε στον αγόνα ενάντια στιν μπυρζυαζία.

Σ' αφτίνα τι μέρα τα πεδια τον εργατον κε χολχόζνικον γράφυντε στιν οργάνοσι τυ Κομισομολ κε τον πιονέρον.

Κ' ι οχτρι-μας ι χαπιταλιστες οργανόνυν φασιστικο σίδεζμο νεολέας πυ πολεμάι το δικό-μας το σίδεζμο.

Γιαφτο γιορτάζοντας αφτίνα τι μέρα κάθε πιονέρος, κομισομόλος, κάθε πεδι εργάτι κε χαλχόζνικυ, κάθε μαθιτις τυ σκολιυ, πρέπι να ποφασίσι σοβαρα:

1) Να φιτα στο σκολιο ταχτικα. 2) Να έχι κίνη τιν πιθαρχία πυ έχι ο κίκινος στοχος. 3) Να βοιθάι στο δινάμομα τις χόρας-μας πέρνοντας ενεργο μέρος στις εργάσιες τυ Οσοαβιαχιμ 4) Να γραφτι στο πιονέρικο τάγμα χτιπόντας τα ζινίθια τις παλιας ζίζις.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΙΝΙΘΙΟ ΤΩΝ ΠΙΟΝΕΡΩΝ

**Ο ΠΙΟΝΕΡΟΣ ΠΡΟΦΙΛΑΤΙ ΤΙΝ ΙΓΙΑ ΤΙ
ΔΙΚΙ-ΤΥ ΚΕ ΤΟΝ ΑΛΟΝ**

ΣΙΚΟΝΕΤΕ ΠΟΛΙ ΝΟΡΙΣ ΚΕ ΚΑΝΙ ΓΙΜΝΑΣΤΙΚΗ

ΝΙΒΕΤΕ ΚΑΛΑ ΜΕ ΚΑΘΑΡΟ ΝΕΡΟ

Εμις κάνυμε γιμναστική

ΠΕΔΙΑ ΚΙΤΑΤΕ ΔΦΤΙΝΑ ΤΙΝ ΙΚΟΝΑ

Τι κάνουν τα πεδία; Γιατί κάνουν γιμναστική στις αβλιές; Πώς κάνετε γιμναστική όταν έχει χρίο; Πιος αερίζετε δομάτιο όταν κάνετε γιμναστική;

**ΚΑΘΕ ΠΡΟΙ ΚΑΝΕΤΕ ΓΙΜΝΑΣΤΙΚΗ
10 ΛΕΦΤΑ**

2. ΑΠΑΝΤΙΣΤΕ ΣΤΙΣ ΕΡΩΤΙΣΕΣ ΚΕ ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΙΣΕΣ ΓΡΑ-
ΠΣΤΕ ΣΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ ΣΑΣ

Στιν ιγίαν ο άνθρωπος πμορι να ίνε ιγίις κε ;

Στιν δίναναιμι > > > δινατος κε ;

Στο ανάστιμα > > > απ;ιλος κε ;

Στιν ιλικία » » » γέροντας κε ;

(Κάνε το ίδιο κε στον πλιθυντικό αριθμο.)

ΓΕΝΙΚΗ ΣΙΝΕΔΡΙΑΣΙ

Χτες ίχαμε γενική σινεδρίασι. Πρόεδρο εκλέχαμε τον Κόστα κ'εμένα εκλέκσανε γραμματέα.

Στις σινεδρίασι ίρθε ο γιατρός των σχολιών-μας Αντρέαδης. Ζίτιζε το λόγο απτον Κόστα κι άρχισε να μιλίσε. 'Ιπε, πος πολά πεδιά από μας ίμαστε αδίνατα κε χλομά, γιατί δεν αναπνέμε χαθαρο αέρα, δεν πέζυμε στιν αβλι, δεν αερίζυμε τις παράδοσες κε τα σπίτια-μας.

'Όλα τα πεδιά ζιφονίζαμε με το γιατρό κι αποφασίζαμε:

1. Στα διαλίματα να βγύμε όλι στιν αβλι.
2. Σε κάθε διάλιμα να αερίζυμε τιν παράδοσι.
3. Να εκλέχυμε ιγιονομικι επιτροπι που να φροντίσι για όλα αφτα.

Στιν επιτροπι διαλέχαμε το Nίκο, τιν Ελένι κε τι Μαρίκα.

Εχε το σχολεύ-σχας ιγιεινομικε επιτροπι!

Γράπτε, τι δυλια κάνει

Ο ΠΙΟΝΕΡΟΣ

Είμαστε ο νέος πιονέρος
του Λένιν έμαστε πεδία
τις εντολές-της τις κρατήμε
τις εκτελύμε ταχτακα.

Όλι εμπρος τις Ηλιοκάτες
Για τη Λένιν τη δυλισα
με την κόκκινη Σερένη
μας ε για τις αργατικας

Για όπλα έχυμε στο χέρι
το δρέπανο κε το σφιρι
μάφτα του κοζμο κινεργήμε
μάφτα ομπρος όλι μαζι

Ι ΠΙΟΝΕΡΙ ΣΤΑ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ ΚΡΑΤΙ

(Απτιν εφιμερίδα „Κομμνιστις“)

Εκι πυ οργανομένα τα πεδία των εργατον τις Πο-
λονίας βγίκανε στις δρόμους να γιορτάζουνε τι Διεθνι
μέρα τις νεολέας, ι αρχες βγάλανε κατεπάνο-τυς τιν
αστινομία με σκοπο να μποδίζουνε τι διαδίλοσί-τυς. Τον
κερο πυ τα πεδία αρχίζει ν' αντισταθύνε, ι αστινομία
πιροβόλισε εναντίον-τυς σχότοςε 5 κε πλίγοςε 8. Ετσι
λιπον διαλίζανε τι διαδίλοσι. Τέτια σχοτόματα κάνανε

κε ζτι Βουλγαρία, Ελάσδα κε Ιταλία. Σιντρόφι, σκοτώνυν τ' αδέρφια-μας, γιατι γιρέβυνε λεφτερια. Με βόλια^τ τις σκορπίζυνε γιατι φοβύντε τιν οργάνος-τις. Αλα θαρθι χερος πι θαχδικιθύμε, αφτα τα θερια όπος χάναιε τις μπυρζυάδες τις Ρυσίας.

1. Εχετε πιονέρικο τάγμα στο σκολιό-ςας;
2. Τι κάνε κάθε πιονέρος για να προεξλησε ετο τάγμι νέυς πιονέρυς;
3. Πώς γιορτάζανε τι δεσμης μέρα τις γεολέας στο σκολιό-ςας;]
4. Εχετε πιονέρικο κλυπ στο σκολιό-ςας.

**ΟΛΙ Ι ΚΑΛΙΤΕΡΙ ΜΑΘΙΤΕΣ,
ΠΕΔΙΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ ΚΕ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ,
ΣΤΟ ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΤΑΓΜΑ!**

**ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΚΟΖΜΙΑ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ
ΙΣΕ ΕΤΙΜΟΣ;
ΠΑΝΤΑ ΕΤΙΜΟΣ!**

ΔΙΛΟΣΙ!

Άριο στιν τρίτι θάχυμε γενικι σινεδρίας το μαθιτον τις τάκσις-μας. Θαχύσυμε τιν έκθεσι τυ προέδρυ τις τάκσις. Θα εκλέχουμε νέο προεδρίο.

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙ

(Ο πρόεδρος τις τάκσις).

ΠΡΟΤΟΚΟΛΟ ΑΡ. 1.

Τις γενικις σινεδρίας τις II τάκσις τυ ελινικυ σχολιυ Μερτσιαν Ελινικο Ραγιον. Παρεθέθικαν 35 μαθιτες στις 6 τυ Σεπτέμβρι 1930 Με πρόεδρο τιν Αλεξάντρα κε γραματέα το Γιόργο άρχισε ι σινεδρίας.

ΙΜΕΡΙΣΙΑ ΔΙΑΤΑΚΣΙ

1. Εκθεσι για τιν εργασία τυ προεδρίου τις τάκσις-μας.
2. Εκλογι προεδρίου

ΑΚΥΣΑΜΕ

1. Τιν έχθεςι τυ Τομπύλι για τιν εργασία τις τάχσις τις προιγύμενις χρονιας.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ

Πέριξι ίχαμε πολες έλιπες στιν εργασία: Δόθικε λίγι προσοχι στιν πολιτεχνικοπίιςι τυ ςχολιυ, στιι σοσιαλιςτικι άμιλα κε μαχιτικότιτα, στο διοργάνομα ζεστυ προγέματος για τα φτοχα πεδια. Προτίνυμε το νέο προεδρίο να φροντίζι για όλα αφτα με τον κερο.

ΑΚΥΣΑΜΕ

2. Εκλογι νέυ προεδρίου.

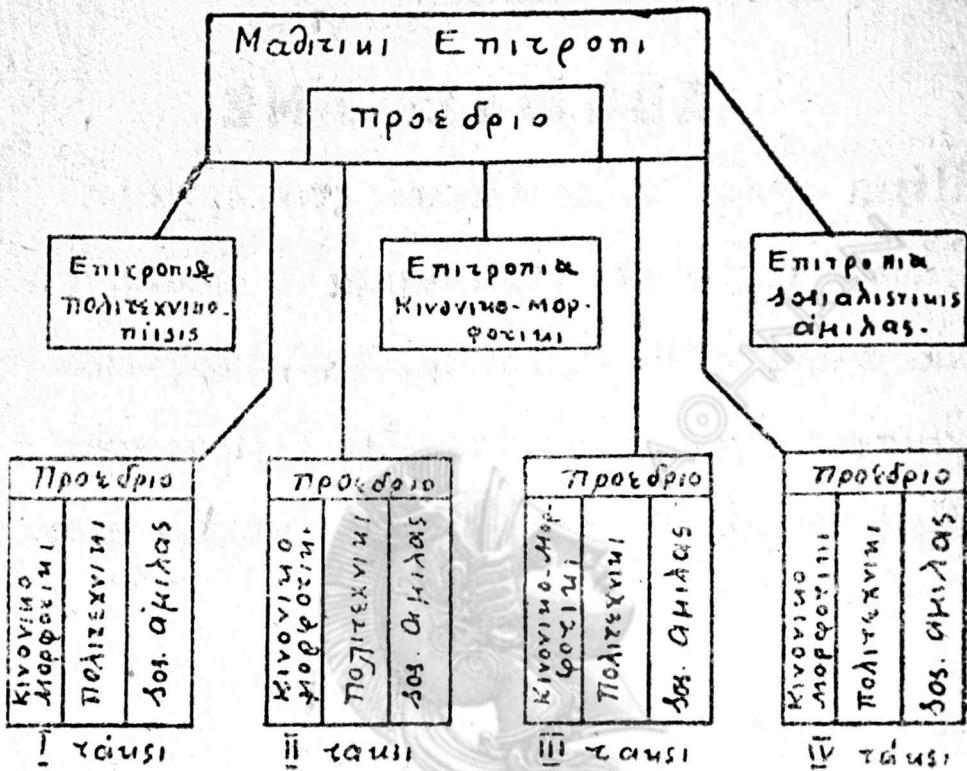
ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ

Στο νέο προεδρίο να εκλέχεμε τις ο. ο. Πετρίδι, Τομπύλι κε Μελίδι.

Αφτι θάνε κε οδιγι τον επιτροπιον τις τάχσις-μας. Ο Πετρίδις στιν επιτροπία τις πολιτεχνικοπίιςι. Ι Τομπύλι στιν επιτροπία τις σοσιαλιςτικις άμιλας κε ι Μελίδι στιν επιτροπία τις κινονικο-μορφοτικις.

Κάθε μαθιτις μπορι να γραφτι σ' εκίνι τιν επιτροπία όπι αγαπα να εργαστι.

ΣΚΕΔΙΟ ΑΦΤΟΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΥ ΣΧΟΛΙΥ-ΜΑΣ

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΑΝΙ ΚΑΘΕ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Η επιτροπή για τιν πολιτεχνικοπίαι φροντίζει για νάχι το σχολιο εργατικο χαπινέτο, κλίι σιβόλεο με τι διέικισι τυ κολχοζι, τί πρέπι να κάνι το σχολιο για το κολχόζι, κε τί το κολχόζι για το σχολιο. Φροντίζει ακόμα όλο το νικοκιρο τυ σχολιου νάνε αχέρεο, να με χαθι κε να μι ցπάσι τέποτε.

2. Ι Επιτροπή για τις σοσιαλιστικές άμιλα φροντίζει στον χερό να κλίσει το σχολιο σιβόλεο τέτιο με χάπιο άλο σχολιο, ο τάχεις απαναμεταχεί-τυς χε τελεφτέα ομάδες κάθε μιας τάχεις. Εκείταξι το πός εφαρμόζετε το σιβόλεο. Κλίσι ακόμα σιβόλεο με το κολχόςι χε τ' αποτελέζματα τις σοσιαλιστικές άμιλας γράφει στις εφημερίδα του τίχυ του σκολιου.

3. Ι χινονικο—μορφοτική επιτροπή φροντίζει για τις ιγιονομικές κατάστασι του σχολίου, το μαθιτον, για τις λικβιτάτεις τις αγραμματοσίνις των αγραμάτων για να πάρων χε να διαβάσουν εφημερίδες χε βιβλία ο μαθιτες του σκολιου, για τιν ταχτικές εργασία τις βιβλιοθήκις, για τιν επιειτασίας στις πεδικές πλατίες, για τιν οργάνωσι παραστάσεον, φιλολογικον βραδιόνε, για τιν ταχτικές έκδοσι τις εφημερίδας του τίχυ χε για όλι τιν πολιτικο-μορφοτική κε κινοφέλιμι εργασία το μαθιτόνε.

ΜΕ ΠΛΑΝΟ ΕΡΓΑΖΟΜΑΣΤΕ

Ελάτε πεδία να κάνουμε μια μικρή ζινεδρίασι φόνακζε ο πιονέρος ο Νίκος πύνε κε πρόεδρος τις τάκσις.

Πρέπει να ορίσουμε το πλάνο τις δυλιας πυ θα κάνουμε φέτο. Δίχος αφτο δε μπορι να γίνει.

Πρόθιμι, ίπαν όλι ι μαθίτες. Χορίστε πρόεδρο κε γραμματέα. Πρόεδρο τι Μάρο κε γραμματέα τον Αλέκο πρότιναν σκεδον όλι. Ελάτε παρακαλο ζτι θέξι-σας, ίπεν ο Νίκος.

Ι Μάρο άνικζε τι ζινεδρίασι με ζίτιμα: Επεκζεργασία τυ πλάνυ τις εργασίας για το νέο σχολικο χρόνο. Σ' αφτίνα τι ζινεδρίασι ήχεν έρθι κι ο Θέμις, ο οδιγος τον πιονέρον με σκοπο να τυς κάνι έκθεσι πάνο σ' αφτο το ζίτιμα.

Τυ δόσανε το λόγο κι ο Θέμις άρχισεν.

Φέτο, σίντροφι, ίπεν, μπροστά-μας στέκοντε πιο μεγάλα κε σοβαρα ζιτίματα!

1.

Να σιωδεθήμε με το κολχόξι-μας κε να πάρουμε μέρος σόλες τις εργασίες πν πρέπι νάχτελεστύνε το χινόπορο, το χιμόνα, την άνικη κε το καλοκέρι. Γιαφτο αμέσος πρέπι να κλίσυμε σιβόλεο μαζί-τν.

2.

Να βοιθίσυμε το Σοβετ τν χοριύ-μας σόλες τις ικονομικο-πολιτικες καμπάνιες λ.χ. στιν κολεχτιβοπίνι. στι διάδοσι τν δάνιν, στι χλεποζαγατόφκα, στις εκλογες, στο μάξομα τν αγροτικν φόρν, στι χινιποριάτικι κι ανικιάτικι σπορά.

3.

Να φροντίσυμε στα μαθήματα όστε να μπορύμε να διαβά-ξυμε, να γράψυμε κε να λογαριάξυμε πιο καλίτερα κι ακόμα νάμαστε πιο πιθαρχικι.

4.

Να κινητήμε στις γονιύς-μας τα καλα ; τις καθαριότιτας, τν καθαρν αέρα, κε να προσπαθύμε για το δινάμομα τν κορμιν κε τις ιγίας-μας με το μέρο τις γυμναστικις.

5.

Να διοργανόζυμε φιλολογικες προτεις κε βραδιες όπν να προ-σκαλέσυμε τις γονιύς-μας.

6.

Να προετιμάζυμε πλακάτες διαλόγυς, έκθεσες κε πι-ματα στο γιορταζμ ταν επαναστατικον γιορτον κε να προσελκί-συμε σ' αφτες τις γονιύς-μας.

7.

Να κινηθύμε στυς γονιώς-μας τα κακά κε τις ζωές πν μας δίνουνε ι όρισκεφτικες γιορτες μέσον τις εκλισίας κε τν παπα.

8.

Να βοιθύμε στο δινάμομα τις χόρας-μας κε να μάθυμε τιν πολεμικι τέχνι.

9.

Να διπλασιάζυμε τον αριθμο τον πιονέρον.

10.

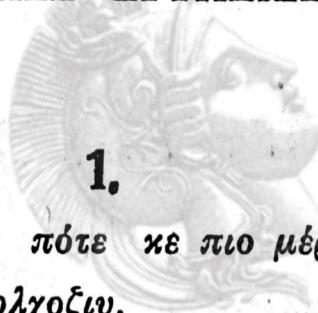
Να οργανώσυμε έκθεσι όλις τις δυλιας πν θα κάνυμε φέτο.

Αφτα πρέπι να κάνυμε. Ήλανο σ' αφτα ι επιτροπές-μας πρέπι να ζτρόσυν τον πλάνο τις εργασίας-τις. Πιος θέλι να μιλίσι, να προστέσι ίτε να παραλίπει χάτι-τι, πρότινε ι Μάρο.

| Πολι καλα φόνακσαν κε το παραδέχτικαν όλι. Ι Μάρο έκλισε τι σινεδρίασι χτίπισε το χυδύνι κ' ι μαθιτες έγικαν στο διάλιμα.

ΜΕΡΟΣ Η.

ΘΑ ΒΟΙΘΙΣΥΜΕ ΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ-ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΧΙΝΟΠΟΡΙΑΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

1.

Επεκεργαστίτε πλάνο, πότε κε πιο μέρος όταν πάρετε στις χινοποριάτικες δυλιες την κολχοζιν.

2.

Οργανόστε μαχιτικες μπριγάτες για την εχτέλεσι την πλάνν.

3.

Κάνετε σοσιαλιστικι αμιλα αναμετακι-ςας.

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΑΝΥΜΕ;

1.

Θα βοιθίσυμε το κολχόζι-μας στο μάξομα την καπνη κε τους στελεχόν-τν.

2.

Θα πάρουμε μέρος στο καθάριζμα κε φορμαλίνομα τό ζπέρον την κολχοζιν.

3.

Θα γράπειμε πλακάτες για τιν κόκκινη γονία τις κολεχτίβας-μας.

4.

Θα βοιδίζειμε στο πάτιμα του χόρτου για το σιλοσικό πίργο.

5.

Θα μαζόκειμε απορίματα (υπιλ σιργιο για τιν κοπερατίβα-μας)

7.

Θα διαδόξειμε το δάνιο „Τρίτος αποφασιστικος χρόνος“.

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΜΑΘΥΜΕ;

1,

Κατα πόσο εχτελέστικαν τα πλάνα τν κολχοξιν κε τν Σοβετ για το μάζομα τις εξοδίας.

2.

Αν το κολχόξι κε το Σοβετ έχυν προετιμαστι για τι χινοποριάτικη σπορα.

3,

Τι έκανε το Σοβετ για να προσελκίσι τνς φτοχομεσένς στο κολχόξι.

4,

Πια ίδι αγροτικον μιχανον έχυμε στο κολχόξι-μας κι αν διορθομένες.

5,

Απο πν πέρνυμε τις μιχανες κε πύ τις φτιάνυνε.

ΑΠΟ ΠΥ ΜΠΟΡΥΜΕ ΝΑ ΤΑ ΜΑΘΥΜΕ

1.

Απτι διάκισι τν κολχοξιν.

2

Απτο Σοβετ τν χοριν.

3

Απτο κοπερατίβο.

4

Απτα εργατικα βιβλια κε τις εφιμεριδες.

ΠΥ ΝΑ ΑΠΟΛΟΓΙΘΥΜΕ

Στι σινεδριασι τις τάκσισ-μας, στο κολχόξι κε στο Σοβετ

*Πεδια κιτάκζε αφτίνα τιν ιχόνα κε γράπτε
διέγιμα: τι πρέπι να κάνι ο πιονέρος*

ΠΟΣ ΒΟΙΘΥΣΑΜΕ ΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ-ΜΑΣ ΣΤΟ ΜΑΖΟΜΑ ΤΟ ΣΤΕΛΕΧΟΝ ΤΥ ΚΑΠΝΥ

Το μάζομα τυ καπνυ τέλιος προ ιμερον.
Τόρε μένι το μάζομα τον στελεχον, ίπε ο
Νίκος ο οδιγος τις Επιτροπις για τιν πολι-
τεχνικοπίις. Εγο σίμερα ίμυνα στι διίκις τυ
κολχοζιύ-μας κ' εκι αποφασίσανε άβριο όλι
οργανομένα να βγύμε στο μάζομα.

'Ολι : μαθιτες με προθιμια δεχτίκανε τιν
πρόταςι τυ Νίκο κε τιν άλι μέρα ίρθανε
στο σχολιο με δρεπάνια.

Κάναμε διο ὄρες μάθιμα σιφονίσαμε πός
θα δυλέπευμε, κε στις 10 : ώρα κεκινίσαμε
για το χοράφι.

Φτάζαμε κι, ροτίσαμε τόν πριγατίρο. Μας
έδικε το μέρος κι αρχίσαμε.

Εργαστίκαμε ος : ώρα μια κάναμε 3
εχτάρια κε φίγαμε πίσο ζπίτι.

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

1. Μάθετε απ' τον οδιγό τον άλον τάχεον πόσο μέρος μαζί έπισανε.
2. Πόσες όρες εργάστηκαν στο χοράφι.
3. Πιγένετε στο Σοβετ και μάθετε αν ο μονονικοχίριδες τέλιοςαν το τσάκομα κι αν ακόμα άρχισανε στο μάζομα το ζελεχον τυ καπνου.

1. Βοιθίσατε το Σοβετ στις δυλια πυ κάνι με τις μονονικοχίριδες.

ΤΟ ΣΙΒΟΛΕΟ-ΜΑΣ ΜΕ ΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ „ΚΟΚΙΝΗ ΣΙΜΕΑ“

1. Εμις θα γράπουμε πλακάτες και διαγράμματα για το κολχόζι.
2. Θα βοιθύμε τις μιτέρες-μας να λιχβιτάρυν τιν αγραμματοσίνι-τις.
3. Θα βοιθύμε σόλες τις αγροτικες εργασίες το κολχόζι-μας, όστε το παραγογικο πλάνο-τυ να εχτελεστι με τον κερο.

4. Θα κλίσυμε σιβόλεο σοσιαλιστικις άμιλας με τις γονιώς-μας, εμις, να φιτύμε ταχτικα στο σχολιο, κίνι να πάνε ταχτικα στι δυλια τη κολχοζι.

5. Θα διαδόσυμε βιβλία κ' εφιμερίδες ανάμεσα στις κολχοζίτες.

6. Το κολχόζι να εφοδιάζει το σχολιο με κξίλα.

7. Να προμιθέπει παπύτσια κε φορέματα τα φτοχα πεδια τη σκολι-μας δόρεαν.

8.Να βοιθα με τρόφιμα το ζεστο πρόγεμα τη σκολιου

9.Να βοιθα στιν ταχτικι φίτιει το μαθιτον στο σχολιο

10. Να βοιθα της μαθιτες να μάθυνε τα διάφορα μέρι τη μιχανον τη κολχοζι-μας.

11. Να βοιθα με χρίματα τον κερο πι θα κάνυμε εκδρομες στο εργοστάσιο, ήτε στιν κομύνα πύνε μακρια.

I ΔΕΦΤΕΡΙ ΚΟΛΧΟΖΙΚΗ ΕΣΟΔΙΑ

Χτες ο μπριγάτα-μας με οδιγο την Ελένι πήγαμε στο γραφίο τη κολχοζι-μας για να πάρυμε πλιροφορίες για την εσοδία της ιταριν κε τον τρόπο με τον οπίο

Θα τιν διαιμιράχουνε. Εκι μάθαμε πος το χολχόζι ίχε 225 εχτάρια σπαρμένα ζιτάρι. Απο κάθε εχτάρι πίρε 105 πύτια ζιτάρια τον χερο πυ κάθε μονονικοκίρις στο εχτάρι πίρε μονάχα 70 πύτια. Κίνι τι ζτιγμι ζικόθικε ο αγρονόμος πυ καθόντανε μεσα στο γραφίο κε ίπε:

«Το χολεχτίβο πίρε καλι εζοδία γιάτι καθάρις ε τα ζπόρα, όργοςε με τον χερο, φορμαλίνοςε τα ζπόρα κε τάξπιρε με μιχανι».

Κε πός θα μιράζετε αφτα τα ζιτάρια, αρότιςε ι Ελένι. Ι φετίνι εζοδία ίπεν ο αγρονόμος θα μιραςτι όχι πάνο στις πειχες αλα πάνο στις εργατοιμέρες πόχι κάθε χολχόζνικος. Κε ακόμα πάνο στιν πιότιτα τις δυλιας πυ έκανε. Όπιος εργάζεται πολι κε έκανε καλι δυλια θα πάρι πολα κι όπιος ολίγα θα πάρι ολίγα Εκίνος ο χολχόζνικος πυ δε δύλεπτε καθόλυ, δε θα πάρι τίποτε.

— Εδο φένετε πος όπιος δυλέβι μονάχα τρόγι, ίπεν ο Γιόργος. Πολι ζοστα ίπεν ο αγρονόμος.—Αμ ι ικογένια κίνυ πόχι πολα πεδια κε δεν έχι πολες εργατοιμέρες τι θα κάνι; Ένια-ζας για κίνυς έχυμε ιδιέτερο φόντο. Αμ

ι γέρι πυ δεν έχουν κανένα; — Κε για χίνυς τα ίδια. Εφ-
χαριστο για τις πλιροφορίες-ςας ίπεν ι Ελένι κε φίγαμε
στο σπίτι.

Ι ΠΙΟΤΙΤΑ ΤΙΣ ΕΣΟΔΙΑΣ ΕΚΣΑΡΤΑΤΕ ΑΠΤΙ ΣΟΣΤΙ ΔΙΟΡΓΑΝΟΣΙ ΤΙΣ ΔΥΛΙΑΣ ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ

Φέτο όλι ι δυλια οργανωμένα πίγε στο κολχόζι-μας
με τι μέθοδο τις αποκοπις.

Το νέο αφτο σίστιμα βοήθιε πολι ζτιν καλι εξοδία

Ολι ι κολχοζίτες ίνε χοριζμένι ζε μπριγάτες. Το
δικό-μας το κολχόζι έχι 6 τέτιες μπριγάτες. Κάθε
μια μπριγάτα πάλι χορίζετε ζε ομάδες. Ο οδιγος τις
μπριγάτας λέγετε μπριγατίρος.

Ολες ι αγροτικες εργασίες διαμιράζυντε ζτις μπρι-
γάτες, ανάλογα με τα μέλι πόχι κε πυ μπορύνε να ερ-
γάζυντε.

Κάθε μια ομάδα κερι το μέρος κε τι νόρμα τις
δυλιας πυ πρέπι νε κάνι ζε οριζμένο χρονικο διάστιμα.
Κάθε ομάδα κερι επίσις πια νόρμα δυλιας θα κάνι τιν
ιμέρα. Όλα τα άλογα, ι αγροτικες μιχανες κε τ' αγρο-
τικα εργαλία διαμιράζυντε πάνο ζτις πριγάτες. Ι δυλιες

τυ κολχοζιυ χορίζυντε ζε τέσερες κατιγόριες: έφκολι,
μεσέα, δίσκολι κε δυλια πυ χριάζετε επιτίδιυς κολχο-
ζίτες".

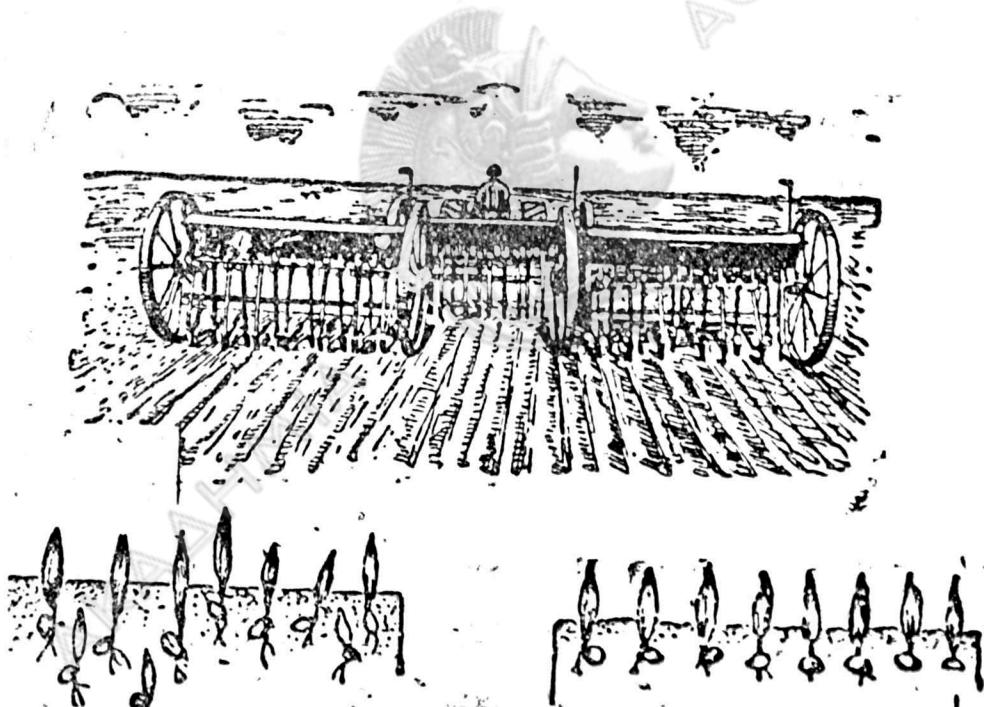
Ο μπριγατίρος κετάζι αν ι δυλια γένικε όπος
έπρεπε ί όχι, μετράι ταχτικα κάθε μέρα τι δυλια κε
δίνι λογαριαζμο ζτι διίκις τυ κολχοζιυ. Απτι ζοστι
καταγραφι τις δυλιας εκσαρτάτε ι κανονικι εργασια τυ
μεγάλυ νίκοκιριυ.

Ι μπριγάτες κλίνυ αναμετακι-τυς ζοσιαλιστικι άμιλα,
πία απ' αφτες γρίγορα κε καλα θα εχτελέσι τι δυλιά-
τις. Το ίδιο κάνυνε κε ομάδες, κε γενικα το κολχό-
ζι με κάπιο άλο κολχόζι.

ΠΡΟΕΤΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙ ΧΙΝΟΠΟΡΙΑΤΙΚΗ ΣΠΟΡΑ

Παράλια με το μάζομα τον καπνου ι κολχοζίτες
καταπιάστικαν κε ζτι χινοποριάτικι σπορα. 'Εχει τρά-
χτορα απτο μιχανο-τραχτορικο ζταθμο τυ ραγιονιύ-μας
ίρθανε κε ζε πέντε μέρες οργόσανε όλο το χινοποριά-
τικο μέρος τις σπορας.

Ι κολχοζίτες άλι χαθαρίζανε σπόρα χι άλι τα πλένανε με φορμαλίνο, γιατί έτσι διόρισεν ο αγρονόμος. Κανα 10 μιχανες τις σπορας πίσο απτα τράχτορα σπέρνανε. Ι σπορα όλο-όλο βάστακε διο πευτάμερα. 300 εκτάρια γις όλα ίσαν τελιομένα. Εξετίας πυ τελιόσαμε πρότι τι σπορα, το κολχόζι-μας βραβέφτικε.

Ι πρότι ικόνα, πύνε απάνο βαλμένι, παραστένι σπαρτομιχανι

Ι κάτο ικόνες σταριστερα σιτάρια πυ σπάρτικαν με χέρι,
στα δεκια με σπαρτομιχανι

Ι σπαρτομιχανι σέρνετε απο τράχτορ αν ίνε μεγάλι,
ίτε απο άλογο αν ίνε μικρι.

ΧΤΙΠΙΘΙΚΑΝ Ι ΑΓΙΤΑΤΣΙΕΣ ΤΟΝ ΚΥΛΑΚΟΝ

Το δέφτερό χρόνο το κολεχτίβο-μας δίνάμοςε,
οργανόθικε τόρα ι δυλια πάι καλα.

Κάθε κολχοζίτις κερέι πια δυλια θα^π κάνι κε πόσο
θα πάρι γιά τι δυλιά-τυ.

Πέριξι τον κερο πυ ίρθανε τα τράχτορα κε οργόνανε
τα χοράφια τυ κολχοζιύ-μας, άρχισαν ι κυλάκι να
διαδόζουν: τα τράχτορα καταπατύνε το χοράφι, ο καπνος
πυ βγάλυνε βλάφτι τα σπόρα κε τίποτε εσοδία να γίνε
δεν μπορι.

Απτιν άλι μερια ο παπας φοβερίζει τυς αγράματυς
φτοχυς κε μεσένς χορικυς να μι μπύνε ζτο κολχόζε.
Εκι τυς έλεγε θα πινάτε θα χάσετε τι θριξκία κε τιν
πίστι κι άλα πολα πιέματα.

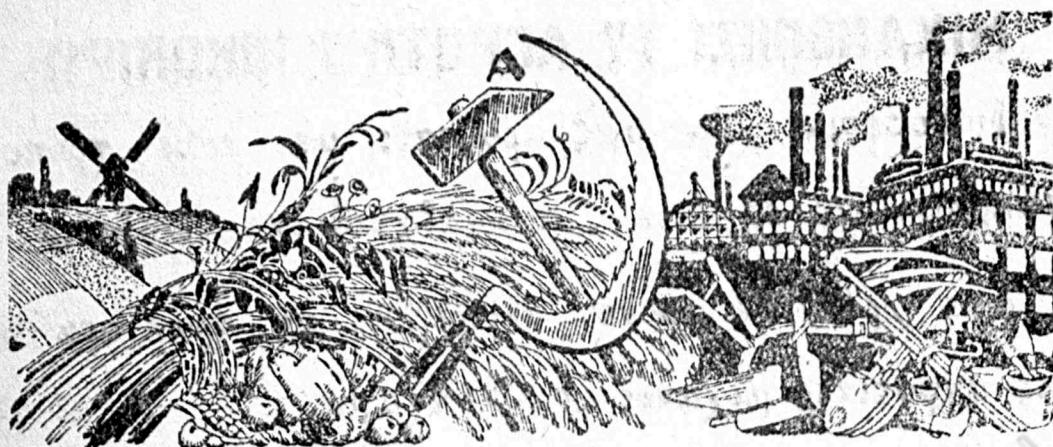
Αφυ τέλιοςε ι κολχόζικι σπορα πέριξι, ι διίκιςι τυ
κολχοζιυ αποφάσιζε να βοιθη μερικυς φτοχυς μονονι-
κοκήριδες. 'Ετζι κε έκανε. 'Ολι ι φτοχομεςέι κατάλα-
βαν τις πιέφτιες πυ λέγανε ι κυλάκι, κι ο παπας, ίδανε
τιν εφκολία τις κολχόζικις ζοις κε σκεδον όλι μπίκανε
ζτο κολχόζι. Μάλιστα πολυς απο τυς κυλάκυς κεςκε-
πάζανε κι όλα.

ΠΟΣ ΔΟΚΙΜΑΖΥΜΕ ΑΝ ΤΑ ΣΠΟΡΑ ΙΝΕ ΚΑΛΑ Ι ΟΧΙ

Αφού καθαρίζουμε κε φορμαλίνυμε τα σπόρα κάνουμε το παρακάτω πίραμα για να μάθυμε αν ίνε καλα ή όχι.

Πέρνυμε 100 σπόρις κε τυς βάλυμε σ' ένα πιάτο, απάντο σένα βρεμένο ρυφόχαρτο. Απο πάνο πάλι τα σκεπάζυμε με άλο βρεμένο ρυφόχαρτο. Κάθε διο μέρες τα ραντίζομε. Με τα 4—5 μέρες θ' αρχίζουν να φιτρόσυν. Εκίνα πύ φιτρόνυν τα μαζέβυμε. Τα δοκιμάζυμε ίσαμε 10 μέρες απτιν ιμέρα πυ αρχίζυμε τι δοκιμι.

Σ' αφτες τις 10 μέρες μέσα αν φιτρόσυν τα 95%, τα σπόρα ίνε καλα, αν όμος ολιγότερα ος 80—85, τότε πρέπι λίγο να περισέπτυμε τα σπόρα πυ θα σπίρυμε στο εχτάρι. Αν όμος φιτρόσυν λιγότερη απο 80, τότε τα σπόρα δεν ακςίζυν κε πρέπι να περισέπτυμε πολι τα σπόρα στο εχτάρι, ίτε καθόλυ δεν πρέπι να τα σπίρυμε.

ΧΟΡΙΚΟΣ ΚΕ ΕΡΓΑΤΙΣ

Αδέρφια ίμαστε κ' ι διο:
ζι δυλεφτις, ζεβγας εγο.
Ι ενομένι μας γρονθιά,
θα φίνει κάτο τι σκλαβιά.

Τα σινιδια αντγό, γο, τις γις
κε ζι τι γι καλιεργιες.
Ι διο, δυλέβοντας μαξι,
τιν πίνα διόχνυμε απτι γι.

Κινος το διό-μας ο εχτρος
ο μπυρζνας ιν ο νακος.

Μα ενομένι-μας ι διο,
τον ενικίσαμε κι αφτον.

Γ. ΑΝΑΤΟΛΙΤΙ

ΜΙΧΑΝΟΠΙΣΙ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

Ι Σοβετικι χόρα-μας προςπαθι, με κάθε τρόπο να διεφολίνει τιν εργασία στα κολεχτιβικα νικοκιρια.

Απο χρόνο σε χρόνο περισέβυν τα τράκτορα κ', άλεις αγροτικες μιχανες στα κολχόζια.

Εκε που πριν τις επανάστασις δεν ήχαμε κανένα εργοστάσιο που να έγαλι τέτιες μεγάλες μιχανες σίμερα σόλα τα μέρι τυ ζιδέζμυ-μας φτιάζτικαν κι ακόμα φτιάνυντε εργοστάσια για μιχανες.

Χιλιάδες μιχανες κάθε μέρα δίνοντε στις μιχανοτραχτορικις σταθμις για τα κολχόζια

Όλες αφτες τις μιχανες τις φτιάνυνει εργάτες. Ι εργάτες δχι μονάχα με τιν εργασία-τυς κε με χριμάτικα δάνια βοιθύνε τυς κολχοζίτες.

Εμις ι κολχοζίτες κ' ι μονονικοκίριδες έχυμε ανάνκι απο μιχανες κε άλα βιομιχανικα προιόντα: φορέματα, παπύτσια ζαπύνι κ.τ.λ.

Γι αφτο κ' εμις πρέπει να τυς προμιθέπευμε μόλια τα προιόντα δίχος τα οπία δεν μπορουν κ' εκίνι να δυλέπευνε. Τέτια προιόντα ήνε το ζιτάρι, το χρέας, το γάλα κ.τ.λ..

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Μάθετε πόσα τράχτορα έχει ο ΜΤΣ τη ραγιστικότητας

Πίσεις μεχανες έχει το κολεχτίβιο τη χορεύσας.

Μάθετε από Σοβετ πόσο ξιτάρια μάζεψε για τις χλεποζαγατόφκες.

ΧΙΝΟΠΟΡΙΑΤΙΚΟ ΟΡΓΟΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΙΚΣΙΑΤΙΚΗ ΣΠΟΡΑ

Το χινοποριάτικο δργομα για τιν ανικιάτικι σπορα στα κολχόζια τόρα ίνε πάντυ απαρέτιτο. Τα χόματα πυ πρόκιτε να σπαρθυν τιν ανικιει από το χινόπορο τα οργόνυν.

Αφτο πολι οφελι ζτο εκεις:

1.

Φιλάγετε καλα ειγραζέα τιν οπία έφκολα αποροφα το οργομένο χόμα. Ετεις τιν άνικει κε το καλοκέρι τα σπαρτα βρέσκυνε άφτονι ειγραζέα.

2.

Βοιθις ζτο να καταστρέφοντε τα διάφορα ζεζάνεα—τα κεριζόνε, εκένα πυ πρόκαγαν να φιτρόσυν, πέφτυν πολι βαθια τα σπόρα άλων ζεζαγέον πυ δεν μπορυν έφκολα να φιτρόσυν κε τα σπαρτα τα καταπατυν.

3,

Οπος τα ζεζάνια έτσι καταστρέψε και τα διάφορα βλαβερά
έντομα και ζόα.

4.

Αναψυγτυρείτε το χόμπι και εφκολέψε τεν διεκπέρασε τυ αέρη
ετα στρόμματα τυ εδάφους. Όλα αυτα πολιε πιςύνυν τεν εξοδέα.

Αποδο βλέπυμε πόσι προσοχι πρέπι να
δοθις στο χινοπόριάτικο όργομα για τιν ανι-
χιάτικι ζπορα.

Μάθετε σε πια κατάστασι βρίσκετε αφτι ι δυλια στο κολχόδε-
σας κε κάνετε τιν απετύμενι εργασία να μι μίνι πίσο αφτο το
όργομα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΗΙ.

ΕΠΕΚΣΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕ ΠΡΟΦΙΛΑΚΣΙ ΤΟΝ ΠΡΟΙΟΝΤΟΝ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΚΙΡΙΥ

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΑΝΥΜΕ;

1.

Εκδρομη στιν Κομύνα Βολοτάρσκη.

2,

Εκδρομη στο εργοστάσιο των μαρινάτων Κοίμσκαγιας.

3,

Εκδρομη στον ατμόμιλο.

4,

Θα βοιδίζουμε τι Διέκις τυ κολχοξιύ-μας στιν οργάνοςι αγροτικις έκθεσις στιν ιμέρα τις εξοδίας.

5,

Θα πάρουμε ενεργο μέρος στο γιορταζμο τις ιμέρας τις εξοδίας κε κολεχτιβοπλισις.

6.

Θα μάθυμε απτο κολχος κε το Σοβετ πόσι εξοδία πιρε στο εχτάρι το κολχος κε πόσι ι μονονικοκλιδες κε ωα κάνυμε διάγραμα

7.

Θα βοιδίζουμε στις χλεμποξαγατέφκες.

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΜΑΘΥΜΕ;

1.

Πός προφιλάτυνε τα αγροτικα προϊοντα;

2.

Για πιο σκοπο περνάνε ο χλεμποξαγατόφκες;

3.

Γιατι γιαρτάξυμε τιν ιμέραιν τις εξοδίας;

4

Πος ο σκοπος τις αγροτικις έκθεσις;

5,

*Πν παραδίνι τα προιόντα-τν το κολχόδι-μας
κε πός τα επεκεργάζοντε εκι;*

6,

*Πος κάνυνε τα μαρινάτα, το λάδι, τ' αλέβρι, τι ξάχαρι, κ.τ.λ.***ΑΠΟ ΠΥ ΘΑ ΤΑ ΜΑΘΥΜΕ;***Απτον αγρονόμο, τι δικισι τις Κομύνας, τι δικισι τν εργο-
στασίν, τν ατμόμιλν, απτα εργατικά-μας βιβλία, απτο δάσκαλο κε
τις εφιμερίδες.***ΠΥ ΘΑ ΑΠΟΛΟΓΙΘΥΜΕ;***Στι γενικι σινεδρίασι τις τάκσις, κε το μαθιτον δλν τν σκο-
λιν, στο κολχόδι κε στο Σοβετ.*

Ι ΕΚΔΡΟΜΗ-ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΧΟΜΥΝΑ

Χτες στρέσαμε το πλάνο τις εκδρομής-μας για τιν κομύνα Βολοτάρκι. Σκοπος τις εκδρομής-μας ήταν να μάθυμε τί προιόντα βγάζι, πώς τα κινδέβι και πός τα προφιλάγι για το χιμόνα. Ι δασκάλα μας ίπε. Το πρόσθιο νάρχεστε με φαγόσιμα γιατί το μέρος ήνε αρκετά μακριά.

Τιν άλι μέρα άλι με φαγόσιμα, με τετράδια και με κοντίλια ίρθαμε στο σχολιό. Άμα χτίπισε το χιδύνι, κεκενίσαμε για τιν κομύνα οργανομένα. Μετα διο όρες φτάσαμε εκεί. Ο πρόεδρος τις τάξις-μας με τι δασκάλα πήγανε στι διέκιςι και φανερόσανε το σκοπο τις εκδρομής-μας.

Εφχαρίστος μας δεχτίκανε και μας δόσανε ένα απτα μέλι τις διέκιςις, να μας οδηγίσι και να μας δίξι τα προιόντα τις κομύνας.

Πρότα-πρότα μας ίπε.—Σιντρόφι : δικί-μας : κομύνα ήνε δίπλα στο εργοστάσιο των μαρινάτον και γι' αφτο καταγίνετε με τιν καλιέργια κίνον [των προιόντων πυ χριάζοντε για μαρινάτα. Καλιέργισαμε και βγάλαμε φέτο τα ακόλυθα αγροτικα προιόντα: αμερικάνικο καλαμπόκι,

μελιτζάνες, πιπέρια, φασόλια, ντόματες. Εχτος απ' αφτα
έχουμε ζπίρι ζιτάρια, ιλιοτρόπια κε πατάτες. Εχουμε ζπαρ-
μένα κε 125 εχτάρια τριφίλι για τις αγελάδες κε 35
εχτάρια κοκινογύλια για τις αγελάδες κε τα πολα
γυρύνια πυ έχουμε.

Ολα τα προιόντα πυ χριάζουντε στο εργοστάσιο αμέ-
σος μετα το μάζομα τα παραδίνομε εκι για να μι στέ-
χοντε άνεργι ε εργάτες.

Πάντα πέρνυμε καλι εσοδία, γιατι εργαζόμαστε με
τις οδιγίες τυ αγρονόμου κε με τις μιχανες. Ολες τις
εργασίες τις κάνυμε στον κερον.

Ι ΚΟΜΥΝΑ

Τρέχει απάνο κάτο ο Γιάνης
σαν τρελος απο τι λέπει
έχει αλέτριε έχει ζπόρα
μα το άλογο τυ λέπει.

Έχει άλογο ο Θάνος
μα τυ λέπυνε τα ζπόρα
πάγε κε ε διο θυ Κόστα
μα τα χέρια ζαθρομένα.

Ε,! ζιντρόφι λέι ο Θάνος,
απτι ειφορα τιν τόσι,
ένας δρόμος μόνος μένει
ε Κομύνα θα μας φύσει

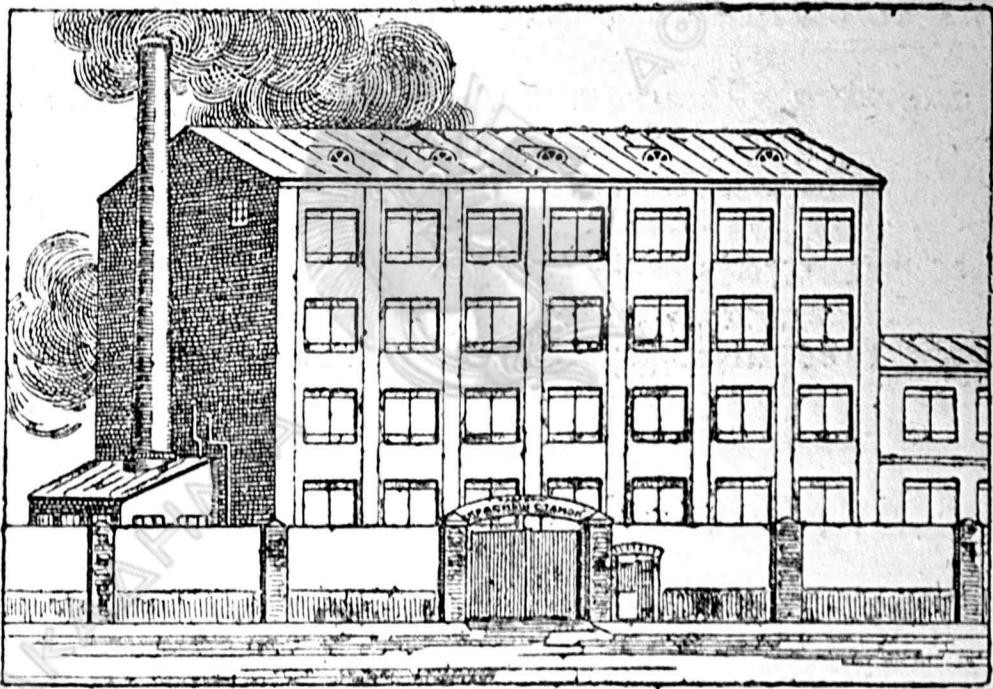
Σιφονέζανε κε νάπτυς
ενομένι το ζιτάρι
Ολα άφτονα τα έχυν
Γιάνηςας φέλι Κομυνάρι

ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΩΝ ΜΑΡΙΝΑΤΩΝ

Το εργοστάσιο των μαρινάτου ήνε μία ολάκερη πολιτία. Ήταν όμορφα και εργατικά σπίτια! ήταν εργατικό κλυπ, αναγνοστήριο, εφίμερίδα τυ τίχυ και ότι άλλο θέλις, όλα ήνε. Το καθεαφτυ εργοστάσιο ήνε ένα πάρα πολι μεγάλο χτίριο δίπατο γεμάτο από διάφορες μιχανες. Η μιχανες άλες κινύντε με τι δίναμι τυ ιλεχτριζμι και άλες με τι δίναμι τυ ατμι. Ιδαμε πος κάνυν τα διάφορα μαρινάτα. Ιδαμε πος απτι μία μερια βάλυνε τα διάφορα προιόντα ακατέργαστα και απτιν άλι μερια η μιχανες τις βγάζυνε κατεργαζμένες, έτιμα μαρινάτα. Ήτι μέσα η εργασία πάι σαν ρολόγι. Η εργάτες όλι εργάζυντε με τι μέθοδο τις σοσιαλιστικις άμιλας και μαχιτικότιτας. Υτε ένα λεφτο χάνι κανένας. Το εργοστάσιο αφτο βγάζι μαρινάτα απο καλαμπόκι, μελιντζάνες, ντομάτες, πιπέρια και φαεόλια. Τιν ίμέρα βγάλι πολες χιλιάδες τέτια μαρινάτα. Κέρις όμος τι μας ίπανε εκι η εργάτες; Για να δυλέβιταχτικα το εργοστάσιο, χριάζετε χιλιάδον εχταρίον προιόντα πυ πρέπι να καλιεργυν, να τιμάζυ και να παραδίνυν η κομύνες και τα κολχόζια.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΜΙΛΟ

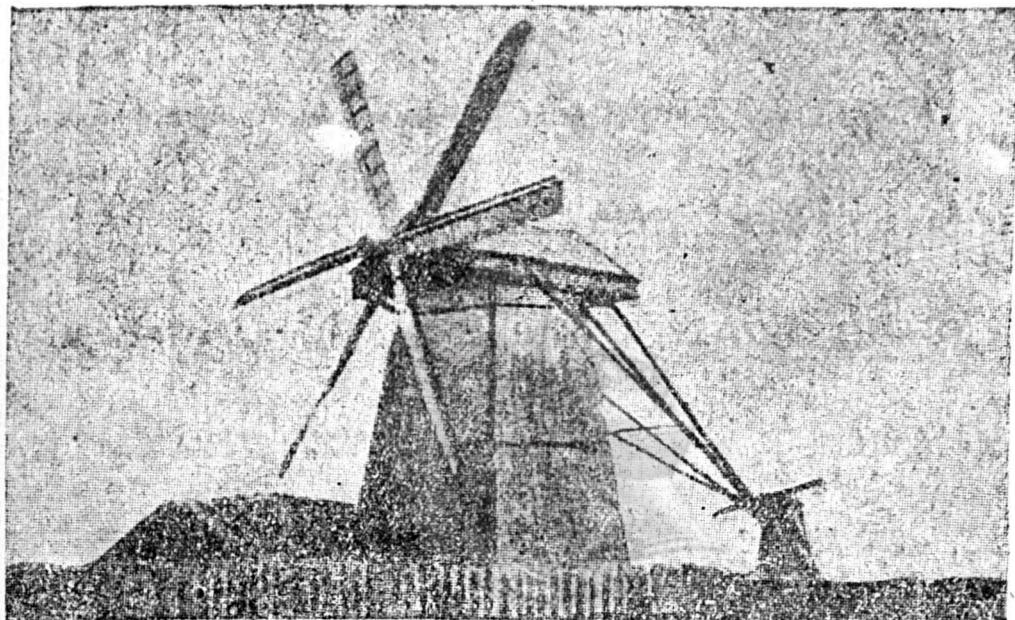
Έχει χιλιόμετρα μακριά από το χωριό-μας ίνε ο μίλος, ένα μεγάλο εργοστάσιο που κινίτε με τι δίναμι του ατμού και κάνει διάφορον ιδον άλεβρα και λάδι. Ι κολχοζίτες-μας οποις ορχες την Αβγύνειο όλο κυβαλάνε και αλέθυνε εκεί. Στιν τάξει-μας αποφασίσαμε να κάνουμε εκεί εκδρομή.

ατμόμιλος

Τιμάζαμε το πλάνο-μας και τιν άλι μέρα με τι δάσκαλα πίγαμε εκεί. Κι αφτο μεγάλο χτίριο, τρίπατο, με πολες αποθίκες ολόγιρά-τυ. Πολα αμάχσια στεκόντανε εκεί και ένα-ένα αδιάλιπνε το σιτάρι-τυς. Μπίκαμε μέσα με τιν άδια τυ διεφθιντι τυ μίλυ κι αρχίσαμε να

χειτάζουμε το πος γίνετε τ' ἄλεβρο. Παντυ βλέπαμε να γιρίζουνε τροχι. Ἰδαμε πυ χοντα χίνυνε το ζιτάρι, πος ι μιχανες το ανεβάζουν, το καθαρίζουν, το γλίνυνε κε

αερόμιλος

τελεφτέα με τι δίναμι το βάλτεον μετατρέπετε σε ἄλεβρο. Το ἄλεβρο πάι ζτα κόσκινα, εκι χορίζετε ζτα διὰφορα ἴδι κε καταβένι μες τὸ ζαχι.

Κάνατε εκδρομι στο μίλο;

Εχετε ἀλα εργοστάσια πὺ επειγεργάζοντε αγροτικα προϊόντα;
Κάνετε σ' αφτα εκδρομι.

ΠΡΟΕΤΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΙΣ ΕΣΟΔΙΑΣ

Ενα πεντάμερο νορίτερα ο δασκάλα-μαχς
ίπε το σκοπό κε τι μεγάλη σημασία τις γιορ-
τις τις εξοδίας.

Μας ίπε πος από σίμερα πρέπει ν' αρχί-
ζουμε να προετιμαστύμε.

Χοριστίκαμε λιπον ζε 3 ομάδες κι απο-
φασίσαμε. Η μια ομάδα να ετιμάσι πλακά-
τες, έχθεςες πιλιματα κε να πάρι μέρος στιν
εφιμερίδα τυ τίχυ. Άλι ομάδα να μαζέπει
δίγματα καλα κε κακα αγροτίκον προϊόντον,
αφу γράφι πάνο στο χαρτάκι πόσο πίρε στο
εχτάρι, ήτε στο 1)2 ήτε στο 1)4 τυ εχτα-
ριυ, κε στο κολχόζι κε ζε νικοκιρια τον μο-
νονικοκίριδον. Κε ο άλι ομάδα ζε κίνι τιν
τι μέρα να πάρι μέρος^η ήτιν ταχτοπίιςι το
διγμάτον κε το στολιζμο τυ μέρυς όπυ θα
οργανοθι ο αγροτικι έκθεσι.

Ι ΠΡΩΤΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙ ΤΥ ΕΛΙΝΙΚΥ ΡΑΓΙΟΥ ΣΤΟ ΧΟΡΙΟ ΜΕΡΤΣΑΝ

Πέρις ι αρχες τα Ελινίκυ ραγιον, αποφασίσανε να οργανωθή αγροτική έκθεσι τυ ραγιον στό χοριο Μερτσαν.

Ι μέρα για τη γιορτη αποφασίστηκε ι δέφτερη μέρα τυ Νοέβρη.

Στιν 1 τυ Νοέβρη άρχισαν απόλα τα κολχόζια τυ Ελινίκυ ραγιον να μαζεφτυν στο Μερτσαν, μόλα-τυς τα δίγματα: καπνα, σιτάρια, κρασια, πατάτες, κρομίδια, πιπέρια x.t.l. Φέρανε κε ἀλογα, αγελάδες, πρόβατα γυρύνια κε κότες ζ' αφτίνα τιν έκθεσι.

Ι έκθεσι οργανόθικε στο ζκολιο. 4 μεγάλες παράδοσες γεμίστηκαν απο διάφορα δίγματα. Στι μια παράδοσι ίταν οργαναμένη ι γονία τυ Οσοαβιαχιμ.

Τα δίγματα ίσανε τοποθετημένα έτσι: ζε μια παράδοσι ίταν δίγματα τυ κάμπι, στιν άλι δίγματα χτινοτροφικα στιν άλι δίγματα μορφοτικα, ιγιονομικα κε επιστιμονικα. Απόλα τα κολχόζια τυ ελινίκυ ραγιον πυ πίρανε μέρος ζ' αφτίνα τιν έκθεσι δραδεφτίκανε: 1) το κολχος «Προλετάριος», τυ χορίου Γρέτσεςχοε, 2) το

χολχοζ «Κόκινη Σίμεα» τυ χοριου Μερτζαν κε 3) το
χολχοζ «Κομίντερνα» τυ χοριου Κεζλέροβζκι.

Το πρότο βραβίο ήταν θεριστίκι μιχανι, το δέφτερο
μιχάνι σπορας κε το τρίτο διάφορες μικρότερες
μιχανες.

Κε το σχολιο πίρε ενεργο μέρος ζ' αφτίνα τίν έχ-
θεσι. Έβαλε κι αφτο δικά-τυ δίγματα, χυκύλια μετα-
χοισκολικα κε κοκινογύλια. Ι μαθιτες πίρανε μέρος στον
στολιζμο, γράπτανε πλακάτες, διαγράμματα, ήταν έχθε-
σες, πιέματα κε τραγύδια κε γι' αφτο βραβέφτικε το
σχολιο με μια μιχανι πυ τρίβι ταχινά μπόχια κε με
βιβλισθίκι γεμάτι απο 120 βιβλία κε άλες επαναστα-
τικες ικόνες.

ΠΟΣ ΓΙΟΡΤΑΖΑΜΕ ΠΡΙΝ ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΙΣ ΕΣΟΔΙΑΣ ΚΕ ΠΟΣ ΤΙ ΓΙΟΡΤΑΖΥΜΕ ΣΙΜΕΡΑ;

Τιν ίμέρα τις εξοδίας τι γιορτάζανε κε πριν τις
επανάστασις τυ Οχτόβρι, αλα πολι διαφορετίκα. Τότε
δλι ε χορίκι μετα το μάζομα τον προιόντον πυ χαλι-
εργήζανε, κι αφτο το μάζομα τελιόνι ζτις 14 τυ Οχτό-
βρι (με τι νέα ωμερομινία ήτε τιν 1 τυ Οχτόβρι με τιν

παλιά ιμερομινία) τι γιορτάζανε έτσι πιγένανε στιν εκλιεία, καιοδέβανε χρίματα για το σιφέρο τυ παπα, ίστερα αφу δγένανε απω κι αρχιζαν τα μεθίσια, πα ιβρίματα κε τα χτιπίματα.

Σίμερα τι γιορτάζουμε όχι με τέτιες ανοιξίες. Αφτι ο μέρα σ' εμας ήνε ένα ζχολιο, όπου ακύομε τιν έχθες τυ αγρονόμυ για τα λάθι πυ γένικαν στιν εργασία τυ κολχοζιύ, ακύμε τον απολογισμο τυ κολχοζιύ--μας γνοριζόμαστε με τα λάθι κε με τις πρόοδες πυ γένικαν κε μαθένυμε τον τρόπο με τον οπίο πρέπι να διορθοθύνε τον άλο χρόνο, ακύομε κε το ζιβόλεο πις ζοζιαλιζτικις έμιλας.

Σ' αφτίνα τι μέρα κιτάζουμε πόςα νικοκιρία έχυν οργανοθι στο κολχόζι κε πόςα έμιναν όκσο. Σ' αφτίνα πι μέρα προσκαλύμε όλα τα φτοχομεσέα νικοκιρία να γνοριζυν με τις επιτιχίες τυ κολχοζιύ, με τις εφκολίες πυ φέρνι στιν εργασία κε να μπύνε στο κολχόζι.

I γιορτι τελιόνι με απανκελίες, επαναετατικα τραγύδια, παράστασες κε χορυς.

I μαθιτες τυ ζχολιυ πρέπι να κιεγύνε απο νορις θευς γονιύς-τον το ζχοπο κε τι ζιμαζίχ πυ έχι ο γιορ-

ταξιμος τις εξοδίας για να πάρων δλι ενεργο μέρος σ' αφτόνα.

Κάτοι κυλαχο—παπάδικες γιορτες, πυ τιφλόνυν τυς χορικις!

Ζέτοι επαναστατικες γιορτες πυ διαφοτίζυν κε βοιθύνε στι ζοι τον εργαζομένον.

ΤΑ ΚΟΚΙΝΟΓΥΛΙΑ

Εχυμε διο λογιον κοκινογύλια: κοκινογύλια για ζάχαρι κε κόκινογύλια για τροφι το ζόον. Τα κοκινογύλια ίνε θρεφτικι τροφι για τις αγελάδες κε τα γυρύνια. Τα κοκινογύλια τα σπίρυνε σε σιρες στα χοράφια κε περιβόλια. Εκι πυ λίπι το χορτάρι τα κοκινογύλια ίνε πάρα πολι χριζιμι τροφι για τις αγελάδες. Το χιμόνα τα κοκινογύλια αντικαταστένυνε το ζυμερο χορτάρι.

Γι' αφτο το χινόπορο, τον κερο πυ μαζένυμε τα κοκινογύλια, πρέπι να τα βάζου-

με ζειπόγιο καλοφτιαζμένο, ήτε να τα σκεπάσυμε με χόμα για να μη λιγοστέψει το ζυμί-τυς. Η αγελάδα που τρέφετε με κοκινογύλια δίνει μπόλικο γάλα.

Το κοκινογύλι καθαρίζει το χορόφι απ' τα αγριόχορτα, το αναφυντόνι κε τον άλο χρόνο αν σπίρυμε εκεί σιτάρι πέρνυμε μεγάλη εξοδία.

ΣΤΟΝ ΚΙΠΟ ΤΥ ΚΟΛΧΟΖΙΥ-ΜΑΣ

Ορίμασάν πια τα μίλα τυ κολχοζιύ-μας. Μικ μέρα
ι μεγαλίτερες τάκσες μαζί κ' εμις ι δέφτερι με τυς δα-
χάλυς-μας αποφασίζαμε νά πάμε νάβοιθίζουμε στο μά-
ζομα τον μίλον τυ κολχοζιύ-μα;. Ανιπόμονι περιμέναμε
πότε νά φτάσυμε. Οταν πλισιάζαμε ίδχμε τυς κολχο-
ζίτες πυ μαζέβανε μίλα. Ενας απτυς μπιγατίρυς τις
τάκσις-μας ο Αλέκος έτρεχε να ιδοπιίζει ένα απτα μέλι
τις διίκισις να μης κεχορίζει μέρος πυ να δυλέπειμε.
Αμέσος μας έδικχε το μέρος κ' εμις χαρύμενι αρχίζαμε.

Βάλαμε σκάλα κε γρίγορα-γρίγορα γιομίσαμε τα χαλάθια, άλι τα κυβαλίσανε στ' αμάχια κι' απόχι στιν αποθήκη των κολχοζών.

Ι εργασία έτρεχε, γιατί ο μπριγάτες δυλέβανε με σοσιαλιστική άμιλα κε μαχιτικότιτα. Ετσι δυλέβανε ο εργάτες στα εργοστάσια κε στις φάμπρικες, όπου θα στήλυμε κι αφτα τα μίλα.

ΠΟΣ ΠΕΖΑΜΕ ΤΟ ΠΕΧΝΙΔΙ „ΤΥ ΤΑΧΙΔΡΟΜΥ“

Σκιματίστε κίκλο. Ο ένας απτον άλο ας απέχει ένα μέτρο. Ο ταχιδρόμος ροτάι όλυς πια πολιτία ωνομάζετε. Ιστερα στέκετε στι μέσι κε αρχινα «να στίλι, το ταχιδρομίο».

Το ταχιδρομίο φέβγι απτο Κρασνούταρ στιν Κριμσκαγια φονάζι ο ταχιδρόμος.

Το Κρασνούταρ κε Κριμσκαγια πρέπι γρίγορα να λάκυνε τι θέσι-τυς; ο ταχιδρόμος να μι προφτάσι κε πιάσι το μέρος-τυς.

Το ταχιδρομίο φέβγι απτι Νοβοροσίσκι στο Ροστοβ—απτι Μόσκα στο Λενινγρατ.—Αν αργοπορι κάπιος απ' αφινς, ο ταχιδρόμος πιάνι τι θέσι-τυ, πέρνι τόνομα τις πολιτίας-τυ κε κίνος σα νικιμένος μπένι στι μέσι γίνετε ταχιδρόμος.

ΜΕΡΟΣ IV.

ΓΙΑ ΤΙ ΝΕΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΖΩΙ ΣΤΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΑΝΥΜΕ

1.

Θα επεκτεργαστύμε σοςτο ριζόδιο το πός να χρισιμοπιύμε τις όρες τις ιμέρας, στο σχολιο. Στιν εργασία, στη γυμναστική κε στον ίπνο

2,

Θα διοργανώσυμε γονία για την προφύλαξη τις ιγίας για τα πεδιά κε της μεγάλυς κολχοζίτες.

3,

Θα κάνουμε εκδρομή στο κολχόδι για να μάθυνε από πιες αρόστιες ποφέρων κε κολχοζίτες, κε τι μέτρα πέρνηνε για να τις γιαιρέπευν

4,

Θα κάνουμε κινοτική επιθεώριση σόλα τα σπίτια κε ότα μάθυνμε πός σύνε κε κολχοζίτες από άποπτη καθαριότητας.

5.

Θα πάρουμε ενεργο μέρος κε ότα βοιωθίσυμε στην οργάνωση κινοτικής ιγιανις τροφις για τα πεδια.

6.

Θα κάνουμε ταχτικα γυμναστική κε ότα μάθυνμε πολεμικα πεγνίδια

7.

Θα βοιθίσουμε το γιατρό για να μπολιάσι όλα τα πεδιά των σκολιν
για τη βλογια και τη σκαρλατίνα.

8.

Θα πολεμύμε τις θριζκεφτικες πρόβλημας και άμα αροστένι κάπιος
στο σπίτι όταν προσκαλάμε το γιατρό και δχι τη μάγισα και τον παπα

9.

Θα πολεμύμε τις φίσικες τιμορίες για τα πεδιά από μέρους
το δασκάλουν.

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΣΕΡΥΝΕ ΓΙΔΦΤΟ

1.

Πόσες δρες ι μαθιτες πρέπι να εργάζυντε στο σκολιο, πόσες δρες
επιτρέπετε να εργάζυντε την ιμέρα στο κολχόδι και πόσες δρες
πρέπι να κιμύντε.

2.

Το σκοπο και τι σιμασία τις εσωτερικικις άμιλας και μαχιτικότιτας
στο κολχόδι

3,

Γιατί αροστένι ο άνθρωπος, πιες αρόστιες ήνε μεταδοτικες
και πος πρέπι να προφιλαχτύμε απ' αφτες

4

Τι πρέπι να φάμε να πιύμε και να φορύμε το καλοκέρι και το χιμόνα

5.

Πόσ πρέπι να φιλάκισύμε τα σπίτια και τα ρύχα-μας

6,

Πόσ ι μικανες διεφκολίνυν την εργασία και πια διαφορα έχι
ι κολχόδικι ζοι απτιν πόλι

7.

Το ιλικό απόπνι φτιάννυντε τα διάφορα καθιδρίματα για κατικία
κε για εργασία φάμπρικες κ' εργοστάσια

8.

Πιες κατικίες μπορουν νάνε ιγιινες πιες όχι κε γιατί,
ο ακάδαρτος αέρας ίνε βλαβερος στιν ιγία

9.

I κατικίες τον συνθρόπον στιν παλια εποχή κε σίμερα.

10

Τα χτίρια τις πόλις κε την χορίν. Φάμπρικα, εργοστάσιο,
μέγαρο, ελεβάτορ.

11.

Ο κερος το χινδπορο κε το χιμόνα, κε πός να διοργανύσυμε
πεγνίδια σ' αφτες τις εποχες.

12

Πια πεγνίδια κε πιράματα μπορύμε να κάννυμε με το χιδνι κε
τον πάγο, ι τρις κατάστασες την νερν κε πός μετρύμε
τι θερμοκρασία την αέρα.

ΜΕ ΠΙΟ ΤΡΟΠΟ ΚΕ ΠΥ ΜΠΟΡΥΜΕ ΝΑ ΤΑ ΜΑΘΥΜΕ ΟΛΑ ΑΦΤΑ;

Απτι δικιςι τη κολχοξιν, απτιν αμπυλατόρια, απτο γιατρο,
απτο δάσκαλο, απτα εργατικα βιβλια-μας κι απτις εφιμερίδες.

ΜΕ ΠΙΥΣ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΣΙΔΕΘΥΜΕ

Με τι δικιςι τη κολχοξιν, με τιν αμπυλατόρια, με το γιατρο
τις μεγάλυς πιονέρως, με το δάσκαλο.

ΠΟΣ ΘΑ ΟΡΓΑΝΩΘΥΜΕ ΓΙ ΑΦΤΙΝΑ ΤΙ ΔΥΛΙΑ;

Θα χοριστύμε σε ομάδες. Κάθε μια ομάδα πάνι τον πλάνο τις εργασίας-τις, θα προσκαλύμενε το γυπονικό σχολιό ήτε κάπια άλι τάκι σε σοσιαλιστική άμιλα.

ΜΕ ΠΙΟ ΤΡΟΠΟ ΘΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΥΜΕ ΤΙ ΔΥΛΙΑ ΠΥ ΚΑΝΑΜΕ ΚΕ ΠΥ Θ' ΑΠΟΛΟΓΙΘΥΜΕ ΓΙ' ΑΦΤΙΝΑ;

Κάθε μια ομάδα πρέπει να γράψει στο τετράδιο πια δυλια έκανε, τις πρόοδες ήτε τις έλιπσες πν απαντάι κε να τις περάσι στην εφιμερίδα την τίχν. Θα σκιματίσυμε μερολόγι τις φίσις θ' απολογιθύμε στη σινεδρίας δλον το μαδιτον, πρότι φορα κε τελεφτέα στη σινεδρίας των κολχοσίτον.

ΠΟΣΕΣ ΟΡΕΣ ΔΥΛΕΒΑΝ ΠΡΙΝ ΚΕ ΠΟΣΕΣ ΤΟΡΑ

Πριν τις Οχτοβριανις επανάστασις ι εργάτες δυλέβανε 11, 12, 14 όρες τιν·ιμέρα ι δε χορικι ολάκερι μέρα απτα χειμερόματα ος το σκοτάδι.

Αδιο χερο για ανάπαπαι, για ιπνο, για διασκέδασι, δεν ίχανε. Ίστερα απτιν επανάστασι τα Σοβετ κιρίκσανε τιν οχτάορι κε κάτοπι τιν εφτάορι εργασία στα εργοστάσια κε στις φάμπρικες.

Σίμερα κε ι εργάτες κε ι χορικι έχυνε ελέφτερο χερο για το θέατρο, να μάθυνε σε βραδινα σκολια, κε να εργάζοντε λέφτερα.

ΠΡΟΦΙΛΑΚΣΙ ΤΥ ΚΟΠΥ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΣΤΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

Ι Σοβετικι κιβέρνισι έβγαλε νόμο πυ ιπεραςπίζι τον χόπο το μικρὸν πεδιον απο 12 χρονον ος 14 κι απο 14 ος 16 χρονον ζτον κερο τις εργασίας στα κολχόζια. Ι μαθιτες απο 12—14 χρονον δυλέβουνε 2 όρες πραχτικι εργασία στο κολχόζι. Απο 14—16 χρονο απο 2—3 όρες Τον κερο πυ κάνι μεγάλι ζέστι δεν επιτρέπετε τα πεδια να δυλέπουνε. Ι δυλια τον πεδιον πρέπι νάνε έφκολι, ανάλογι με τι δίναμι.

Όλα τα πεδια πυ θα δυλέπουνε στο κολχόζι στις άγροτικες εργασίες πρέπι να κεταστύνε απτο γιατρο. Τα πεδια έχουνε μια μέρα ανάπαπαι το πεντάμερο.

Ο ΚΟΠΟΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΣΤΑ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ ΚΡΑΤΙ

Στα καπιταλιστικα χράτι στιν Ανκλία, Γαλία, Γερμανία κε Αμερικι κε τα λιπα, για τιν προφίλακι τις ιγίας τον πεδιον κε τον εργατον καθόλυ δε ζκεφτόνταν. Εκι : μπυρζυάδες τα εκμεταλέβοντε μέσα στα

εργοστάσια, στα μεταλία, στα ανθρακοριχία
και δύλις και χαμάλιδες. Ακόμα και 10 χρο-
νον πεδιά ανανκάζυντε να δυλέπιζυνε στα
χοράφια όλι τι μέρα. Στα νισιά τις Αμερι-
κις πέρνυνε στις δυλιά μέσα στα εργοστάσια
πεδιά 4 χρονον, 6 χρονον και τα βάλυνε να
εργάζυντε. Ετσι οι καπιταλιστές τιρανύνε τα
μικρά, τα γεκμεταλέβυντε και τα βασανίζυνε.
Καμια φορά τα τέτια πεδιά δε μπορύνε να
γίνυντε ζοιρι και ιγιινι άνθροπι.

Ι ΕΚΔΡΟΜΗ-ΜΑΣ ΣΤΙ ΔΙΙΚΙΣΙ ΤΥ ΚΟΛΧΟΖΙΥ

Αφού κάναμε το πλάνο τις εκδρομής-μας χοριστίκαμε
σε ομάδες και αποφασίζαμε οι μια ομάδα να πάι στι διέ-
κιςι για να μάθι πόσι χολχοζίτες ήνε άφοστι, γιατί
αρόστιζαν, και τι μέτρα πέρνι ο διέκιςι, για οι τυς για-
τρέπι. Ήλι ομάδα να πάι και να πετάξι τι λογίς
ήνε οι κατάστασι και τά ζπίτια πυ ζύνε αφτι ο άφοστι
χολχοζίτες, αν έχυνε ιγρασία, αν ήνε χαθαρά, αν ανί-

γυν τα παράθιρα για να μπι μέσα χαθαρος αέρας, αν τυς κείταιε ο γιατρος ίτε όχι. Η τρίτη ομάδα να πάι στιν αμπυλατόρια κε να μάθι πιες αρόστιες ήνε γενικα στο χοριο, αν ι αρόστιες ήνε χολιτικες, πόσι ιποφέρου απο μαλιαρία, πόσι απο φτίσι, πόσι ήνε ἀροστι απο περιπνεμονία, απο τίφο, απο τράχομα, βλογια, λιμικι κε σκαρλατίνα.

ΚΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΡΟΣΤΙΕΣ

Τιν ἀλι μέρα στο πρότο μάθιμα κάναμε χυβέντα, για τις χολιτικες αρόστιες.

Η πρότι κε κιριότερι ετία γι' αφτες τις αρόστιες ήνε τα μικρόβια ή βαχτιρίδια πυ φένυντε μονάχα με το μικροσκόπι.

Τέτιες αρόστιες ήνε ι κνεζμάρα, ι σκαρλατίνα, ι δλο για, ι λιμικι, το τράχομα, ο κοκίτσος για τυς μικρις, ι σίφιλι, ο τίφος, ι χολέρα, ι πανύκλα, ι φτίσι κε ἀλα για τυς μεγάλυς κε μικρις.

Στον κερο πύνε τέτιες χολιτικες αρόστιες στο χοριό μας κεέρετε, τι πρέπι να κάνυμε για να τις αποφίγυμε;

Ι Ημέρα πάντας να πίνουμε θρακικό νερό και γάλα γιατί πολλες αρόστιες τις αγελάδας με το άθραντο γάλα περνάνε στον άνθρωπο.

2. Να πάμε στο γυαλό να της ζετέσυμε καρπόλικα για την απολέμμανση των σπιτιών γιατί με περάσει η αρόστια απτον άροστο στην άλυση. Τα μικρόβια άλα περνούν με το νερό, άλα με τα φρύντα άλα με τα φαγιστά, με τις πεζέρες μέσον των ρύχων, μέσον τις πετσέτας, άλα απτιές ακαθαρσίες κ.τ.λ.

3. Να ζημαξτε πάντα καθαρί.

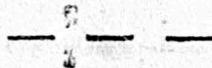
Ι ΙΚΟΝΕΣ ή ΤΟ ΚΥΤΤΑΡΙ ΤΥ ΠΑΠΑ ΜΕΤΑΔΙΝΥΝ ΤΙΣ ΑΡΟΣΤΙΕΣ

Χτες ο δάσκαλος άμα μπήκε στιν παράδοσι αρχιες να μας πι για τι βλάβι πυ φέρνι ε θριεκία.

— Ι θριεκία, ίπε, ίνε όπλο τις μπυρζυαζίας. Μέζον τι θριεκίας ε μπυρζυαζία εκμεταλέθετε πιο λέφτερα τι φτοχολογια. Μέζον τι θριεκίας ε μπυρζυαζία καταδικάζι τι φτοχολογια στο ζκοτάδι κε στιν αμάθια. Κε ι θριεκία γίνετε ετία να βλάπτει τιν ιγία τυ ανθρόπου.

Θιμάστε πεδία, πος μερίκι άνθροποι έχουνε πλιγες, άλι διάφορες χολιτικες αρόστιες. Πάνε στιν εκλιςία προςκινύνε τιν ιχόνα, το εβανχέλιο ίτε φιλυν ο ένας του άλο κ' έτσι τα μικρόβια τυ αρόστυ περνύνε στις ιγίις.

Κατόπιν ο παπας με το χυτάλι-τυ τί κάνι; Μέταδίνι τις αρόστιες, τι σέφιλι, τι σκαρλατίνα τι βλογια στυς άλυς πύνε χαλα. Γιαφτο ι ζοβετικι χιβέρνιςι φροντίζι να μάθι τυς ανθρόπις γράματα νάνε ζε θέσι να καταλαβένυνε τις ζιμίες τις θριξκίας κε να γλιτώσυν απ' αφτι.

ΓΟΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΦΙΛΑΚΣΙ ΤΙΣ ΙΓΙΑΣ-ΜΑΣ

Στιν παράδοσί-μας οργανόςαμε γονία με πλακάτες κε άλα βιβλία για τιν προφίλακςι τις ιγίας.

Νά ι πλακάτες μας:

1. Το καθαρο νερο, ο καθαρος αέρας κε ο ίλιος ίνε ι καλίτερι φίλι-μας.
2. Πρέπι σιχνα ν' ανίγυμε τα παράθιρα για να έχυμε καθαρο αέρα.
3. Μι φοβάστε το χρίο.
4. Ηριχυ να φάτε, πλένετε τα χέρια-ζας. Μετα το φαγι πλένετε το στόμα κε τα δόντια-ζας.
5. Μι πίνετε χρίο νερο ίστερα απο ζεστο φαγι.

6. Μι βιάζεστε σαν τρότε κε μι παραγεμίζετε το στομάχι-ςας.

7. Αξπρίζετε σιχνα με αζέέστι τα δομάτια τυ σπιτιύ-ςας.

8. Το σόμα κε τα ρύχα-ςας πρέπι νάνε πάντοτε καθαρα.

9. Πλίστε το πάτομα με μυσκεμένο πανι χορίς να χίνετε νερο.

10. Μιν αφίνετε ολόγερα στο σπίτι-ςας ακαθαρξίες ίτε στάσιμα νερα, γιατι αφταςας φέρνυν τις αρδετιες.

11. Ι καθαριότιτα ίνε ιγία.

12. Κάνετε σιχνα γιμναστικι κε εκδρομες στου καθαρο αέρα.

ΤΙ ΙΝΕ ΠΙΟ ΣΠΥΔΕΟ—Ι ΘΕΡΜΟΤΙΤΑ ΙΤΕ Ο ΑΕΡΑΣ

Στο χοριο Γρέτσεςκοε το σκολιο ίνε παλιο, στενάχορο, χαμιλο. Ενο τα πεδια ίνε πολα.

Το φτινόπορο, μόλις ήρθε ι νέα δασκάλα, έκανε σινέλεπει με τυς μαθιτες.

— Το σκολιό-μας ίνε μικρο, τυς ήπε, κε σις ήστε πολι. Θάνε δισκολο να κάνυμε μάθιμα. Πολι λιγο φρέσκο αέρα έχι.

— Κε τί μ' αφτο, ίπαν τα πεδια. Μια κε όσα μαξοχτι πολις κόδημος θάνε πιο ζεστο. Τόσο το καλιτερο.

Ι δασκάλα γέλασε.

— Αφτο όσα το δύμε αργότερα, αν μονάχα ο θερμότιτα χριάζεται στον άνθρωπο.

Μια μέρα ο Νίκος Πανύλις κατόρθωσε να γλιτώσι ένα ποντίκι από την πάτη της γάτας κε τόφερε μαξι-τυ στο σκολιο.

Σκεφτήκανε τα πεδια τι να το κάννυν. Στο τέλος ο Φρόδος από την τρόπη τάκσι δίχνοντας ένα γιάλινο δοχίο πάνο στο παράθιδρο ήπειρο.

— Ας το βάλουμε εκει μέσα.

— Κι ας το σκεπάσουμε με σανιδάκι κε τύβλο από πάνο για να μι φίγι, ήπειρο Στάθρος. Ετσι κε κάνανε. Μαξόχτικαν δηλ γιρο κε κιτάξανε το ποντίκι πυ πιδύζε απόν ένα τίχο την δοχίν στον άλο. Τα πεδια την δίχνανε μισανίγοντας το σανιδάκι διάφορα φαγόσιμα: άλος προσομι, άλος τιρι, άλος πάχος.

Μα πολιν κερο δεν έτρεχε πάνο κάτο το ποντίκι. Στιν αρχή ισίχασε, σαν να κυράστικε. Κε τιν άλι μέρα το προι, σαν ίρθαν τα πεδια σκολιο, βλέπυν το ποντίκι περόφιε. Αρχισαν να σιετύνε, γιατι περόφιε. Κε φαγι τη δίνανε με το παραπάνο, κε ίσε θερμο μέρος βρίσκονταν. Κε δύος δεν μπόρεσε να ζήσι.

Αρχισε ο καθένας να διηγέτε πος μέρεπε ποντίκια. Ο Θάνος διηγότανε, πος ίδε πολα άσπρα ποντίκια να ξύνε με τα χρόνια μέσα σε κλυβια.

— Πώ ξύσαν; ρότισε κισανα ι δασκάλα.

Σε κλυβια;

Κε κιτάξι χαμογελόντας.

Τα πεδια με μιας κατάλαβαν.

— Άεν κάναμε σοστα. Αν βάζαμε το ποντίκι σε κλυβι, δε φα πεοφύζε.

— Τὸ δοχὶο φτέι, φόνακες ο Νάπις.

— Κε βέβεα τὸ δοχὶο φτέι—ἴπαν ὅλα τὰ πεδια μαξι. — Πνιγμε μέσα στὸ δοχὶο.

Ι δασκάλα κιστίλικε μια φιμερίδα πν κρατύζε κε λέι:

— Ακύστε ἑνα φρικιαστικό τιλεγάφιμα: Στιν Κίνα τα ἀσπρα στρατέματα κατέλαβαν την πόλι... Πίρων 146 εχμάλοτυς. Βάλανε της εχμάλοτυς σε μικρι κάμαρα, πν ἵχε μονάχα ἑνα παράθιδο. Το προι απτύς 146 εχμάλοτυς μίνανε, ξοντανι μόνο 23 ἀνθρωποι ι ἀλι πέθαναν.

— Πνιγμαν κιεφόνιζεν κιανα ο Νίκος.

— Κε μένα μύτιχε τέτιο πράμα, ἵπε ι Κάτια. Πίγαμε μια φορα σε επίσκεψι στὶ θια-Μαρίας. Ι κάμαρά-τις μικρι. Μαξόχτικαν ος 20 ἀνθρωποι. Εγο καθόμυνα κάμποιο κερο κε σα να ζαλίστικα. Με βγάλανε δικσι στον καθαρο αέρα κε ίρδα στον εαφτό-μν.

Αρχιζαν τότε τα πεδια να διηγύντε τι σινέβικε παρόμιο με τον καθένα.

Στο τέλος ι δασκάλα της ρότιζε.

— Οστε τι σιμπέραξμα βγάλατε για το σκολιό-μας πν ίνε στιν δρα στενάχορο.

— Να χτιστι νέο εβρόχορο σκολιο ἵπεν ο Δίμος.

— Κε ος τότε πος θα γίνι;

— Να αερίζυμε σιχνα τα δομάτια ἵπε ι Σύλα. Κε μάλιστα να αναθέσυμε στιν ιμιονομικι Επιτροποι να επιβλέπσι ὅστε να εκτελεστι αφτι ι απόφασι.

ΕΡΩΤΙΣΕΣ

Κάντε σιμπέραζμα; τέ ακόμα χρεάζετε τυ ανθρώπου εκείνης θερμότετα κε το φαγε;

Κερέτε τίποτα μεχανήματα, πν βασιθυν να βρέξετε στο ξπέτι φρέσκος αέρας;

Τέ σιμένις αεριζμος;

Πότε κε πός ένε καλέτερο να αεριετε το χτέριο,

Πός θα αερίζετε τιν κατεκέα κε το δομάτιο=σας

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΕΗΠΛΙΡΟΣΙ

(Πιράματα με τον αέρα)

1.

Βάλτε σε γιάλινο δοχίο κάπιο ζόο (ποντίκι, πυλι) κε δέστε απο πάνο με^{τη} χαρτι, έτσι πν μι περάσι αέρας.

Αμα το ζόο θα τρέχι απάνο κάτο, ήγάλε τα χαρτια για να περάσι αέρας κε κιτάτε πος θα ισιχάσι το ζόο.

2.

Ανάπτετε κερι κε σκεπάζετε το με γιάλινο δοχίο ίτε ποτίρι. Θα ανάβι το κερι για πολιν κερο;

3,

Ανίκετε τιν πόρτα ή ένα θερμό δομάτιο.
 Φέρετε αναμένο χερι κοντά στιν πόρτα κε
 βαστάκετο στιν αρχι στο κάτο μέρος κε
 ιστερότερα στο πάνο μέρος. Κιτάτε σε πια
 διέφθινξι πάι i φλόγα στιν πρότι κε στι δέ-
 φτερι περίπτωσι. Μετρίστε τη θερμοκρασία τυ
 αέρα στο κάτο μέρος τις πόρτας κε στο
 πάνο. Τι αέρας μπένι στιν κάμαρα κε τι
 αέρας βγένι; Απο πύ μπένι ο κρίος αέρας κι απο
 πύ βγένι ο θερμος;

4

Μετρίστε τι θερμοκρασία τυ αέρα στιν κά-
 μαρα κοντά στο πάτομα κε κοντά στο ταβάνι.
 Πύ πέρα βρίσκε κρίο αέρας; πύ ζεστος;

Απαντίστε στις ερώτιξες πρότα προφορικα. Ιστερότερα
 γράπτε μαζι τις απάντιξες:

α) Χριάζετε αέρας για τιν αναπνοι;

β) Χριάζετε αέρας για τι φοτια;

γ) Πύ βρίσκετε ο θερμος αέρας στιν κάμαρα;

δ) Πύ βρίσκετε ο κρίος αέρας στιν κάμαρα;

ε) Πός πρέπι να αεριστι i κάμαρα;

ΔΕ ΕΧΤΕΛΕΣΥΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΤΙΣ ΙΓΝΙΣ ΤΟ ΔΕΡΜΑ-ΜΑΣ

Αν χαλοχιτάκις με το δέρμα-μᾶς, θα δύμε πος έχι πολες τρίπες (πόρυς). Απ' αφτες τις τρίπες βγένυν ίδροτας κε πάχος.

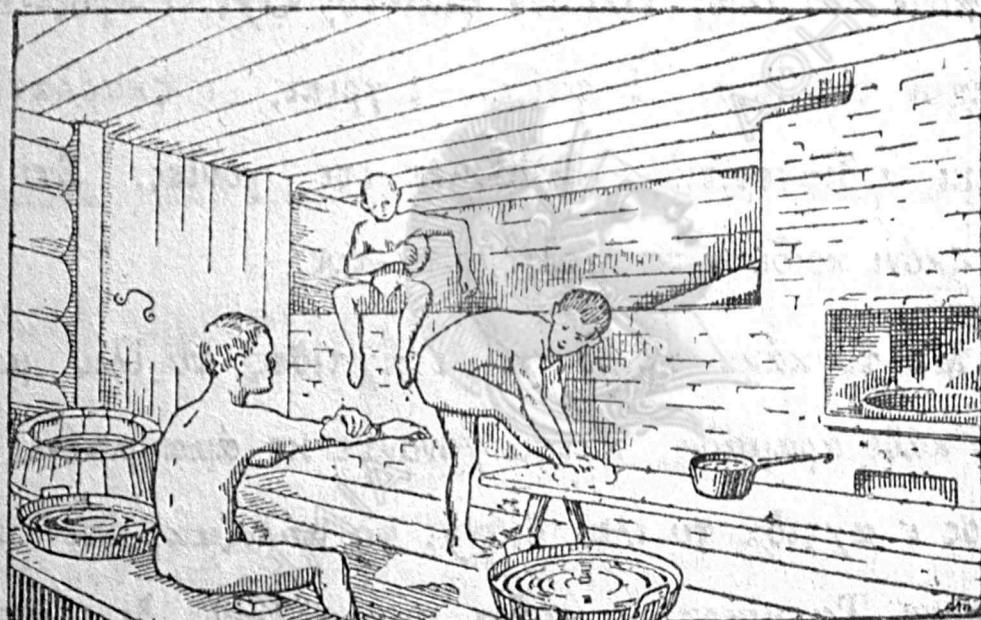
Αν αφτες οι τρίπες σκεπαστιν με ζκόνι, ήτε αν πασαλιφτιν με λάζπι ο ίδροτας κε το πάχος μνίκιν μέσα στο σόμα-μᾶς. Κι όταν μνίκιν στο σόμα-μᾶς, μᾶς φαρμακόνυν, μᾶς βλάφτιν, κε ίστερα απο χρόνια μπορύνε να μᾶς καταστρέψουν. Γι' αφτο πρέπι σίχνανα πλένυμε το δέρμα-μᾶς, για νάνε οι τρίπες ανιχτες πάντα. Ο ίδροτας ίνε πολι βλαβερος κε πρέπι να τυ δόξυμε πάντα δρόμο να έγι απτις τρίπες πύνε στο δέρμα-μᾶς.

Το χλιαρο νερο πλένι χαλα το πάχος κε τον ίδροτα. Γι' αφτο καλίτερο ίνε νά πλιθύμε με χλιαρο νερο. Αν δημος δεν έχετε πάντα χλιαρο νερο, τότε πρέπι χορις άλο να πλένεστε κάθε μέρα με κρίο νερο κε ζάπυνι.

Στα πεδικα σανατόρια ολάκερο χρόνο πλένυν τα πιο αδίνάτα πεδιά με κρίο νερο. Μι φοβάστε το κρίο νερο κε τότε καιμια φορα δε θα κριολογίζετε.

'Όταν ο χερος ίνε θερμος πρέπει να σινιθίζουμε στο κρίο νερο και αργότερα να ίμαστε σινιθιζόμενι και να πλεύμεις και το χιμόνα κάθε μέρα, όσο κρίο κι αν κάνι.

Πλιθίτε με κρίο νερο μι φοβάστε. Θα ίστε τότε πιο ζοιρι και πιο έφθιμι.

Λύξετε σιχνα στο λυτρο;

Πλένετε κάθε μέρα με κρό νερο το στήθος, το λεμο το πρόσωπο κε τ' αφτίας-ςας;

Πόσες φορες τιν υμέρα πλένετε τα χέρια-ςας;

Πριν απο τι πλένετε, και ίστερα απο τι;

ΓΙΑ ΠΙΟΝΑ Ο ΙΛΙΟΣ ΙΝΕ ΟΧΤΡΟΣ

Τό χιμόνα ο ίλιος φοτίζει λίγο, ζεστένι αξέχιμα.

Στις ειλιόλυστες μέρες ο δρόμοι ήνε γιομάτι ξόζμο, τα πεδιά πέζυν. Ακόμη κε τα σπυργίτια νιόθυν του εαφτό-τυς πιο καλα: πιδάνε, πετύνε, κελαιδυν. 'Ολι αγαπύνε τον ίλιο; 'Ολι ήνε φίλι-τυ; 'Οχι. Ι αρόστιες δεν αγαπυν τον ίλιο. Ι φτίει, ο γρίπι, ο σκαρλατίνα, ο λιμικι, ο διφτερίτιδα—κρίβυντε στι γονίες. Στις έκια, στις έκόνι κρίβυνε τα μολίζματά-τυς.

Μα τυ κάχι κρίβοντε. Ι αχτίδες τυ ίλιυ μπένυν απο κάθε αραμάδα, παντυ χόνοντε κε άμα μπένις ζένα μέρος ο αχτίδα τυ ίλιυ διόχνι το μόλιζμα, ήτε κε το ζκοτόνι. Τα μικρα μικρόδια πυ μολίνυν δεν μπορύνε να ζυν κάτο απτις αχτίδες τυ ίλιυ. 'Ολα αφτα τα μικρόβια βολέβυν ζε ζκοτινες γονίες, όπω δεν τις βρίξκυν ο αχτίδες τυ ίλιυ. Οζο ζκοτινι ήνε ο κατικία, τόζο πιο πολα βλαβερα μικρόδια βρίξκυντε εκι.

Θέλετε νάστε ιγιις; Μι εμποδίζετε γον ίλιο να πολεμίζει τα μολιζματικα μικρόδια· μιν εμποδίζετε τον ίλιο με περτέδες στα παράθιρα.

Ολάνιχτα τα πάραθιρα! Κάτοι μπερτέδες! Δρόμο
στο φος!

Οπως έχι ίλιο κε φος, εκι δεν έχι αρόστιες!

**Ο ΙΛΙΟΣ, Ο ΑΕΡΑΣ ΚΕ ΤΟ ΝΕΡΟ
ΙΝΕ Ι ΚΑΛΙΤΕΡΙ ΦΙΛΙ-ΜΑΣ**

Ο ίλιος μας δίνι ζέστη

Ο ίλιος μας δίνι φος

Τυς πεδικυς χερετιζμύς-μας στον ίλιο

**ΠΟΣ ΜΕΤΡΙΣΑΜΕ ΤΟ ΜΠΟΙ-ΜΑΣ ΚΕ ΠΟΣ
ΖΙΓΙΣΤΙΚΑΜΕ**

(Διάγιμα ενος κοριτσιου)

Στο σχολιό-μας δεν έχυμε τέτια ζιζκεβι πυ να
μετράι το μπόι-μας. Νά λιπον τι κάνχμε.

— 'Ενα χορίτσι ζίτιζε απτι μιτέρα-τις — κ' ι μιτέρα-
τις ήνε ράφτρα — μια μακρυλι κορδέλα, με τιν οπία
πέρνι το μέτρος ξ' εκίνες πυ ράβι ρύχα. Η ράφτρες
ονομάζυν αφτιν τίν κορδέλχ «σαντίμετρο». Μα αφτι ι
κορδέλα δεν έχι ένα μονάχα σαντίμετρο, μα
ολάκερο μέτρο κι ακόμα 50 σαντίμετρα, το όλο 150
σαντίμετρα.

Καρφόςαμε το σαντίμετρο στον τίχο έτσι: ο αριθμός 1 ήταν κάτο στό πάτομα και ο αριθμός 150 πάνω.

Ιστερότερα έρχονταν ένα-ένα τα πεδιά και τα κορίτσια και στέκονταν με τι ράχι στον τίχο κι ακομπύζαν το κεφάλι στο μέτρο. Ο ιγιονόμος έβαλε ίσια στο κεφάλι τυ καθενος ένα βιβλίο. Ο καθένας έβγενε από κάτο αποβιβλίο, κίταζε σε τί αριθμο ήνε το βιβλίο και έλεγε τυ άλυ ιγιονόμυ να σιμιόσε. Έτσι όλι μετρίσαμε το μπόι-μας γρίγορα-γρίγορα.

Για να ζιγιστύμε πίγαμε στο γιτονικό χοπερατίβο.

Στίλαμε κι τιν ιγιονομική ετιτροπί-μας, πυ μίλισε με το διεφθιντι. Στο διάλιμα πίγα στο χοπερατίβο, και ο διεφθιντις μας ζίγισε όλυς. Τόρα κέρυμε το μπόι-μας και το ζίγι-μας και μπορύμε να κάνυμε διαγράμματα.

Μετρίστε το μπόι-ςας και ζιγιστίτε όλι στιν τάκι-ςας.

Σκιματίστε διαγράμματα για το μπόι και για το ζίγι-ςας.

Παραβάλτε-τα με το περσινο μπόι και με το περσινο ζίγι-ςας.

Αογαριάστε πόσο περισέπειτε σε ζίγι και πόσο περίσεπε το μπόι-ςας.

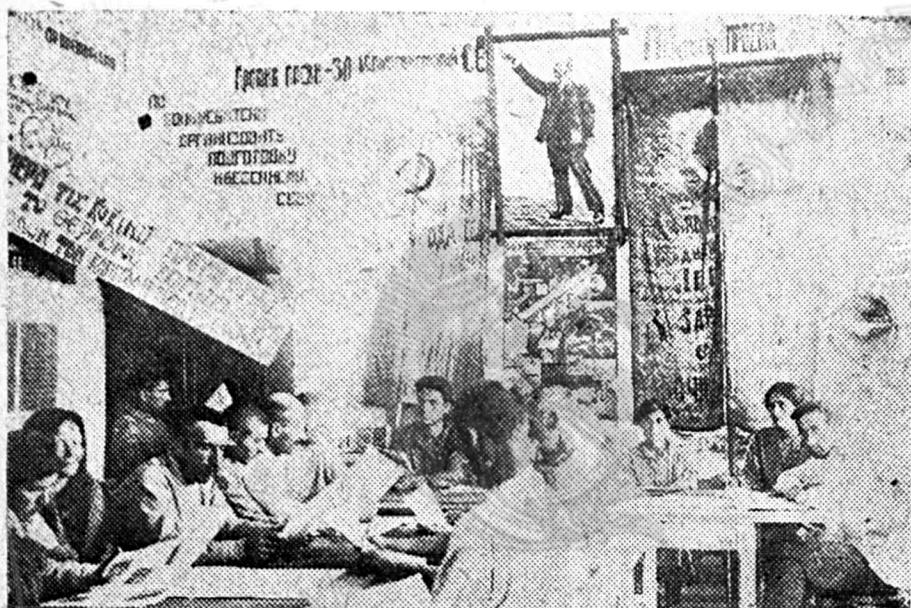
Οπιος ζιγιστικε και μέτρισε το μπόι-την τιν άνικι, ας πι πότε περίσεπε πιο πολι—το χιμόνα ήτε το καλοκέροι.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΟΣΤΙΡΙ ΤΥ ΧΟΡΙΥ-ΜΑΣ

Στο κέντρο τυ χοριύ-μας βρίσκετε ένα μεγάλο χτίριο.

Το αναγνοστήρι τυ χοριύ-μας. Τ' αναγνοστήρι ίνε το κέντρο
όλις τις πολιτικο-μορφωτικις εργασίας που γίνετε στο χωριό

Αναγνοστήριο

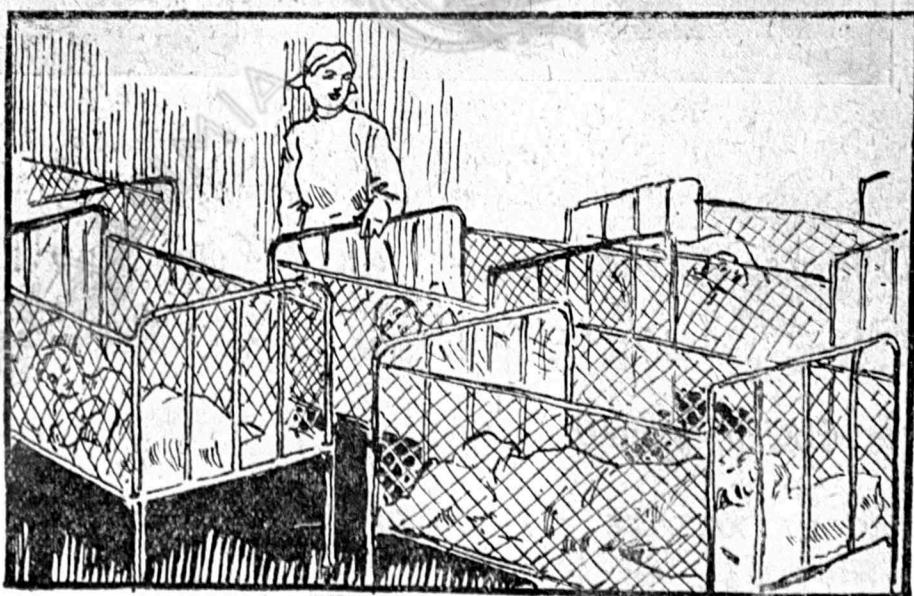
Κάθε μέρα ανάπταπες κε απτο βράδι μαζέβουντε ι
χολχοζίτες κι άλι χορικι ζτο αναγνοστήρι κι αχύνε
κάποτε τον αγρονόμο, κάποτε το γιατρο, κάποτε το
δάσκαλο κε κάποτε τον πρόεδρο τυ χολχοζιυ κε τυ
Σοβετ κε μαθένυνε πολα πράματα χρίσιμα ζτι ζοί-τυς.
Διαβάζυνε βιβλία κ' εφιμερίδες. Στο αναγνοστήρι οργα-
νόθικαν κε εργάζυντε με πλάνο διάφορι όμιλι: αγροτι-
κος όμιλος, όμιλος τον αθέον, πολιτικος όμιλος, πολε-

μικος όμιλος, όμιλος ανταποχριτον τις εφιμερίδας κ.τ.λ.

Εδο έχυμε κε διάφορες γονιες: Γονια τυ Λένιν, γονια τυ Μοπρ, Οζο-αβιαχιμ κε γονια αγροτικι.

Σ' ένα άπτυς τίχυς τυ αναγνοστιρένι στέκετε το ράδιο πυ όταν μιλάι ακύνε όχι μονάχα κίνη πύνε μέσα, αλα κε ι όχσο. Καθαριότιτα^τ μεγάλι στο αναγνοστήρι κε ισιχία. Απτο αναγνοστήρι-μας μπορι να πάρι κανένας ότι πλιροφορίες θέλι. Τορα σκεδον κανένας δεν πάι πια στιν εκλισία, πυ σκοτίζι τυς χορικις όλι τρέχυν στο αναγνοστήριο!

ΠΕΔΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ

Απτιν ιμέρα πυ οργανόθικε στο χοριό-μας κολχόζι οργανόθικαν κε πεδίκα σπίτια. Μια μέρα μας φόνακε ο οδιγος^τ του πιονέρον κε μας ίπε να μαζεφτύμε στο σχολιο

Στις στιγμι μαζευτικαμε όλι. Κορίτσια μας ίπε, πιος από τις θέλι από τόρα ταχτικα με τις σιρα να κάνι επιστασία κε να βοιθα στα πεδικά-μάς σπίτια; Όλι αποφασίσανε με τις σιρα να βγύνε στιν επιστασία. Τιν άλι μέρα 3 κορίτσια: Εγο, Λίζα κε Μάρο πίγαμε εχι.

Εχι άμα μας ίδανε να πάμε, φόνακσαν με χαρα κε μας ίπαν. Πολι καλα κάνατε πυ ίρθατε να μας βοιθίσετε.

Εμις έχυμε ανάνκι γιατι τα πεδια ίνε πολα κ' εμις δεν προκάνυμε. Τόρα πέκστε μ' αφτα εδό, όςπυ να κιμίζυμε εμις τα άλα.

Πολι: χαλα ίπαμε κι' αρχίσαμε να πέκευμε μ' εκίνα.
Ολόγιρά-μας στεκόντανε χοριτσάκια που βαστύζανε χύ-
κλες, μικρά βέτρα· τα πεδάκια βαστύζανε αλογάκια,
τόπια κε διάφορα άλα πεχνιδάκια.

'Ιρθε μια νιάνκα κε πίγαμε μέσα. Εκι τι να ιδις!
Τέσαρες κάμαρες παστρικες, παστρικότατες, γιομάτες
απο πεδικα χρεβάτια, με μικρα στρόματα, προσκέφαλα
κε σιντονάκια. Μεγάλι καθαριότιτα.

'Ικος! πέντε κε παραπέντο μικρα κιμόντανε γλίκα
εκι πέρα! Το σπίτι όροςερ με μεγάλα παράθηρα, με
σανιδένια πατόματα μπογιατιζμένα.

«Τι ομορφο ίνε δο πέρα» ίπα τις σιντρόφιζές-μυ,
«χίλιες φορες χαλίτερα απτο σπίτι».

Βγίκαμε όκο κι αρχίσαμε πάλι να πέ-
ζυμε με τα μικρα. Μερικες απο μας
κατόρθωσαν να προελκισυν τα μικρα κε να
πέζυν μαζί-τυς. Άλες ομος-δεν κεέρανε να
φερθύνε με τα μικρα κ' εκίνα τυς απόφε-
γαν. Ολες τις μας καταλάβαμε πος τα πεδικα
χριάζετε νάχυν διάφορα πεχνίδια κε πεδικα
εργαλία. Μετ' ολίγον καθισιχάσανε τα μικρα.

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΙΝΕ ΜΙΧΑΝΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΣΙΜΑ ΤΥ ΦΑΓΙΤΥ

Όταν οργανόζαμε στο σκολιό-μας γονία τν Λένιν κε ζονιανι γονία όλα τα πεδια πίραν μέρος, ο καθένας δέο μπορύζε.

Μια μέρα ο γιατρος τν σκολιν, ι θια Σόνια ίπε:

— Τόρα ας οργανόζυμε „γονία τν δοντιν“.

— Πός; Κε τί θα βάλνυμε εκι μέσο; — παρακενέφτικαν τα πεδια.

Ο πιο ξοιρος ο Τάκις, φόνακε;

— Ας βάλνυμε τι Νίνα Χοραφα. Αφτινις κάθε μέρα πουν τα δόντια κε πάντα έχι δεμένο το σαγόνι-τις.

Ι Νίνα με το δεμένο μάγυνλο θίμοζε κ' έφηγε απο κοντά-τυς.

Ι θια Σόνια γέλαζε κε ίπε:

— Οχι να μι βάλνυμε τι Νίνα. Γιατι αφτι ζα δι τιν έκθεσιμας, αμέσος θα πάι να γιατρέπσι τα δόντια-τις.

Σε λίγο φτιάζανε τι γονία. Κάνανε κε γιαλένια βιτρίνα. Τα κορίτσια κόλιζαν πάνο, σε καρτόνια πίνακες με ζογραφιξμένα δόντια τν ανθρόπου, πλακάτες, μάξοκαν δύορφα βιβλία πν γράφανε για τα δόντια. Μονάχα τι Νίνα δεν αφίνανε να πέρνι μέρος.

— Πάνε πρότα να βγάλις το δόντι-γν.

Στο άνιγμα τι γονίας τν δοντιν αποφάσιζαν να βάλνυ ένα δραματάκι για τα δόντια. Μα απο πύ να πάρουνε τέτιο δραματάκι:

Κεσανα βγήκε στι μέσι ο Τάκις.

— Ελάτε ας πέκευμε για τι Νίνα... Κ' ι Νίνα ας πέξι τον πρότο ρόλο. Κανένας δεν μπορι να κεφονίξι κε να αναστενάξι καλίτερα απτι Νίνα στιν παράστασι.

I Νίνα θίμονε, φύσκονε ξάρονε τα μύντρα-τις απτον πόνο..

Ο Τάκις δλο κε στριφογιρυνύζε γίρο-τις κε τιν πλραξε:

— Ελα άβριο στιν παράστασι κε θα ζε κάνο καλα. . .

Πάρα πολι δμορφα ίταν ζαν άνικσαμε τι γονία.

I θια Σόνια διηγύνταν στα πεδια, γιατι χριάζουντε τα δόνια για τιν ιγία, γιατι κε πός πονυν, πός πρέπι να τα περιπιυθύμε για να τα προφιλάκισυμε.

Ιξιερα άρχιζε ι παράστασι. Βγίνε ο Τάκις ντιμένος όπος γιατρος με μια μεγάλι βύρτσια δοντιν. Καθάριζε τα δόντια τις Ζδυιας, πν ίταν φυρεμένι λερα κε απάνκελε:

*«Τι να ζε κάνο πν δεν φροντίζις για το στόμα-σν;
Τι τάχα φιλάγις το σάπιο δόντι-σν σα θισαβρο! Να κ' ι Νίνα ι Χοραφα. Κάθε μέρα το μάγυλο-τις δεμένο.
Πονι ι καιμένι το δόντι-τις. Συφρόνι τα μύτρα-τις ανα-
στενάζι κε δμος λιπάτε το άχοιςτο δόντι-τις. Κι αντι
να το βγάλι, το φιλάγι, λες κε ίνε κάπιος θισαβρος».*

Εδο βγίνε άκισαφνα στι σκινι ι Νίνα κε φόνακε.

*— Πζέματα λες.. Πζέματα... Να κιτάτεμε, δεν ίμε άροςτι...
Κε το μάγυλό-μν δεν ίνε δεμένο. Κι αν πονύζε χτες το δόντι-μν,
τόβγαλε ι θια Σόνια. Νά-το, κίτα-το, μέσα στο χαρτί ίνε τιλιγμέ-
νο. Νά-το, κάνε-το χάζι.*

Ο Τάκις δεν το περίμενε. Ανικε τα μάτια-τν κοκίνισε, σα βραξμένος αστακος κε μυρμύριζε. Ας τόβγαζες νορίτερα,. Τόρα μας χάλασες δλι ιιν παράστασι.

Μα τα πεδια κισεκαρδιστικαν στα γέλια, κε ι παράστασι γένικε πιο έφθιμι.

ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΔΙΟΡΘΩΣΙΚΕ

Το βράδι διιγιθίκαμε το λάθος-μας στις σινεδρίας των πιονέρον. Όλι κατάλαβαν πως τότε μονάχα θα μπορέσουμε να προσελκίσουμε τὰ μικρά στο μέρος-μας, αν θα δρήξυμε κατάλιλα πεχνίδια.

Σκεφτίκαμε όλι κε τιν áλι μέρα αποφασίσαμε να κάνουμε τέτια πεχνίδια.

Έγο μπορο να κάνο φτιαράκι, īπεν ο Πάνος, εγο κάνο αμακσάκια κ' έτσι όλι πιαστίκανε στις δυλια.

Πίραμε τα νέα πεχνίδια κε τιν áλι μέρα πίγαμε εκι. Τα πεδια πέζανε μέσα στον χίπο.

Σίμερα πια δεν μας απόφεβγαν. Τυς δόςαμε τα πεχνίδια κε πέζαμε μαζί-τυς. Μερικες απο μας κάνανε σπιτάκια απο τύβλες κε τα πεδάκια μαζέφτικαν γίρο-τυς με χαρα.

Ιρθανε τόρα i νιάνχες, κιτάκσανε πως τα μικρά με ισιχία πέζυνε ολόγιρά-μας με τα νέα πεχνίδια κε īπαν. Μπράβο-ςας! Βλέπετε; Τόρα ζας αγαπύνε μ'εφχαρίστις θα πέζυνε μαζί-ςας.

ΤΟ ΒΑΛΤΟΝΕΡΟ

Πίγαμε μια μέρα με τον Κόστα στο δάσο για να μαζέπσουμε κυκυβάκια. Οταν γιρνύσαμε, περάσαμε πλάι από ένα βάλτο. Ο ίλιος χέι. Κυραστίκαμε, κατασκοτοθίκαμε. Κοκινίζαμε σαν τις παπαρύνες.

Μι λέι ο Κόστας:

— Στάξυ. 'Ελα να πιύμε λίγο νερο. 'Ιμε πεθαμένος απτι δίπζα... πός θέλο να πίνο...

Φτάσαμε στιν άκρι τυ βάλτυ. Πλαγιάζαμε πάνο στιν κιλιά-μας. Κι αρχίζαμε με τι φύχτα-μας να πίνομε. Το νερο ζεστο, θολο. Κε κάτι μιρυδια έχι μέσα.

Μα εμις απτιν πολι ζέστι δε δόζαμε προσοχι.

— Τί κάνετε πεδια; Χάζατε μίπος τα μιαλά-ςας; Μίπος γίνετε να πίνι κανις νερο απτο βάλτο! Θα ιας έρθι τέτιο κακο, πυ ίστερα θα βρο τον μπελά-μυ να ιας γιατρέπισο.

Κιτάζυμε, ο γιατρος τυ νοσοκομίου-μας. Πίγενε στο νοσοκομίο κε μας ίδε.

Αφου μας τάπσαλε καλα-καλα, έβγαλε απτιν τζέπι-τυ ένα ποτιράκι, πίρε νερο απτο βάλτο κε μας λέι;

— Πάμε μαζί-μυ στο νοσοκομείο. Θα σας δίχω τι πίνετε.

Μας οδήγισε σένα δομάτιο, Εχι, πάνω σένα τραπέζι στέκονταν ένας χάλκιος σολίνας.

— Ινε μικροσκόπι, λέι ο γιατρός. Μ' αφτο μπορι χανις να βλέπι κε τα πιο μικρά πράματα.

Πίρε ένα γιαλι, όσο ίνε το χυτι του σπίρτου. Εχισε πάνω μια σταλαματια απτο βαλτόνερο κ'έβαλε το γιαλι κάτο απτο σολίνα.

— Κιτάτε τι κατάπιατε μαζι με το βαλτόνερο.

Κίτακσα μέσο τυ σολίνα. Κε τι δεν ιχε εκι μέσα. Φένουταν όχι μιά σταλαματια, μα ολάκερι λίμνι. Κε μέσα εκι τρέχανε ένα σορο πράματα.

— Κι άλα αφτα ίνε τόρα στο στομάχι-μας. Τι θα γίνυμε τόρα;

Ο γιατρος γελα.

— Ιχατε τίχι, λέι ο γιατρός, κε ζτα μέρι-μας εδο γίρο δεν έχι τόρα χιλιακο τίφο. Αν ίτανε όμος τίφος ήτε χολέρα στι γιτονιά-μας, σίγυρα θα σας στέλνανε στο νεκροταφίο.

ΤΟ ΙΟΔΙΟ ΣΚΟΤΩΝΙ ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ

Μια μέρα εχι πυ πέζαμε, στιν αβλι του σχολιου, μαθιτες, ο Νίκος έκοπη το δάχτιλό-τυ με το γιαλι. Τα πεδια άμα ίδαν το έμα φόναχσαν, κε τρέχσανε στι δασκάλα.

Πρόφτασε εχι : δασκάλα, ίδε το χέρι του Νίκο ματομένο κι αρότισε. Τι έπαθες Νίκο;

— Ιθελα να πέχσο με το γιαλι κε κατα λάθος έκοπη το χέρι-μυ, ίπε κλέοντας ο Νίκος.

— Ισίχασε τον ίπε ι δασκάλα, τόρα το γιατρέβυμε. Κι αμέρος άλιπη με, ιόδι τιν πλιγι κε τιν έδεσε με καθάρο πανι. Σε διο μέρες μέσα το χέρι του Νίκο γιατρέφτικε.

Στο μάθιμα ι δασκάλα μας ίπε για τις πλιγες κε τα μικρόβια πυ πέφτυνε πάνο στις πλιγες κι' αρχίζει ι ζαπίλα.

Πόλι φοβερο ίνε το μικρόβιο τις ανθρακιας κε τελεφτέα μας ίπεν ότι το μόνο γιατρικο πυ σκοτόνι τα μικρόβια για τις πλιγες ίνε το ιόδιο κε ιχαρπόλκα.

ΠΟΣ Ο ΓΙΑΝΙΣ ΑΡΟΣΤΙΣΕ ΑΠΟ ΚΝΕΖΜΑΡΑ

Ο Γιάνις πριν να πάι στο σκολιο, ήταν πολι λερο πεδι. Σπάνια έπλινε τα χέρια-τν. Αρχιζαν να κνίδουντε τα δάχτιλά-τν, ίστερα δλο το σόμα-τν. Πιο πολι κνίδυνταν, όταν πλάγιασε στο ζεστο στρόμα-τν.

Σε λίγο φάνικαν στα δάχτιλά-τν μικρα σπιρια. Όλο αφτο γένικε επιδι μπίκε κάτο στο δέρμα-τν τίξα τις κνεζμάρας, πάρα πολι μικρι όπος ένα κομάτι άμος. Κάτο στο δέρμα απτιν μια τίξα γένικαν κι άλες. Κι' αφτες προχόρισαν σόλο-τν το δέρμα. Κε γι αφτο κνίδυνταν.

Αφτι ι τίξα έπεισε στο δέρμα τν Γιάνι, όταν χερετήσε ένα φίλο-τν άροστο απο κνεζμάρα κε τν έπιασε το χέρι-τν. Ο Γιάνις δεν ίκερε πος δε γίνετε να πιάνι το χέρι τν καθενος.

— Εχις κνεζμάρα, τν ίπε ο γιατρος. Νά αλιφι. Αλιπε μ' αφτινα το δέρμα-ςν. Αφτι ι αλιφι σκοτόνι τα μικρόβια τις κνεζμάρας. Αλόμος, Γιάνι, πρέπι να πλένις σιχνα τα χέρια-ςν: δσο πιο καθαρος ίνε ο άνθρωπος, τόσο πιο γρίγορα γιατρέβετε.

Ο ΒΛΑΒΕΡΟΣ ΜΙΣΣΚΑΣ

I.

Ο Πάνος ήταν τριον χρονον, όταν τν αγόρασε ι μαμά-τν ένα κατιφεδένιο Μίσσκα (αρκύδα). Στιν αρχι ο Πάνος καθος φοβόνταν το Μίσσκα, βλέποντας το μεγάλο κεφάλι-τν κε το σόμα-τν δίχος υρα. Γρίγορα όμος το σινίθισε κε τον αγαπύσε πιο πολι απόλα τα πεχνίδια-τν.

Τον αγαπύε πολι γιατι δεν ίτανε καρδιτσάρις όπος τα άλα πεχνίδια-τν. Νά, έκειφνα, ο ατμομιχανι δεν έτρεχε όλο τον κερο κι άμα τιν πίρανε λίγο χάλασε. Ιτε το τόπι, άμα χτίπισε σ' ένα καρφι, τριπίθικε κε δεν πιδύε πια.

Ο Μίσκης τα ιπόφερνε όλα ιπομονικα: Κι όταν τον κάθισε στο αεροπλάνο κε τον έριχνε απο πιλα· κι όταν τυ έκοβε τα μαλια στι ράχι-τν· κι όταν τυ ανάνκαζε να παλέπι με το φλανελένιο λαγυδάκι.

Στα χέρια τυ Πάνο ο Μίσκης ηξεδόριζε, έχασε κε το ένα τ' αφτι-τν, μα πάλι ο Πάνος τον αγαπύε πολι κε τον ίχε αχόριτο φίλο.

II

Μια μέρα ο Πάνος άζειφνα ηξέσπασε στα κλάματα, πέτακε το Μίσκη κε έτρεκες στι μαμά-τν. Παραπονύντανε πος τυ πονύζε το κεφάλι κι ο λεμος. Εκοκίνιζε πολι κε μιας αδινάτιζε.

Ι μιτέρα-τν φόρνακε αμέρος γιατρο.

Ο γιαζρος ίρθε, κίτακε τον Πάνο, κύνιζε το κεφάλι-τν κε ίπε, πος ο Πάνος έχι εκαρλατίνα.

Ο Πάνος βαστύζε τον εαφτό-τν παλικαρίσια· άνιγε πλατια το στόμα-τν, όταν ο γιατρος κίταξε το λάρινκά-τν, κε ιποζκέδικε να πίνι όλα τα γιατρικα.

— Φέρτε-μν μονάχα το Μίσκη. Θα ίμαστε άροστι μαζι με το Μίσκη.

Κάτσανε το Μίσκη στο κρεβάτι τυ Πάνν. Αλ' όμος ο Πάνος γρίζορα ηξέχασε το Μίσκη. Πρότο βράδι ο ζέστι-τν ίτανε τόσο μεγάλι, πν ο Πάνος δεν αναγνόριζε τι μιτέρα-τν κε παραμιλύζε. Ολάκερι βδομάδα ιπόφερνε ο Πάνος· ιστερότερα άρχιζε να καλιτερέβι.

I πρότι-τν ερότιςι ήταν:

— *Πώ ήνε ο Μίσκας;*

Ο πιστος φίλος-τν κάθινταν πλάι-τν, στο κρεβάτι. Ο Πάνος τον πέρε μαξι-τν κε δεν τον αποχορήζονταν πια, γιατί ο γιατρός τον απαγόρευε να περπατι τον έδοςε άδια να κάθετε μονάχα στο κρεβάτι κε να πέξι.

Όλο τον κερο περιπιύνταν τον Πάνο ι θια-Ελπίδα πν ίρθε απτο χοριο ι μιτέρα-τν πίγενε ζτι δυλια. Ο Πάνος όλο παρακαλύγε τι θια-Ελπίδα να τν μιλίσι για το κορίτσι-τις, τιν Κάτια, πν έπεξε το καλοκέρι μαξι-τις στο χοριο.

III

Πέρασαν πάνο-κάτο διο μινες. Ιρθε ησανα ο γιατρος συνχάρηκε τον Πάνο πν γένικε καλα κε ίπε ότα στήλι να κάννυν απολιμανσι (τεξινφένια). Το βράδι ίρθε ένας άνθρωπος, φορεμένος χαλάτι κε ίπε να πάνε όλι στο μαγεριο. Κε άμα ίδε το Μίσκα, ίπε.

— *Αφτόνα καλίτερα να τον κάπσετε. Ήνε χνυδάτος κε δίκιολα γίνετε απολίμανσι.*

Ο Πάνος ησέσπασε ζτα κλάματα:

— *Μιν τον κέτε, μπάρμπα. Δόστε-μν τον.*

Μα ι θια Ελπίδα τον καθιστήκασε λιγο κε τον πίρε στο μαγεριο. Ο Πάνος έκλαπε λιγο κι αποκιμιθικε.

Ο άνθρωπος με το χαλάτι κόλισε με χαρτι όλες τις αραμάδες τις πόρτες κε τα παράθιδα ίστερα οάντισε όλο το δομάτιο κε τα πράματα βλέπι ησανα ο Μίσκας εκι κίτε. Φόνακε τι θια Ελπίδα απτο μαγεριο κε τις λέι:

— *Εκένο πν ζας λέγο εγο να το κάπσετε.*

Πίρε ι θια-Ελπίδα το Μίσκα κε ζκέφτικε:

— Όλο κε κάτι νέα πράματα βγάζουν από νύ-τυς αφτι
άνθρωπι τις πολιτίας. Νά κάπτο, λέγι, τέτιο πεχνίδι. Κανένα
μόλις μα δεν ιπάρχει κε τιν αρδετια τι στέλνι ο θεος. Καλτερα
να φέρω το Μίσκα στο χοριο κε να τη δόξο τις Κάτιας.

• Ετσι κ' έκανε έκριπτε το Μίσκα στιν καρξίνσ-τις.

Σε λιγο ο Πάνος έγιανε δλος διόλυ κε κισέχασε. Έφιγε κε
ι θια Ελπίδα στο χορι-θις.

IV

I Κάτια περίμενε τι μιτέρα-τις.

Μόλις τιν ίδε, ρίχτικε στο λεμό-τις.

— Τι μύφερες απτιν πολιτία, μαμα;

— Θα φοβιδις, κορίτσι-μυ; Κίτα, τι φοβερο θεριο! Να κε
καρδια κε γλικίζματα συ τάστιλε ο Πάνος. Ιδε ι Κάτια το
Μίσκα, γελα, χέρετε ύτε γιρίζι να δι τα καρδια κε τα γλικίζματα

— Πολι αστίος ίνε. Το φοβάμε έλεγε, γελόντας ι Κάτια.

*I Κάτια τίλικε το Μίσκα σένα πανι, τον βαστύζε στιν αυκαλιά-
τις όπος μικρο μορο το νανύριζε κ' ίστερα άρχιζε να πιδα κε να
χορέψι με το Μίσκα. Ολάκερες μέρες έπεξε με το νέο πεχνίδι-τις
δεν τις έκανε δρεκει να βγι στο δρόμο, να πέξι με τις φιλινάδεσ-
τις. Μα ένα προι ι Κάτια άρχιζε νά παραπονιέτε ότι πονα ο
λεμός-τις. Πονύζε κε το κεφάλι-τις. I μιτέρα-τις άρχιζε να τις
βάζι ζεστα πανια στο λεμο· προσκάλεσε μια ζναχάρκα να τι για-
τρέπει απτο „κακο μάτι“ κι απτο „κισταζια“ πλγενε στιν εκλιγια
κε άναβε κερια. Μα ι Κάτια δλο κε χιροτέρεβε. Στιν αρχι τις
έκανε μεγάλι ζέστι· το βράδι άρχιζε να παραμιλι κ' ιστερότερα δε
μπορύζε να πάρι αναπνοι —πνιγόνταν.*

Το προι τιν άλι μέρα ι Κάτια πέθανε.

Γιατέ πέθανε η Κάτια.

Πόσ να πολεμήσυμε τις κολιτικες αρύτεις;

ΖΕΣΤΟ ΠΡΟΓΕΜΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΙΟ

Ο Σοβετικός-μας Σίδεζμος για να καλιτερέψει τις ζοι το φτοχον μάθιτον τυ σχολιυ δετε να μπορύνε πιο ιγιινα κε ζοιρα να μάθυνε γράμματα κε να μι μένυνε πίσο απτα μαθίμματα αποφάσισε ζόλα τα σχολια να οργανωθή το Ζεστο λεγόμενο πρόγεμα. Σ' αφτο βοιθάι πρότα-πρότα το κολχόζι με τρόφιμα κ' έπιπλα, κατόπι άλι ι γονιι με γάλα, αβγα κε τιρι. Το πρόγεμα αφτο δίνετε ζτα φτοχα πεδια δορεαν στο δέφτερο διάλιμα πι πρέπι να βαστα ος 25 λεφτα.

Κάθε μέρα δίνυνε απο ένα-διο ποτίρια τζάι — ίτε γάλα με πζομι, κάποτε τζάι με πζομι κε τιρι ίτε αβγα

'Ενα μεγάλο καζάνι κε τζαγερο μας έδοςε το κολχόζι-μας «Κόκινι Σίμέα». Κάθε μαθίτις πρέπι νάχι τιν πετσέ-τατυ κ' ίνε ιποχρεομένος να πλιθι προτυ να κάθετε ζτο τραπέζι. Πρότι φορα νίπτιμο κε ίστερα φαγι.

ΕΡΟΤΙΣΕΣ

Έχετε διοργανόσι στο σκολιό-ςας ζεστό πρόγεμα;

Κειγίστε στυς γονιδιάς το σκοπό της ζεστής προγέματος.

Προσκαλέστε το γιατρό στη γενική σινεδρίας της γονιόν-ςας να της κειγίστε το σκοπό κατά τη σημασία της ζεστής προγέματος.

ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΘΙΣΙ

Σένα σχολιό έτιχε τέτιο πράμα . Ιρθε' ο Αλκις στο σχολιό. Κάθετε χλομος, τα μάτια-τη θολα, δεν ακύι καλα τί λένε στην παράδοσι.

Ι δασκάλα τη ροτα.

— Τί έπαθες 'Αλκι; Μίπος ίσε άρος τος;

Ο 'Αλκις δε μιλα. 'Αρχισαν να τη ροτύνε απόλες της μεριες. Νά τί μας ίπε ο 'Αλκις:

— Ο πατέρας-μυ σιχνα μεθα. 'Αμα πέρνι το μιστό-τυ, τα μισα χρίματα τα πίνι. Νά κε χτες ίρθε ιστί κ' έφερε μαζί-τυ ένα μπυκάλι βότκα.

'Έχισε για τον εάφτο-τυ, ίπιε ίστερα έχισε λίγο ξ' ένα πιατάκι κε μι το δίνι: «Πίνε». Ι μαμα δε με αφίνι να πίνο, μα ο πατέρας βρίζι: «Πίνε—λέι—

όταν ο πατέρας-ζυ προστάζει». Ανανκάστεκα να πιο! Ο πατέρας γέλασε κε λέι: «Μπράβο, πίνε ακομι».

Ίπια ακόμι.

Ιχτερότερα όμος, ένιος και άσκιμης του εαρτό-μου. Αρχισα να κάνω εμετο. Το κεφάλι-μυ γιρνύζε. Έπεισα στο στρόμα κε δε θιμίθικα πια, τι γένικε αργότερα.

Τα πεδια ανισίχισαν.

Τί να κάνων με τον Αλκι: Ο Αλκις χ'έται ίνε αδινάτος, χλομος, άσκιμα τρέφετε κι άσκιμα μαθένι. Κε σα να μι φτάνων αφτα, τον ποτίζει κε βότκα ο πατέρας-τυ

Πολι κερο σκέφτονταν τα πεδια, τί να κάνων. Ο ιγιονομικος πίρινας αποφάσισε να γράπει γράμμα στον πατέρα τυ Αλκι.

Νά τί γράπισανε.

«ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΥ ΔΑΚΙ

Ο ιγιονομικος πιρίνας-μας σας παρακαλι να μι ποτίζετε βότκα τον Αλκι. Ι βότκα βλάφτι πολι. Ο γιατρος μας εκσίγιζε, πος ι βότκα ίνε φαρμάκι. Μας φαρμακόνι. Κανένας απο μας δεν πίνι. Σίμερα πονύζε-το κεφάλι τυ Αλκι κε δεν μπορύζε να κάνι μάθιμα.

Το καλίτερο, πν θα κάνετε, ίνε να τυ δόξετε να φάγι καλίτερα, γιατι σικνα έρχετε στο σκολιο πιναζμένος. Στίλτε-μας απάντισι».

Κάτο απτο γράμμα ιπογράπισανε 12 μαθιτες.

Ο πατέρας τυ Αλκι δεν έστιλε απάντισι.

Αλόμος ίστερα από λίγο χερο ο ιγιονομικος πιρίνας έγραψε στο ιμερολόγιό-τυ.

«Σίμερα ροτίζαμε τον Αλκι αν ο πατέρας-τυ ήθε μεθιζμένος στο σπίτι. Ο Αλκις ίπε.

— Οχι, τόρα με ιτρέπεσε. Φοβάτε μίπος τυ στέλνετε χανα γράμμα».

Μάθετε πόσα μπυκάλια γάλα μπορύνε να αγοραστώνε αντι ένα μπυκάλι βότκα. Σκιματίστε παρτόγραμμα.

Πιά βλάβι φέρνι ο μεθιζμένος στον εαφτό-τυ κε στυς άλυς;

Μπορύμε να φτιάξυμε τι νέα ζοι αν δεν βγάλνυμε απτι μέσι το μεθίσι;

Ζιτίστε απτο γιατρο τυ σκολιν να ζας κάνι έκθεσι: „Τι βλάβι φέρνι κίνος πν φυμάρι στον εαφτό-τυ κε στυς άλυς“.

Κάνετε σικίματα κε πλακάτες για τι βλάβι τυ τσιγάρου.

Γράπτετε στιν εφιμερίδα τυ τίχν για τι βλάβι τυ τσιγάρου.

Τι θα κάνετε ακόμα για να πολεμίσετε το φυμάριζμα;

Ι ΓΙΜΝΑΣΤΙΚΗ

Κάθε μαθιτις άμα το προι σικόνετε απ-
το κρεβάτι πρέπει να νίβετε κε ^{ν'} αρχίσι τι
γιμναστικι ος 10 λεφτα.

Ι γιμναστικι διναμόνι τα νέδρα κε ^τκάνι
τα πεδια νάνε πάντα ζοιρα κε έκσιπνα.

Αμα το κορμι τυ ανθρόπυ ίνε ^τζοιρο κε
ο νύς-τυ θάνε ^τζοιρος.

ΠΙΑ ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΝΙ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΓΙΑ ΤΙ ΣΚΑΡΛΑΤΙΝΑ ΚΕ ΤΙ ΒΛΟΓΙΔ

Τόρα το χινόπορο άμα αρχίσυνε τα μχ-
θίματα έρχετε ο γιατρος κε μας εμβολιάζι
πρότι φορα για τι ^τσκαρλατίνα κε μετα κά-
μποζο κερο για τι ^τβλογια. Οπιος μαθιτις,
όπιο πεδι εμβολιάζετε δεν ^τέχι ανάνκι απο
αφτες τις αρόστιες.

Εμις τόρα πυ κερυμε απο πύ γίνυντε
ι αρόστιες κε τι ^τμέτρα πρέπει να πάρυμε,
πρέπει ι ίδιι να τον προσκαλέσυμε να μας
κιτάκι κε να εμβολιάζι κ' εμας κε τα άλα
πεδιά-μας.

Ο ΤΙΦΛΟΣ ΚΕ ΤΟ ΓΑΛΑ

Ενας από γενετις τιφλος ρότιζε άλον πυ βλέπι;

— Τι χρόμα έχει το γάλα;

Κε κίνος τυ απάντιζε.

— Το χρόμα τυ γαλάτυ ήνε τέτιο, όπος το χαρτι
ίνε ~~ε~~ άσπρο.

Ο τιφλος ρότιζε.

— Μίπος αφτο το χρόμα τρίζε κάτο απτα χέρια
όπος το χαρτι;

Ο άλος τυ απάντιζε:

— Οχι ήνε άσπρο, όπος κε το άλεβρο ήνε άσπρα.

Ο τιφλος ρότιζε.

— Μίπος ήνε τέτιο μαλαχο όπος το άλεβρο.

Ο άλος τυ απάντιζε.

— Οχι, ήνε άσπρο όπος το άσπρο το λαγύδχι.

Ο τιφλος ρότιζε.

— Μίπος ήνε μαλιαρο όπος το λαγο;

Ο άλος τυ απάντιζε.

— Οχι, το άσπρο χρόμα ήνε τέτιο όπος το χιόνι.

Ο τιφλος ρότιζε.

— Μίπος ήνε χρίο, όπος το χιόνι;

Κε όσες απάντιζες κι αν τυ έδινε ~~ε~~ ο άλος, ο τιφλος
δε μπορύζε να καταλάβει τι ίδος ήνε το άσπρο χρόμα
τυ γαλάτυ.

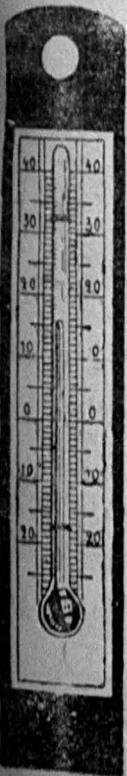
Γιατί ο τιφλος δε μπορύσε να καταλάβει τον άλον πν βλέπι;
Πόσ καταλάβενε ο τιφλος ότι το χιόνι ήνε κρίο, ο λαγος
αλιαρος, το άλεβρο μαλακο, το χαρτι τρίξι;

Με τι βλέπιμε; με τι ακύμε; Με τι μιριζόμαστε; Με τη πεί-
νυμε; Με τι καταλαβένυμε τι γέφρι;

ΤΑ ΜΑΤΙΑ, Τ' ΑΦΤΙΑ Ι ΜΙΤΙ, ΤΑ ΔΑΧΤΙΛΑ ΚΕ
Ι ΓΑΟΣΑ ΙΝΕ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΝ ΕΣΤΙΣΕΟΝ-ΜΑΣ

ΤΟ ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΟ

Κοντα στο παράδιρο τις παράδοσις ήνε κρεμαζμένο το
μοδιμετρο.

Το θερμόμετρο ήνε ένας γιαλένιος σολίνας πν έχι μέσα ιδράργυρο κε δίχνι τι θερμοκρασία τν αέρα. Ο σολίνας αφτος ήνε καρφωμένος πάνο σένα μακρυλο ζανιδάκι πν απτις διο μεριες έχι αριθμυσ.

Θερμόμετρο έχι κι ο γιατρος με το οπιο μετράι τι θερμοκρασία τν άρος το. Η ταχτικη θερμοκρασία τν ανθρώπου ήνε 37 βαθμι. Απο κι κε παραπάνο φανερόνι ζέστι κι αρόστια παρακάτο δε λιγεμία κι αρόστια πάλι.

Ι δασκάλα μας έμαθε το πός πρέπει να μεταχιριζόμαστε το θερμόμετρο κε πος να σι-
μιόνυμε κάθε μέρα τι θερμοκρασία τν αέρα.

ΜΕΡΟΣ V.

ΙΜΕΡΕΣ ΤΥ ΟΧΤΟΒΡΙ

25 ΤΥ ΟΧΤΟΒΡΙ 1917

(7 Νοέμβρι με το νέο)

Τι μέρα αφτι ι μπολζεβίχι υκρεμίσανε τιν εκεινές τον μπυρζυάδον. Αφέρεσαν τα πλύτι τον πλυσίον. Παρέδοσαν τι για στις χορικις, τις φάμπρικες στις εργάτες.

Αφτι τι μέρα τιν ονομάζυμε μεγάλι γιορτι τις Οχτοβριανις Επανάστασις.

Αφτι ίνε ι μεγαλίτερι γιορτη τον εργαζομένον.

Τιν ιμέρα αφτι ζειματίστικε ι Σοβετικι εκεινά.

Αφτα όλα γίνανε κάτο απο τιν καθοδίγισι τον μπολζεβίχον.

Ο Λένιν ήταν ο μεγαλίτερος καθοδιγιτις τις επανάστασις, ο αρχιγος τον εργαζομένο όλυ τυ κόζμου.

Δόκια στον Οχτόβρι!

ΟΧΤΟΒΡΙΣ

Τέσαρα-πέντε χρονον ήταν ο Πέτρος.

Μικρος δεν ήταν: έπρεπε να καταλάβῃ όλα και τα καταλάβενε.

Ι μιτέρα-την στο δρόμο δεν την άφινε. Τη λέγι. — Ο χιμόνας θαρρή γολγοθα, τα παπύτσια-ςυν έχουν τρίπες. Θα κριδαίς πεδί-μν.

Όκσο καλοκέρι δεν ίνε. Ιρύθε πια ο Οχτόβρις. Τρις μέρες κατα σιρα ο Πέτρος κάθιτε σπίτι. Ι στενοχόρια νίκιςε.

Ζύζαν στο ιπόγιο. Απτο παράθιρο-τυς φένυντε τα πόδια του ανθρώπου, τα ζυγια, ι γάτες, και ένας φοτινος κίκλος πάνω στι γι απτο φαγάρι την δρόμυ.

Το φανάρι δεν άναβε τρις μέρες κι απ' αντίκρι το εργοστάσιο ήταν βιθυνμένο στο σκοτάδι.

Ο μπαμπας την Πέτρυ διο νίχτες δε κιμιθικε στο σπίτι.

Ι μαμά-την όλο κλέι κι όλο βγένι ανίσιχα όκσο, μα στον Πέτρο δεν επέτρεπε να βγι απτο σπίτι.

Ο χάραχτιρας την Πέτρυ ήταν σταθερος κε μόλα τάφτα δεν βάσταξε, κι δοχισε να κλέι.

Ι μαμά-την του πλισίασε, δεν τον έδιρε τον έβαλε στα γόνατά της, κι ι ίδια έκλεγε χιρότερα απτον Πέτρο.

— Ορφανι μίναμε, λέγι αφτι στον Πέτρο. Όλι πίγανε στον πόλεμο. Τι θα γινόμαστε;

Κε νά τι στιγμι αφτι — μπαχ-μπαχ τυφεκιες. Τρόμακσαν τα παράθιρα. Χίθικε ι αξβέστι απτυς τίχυς.

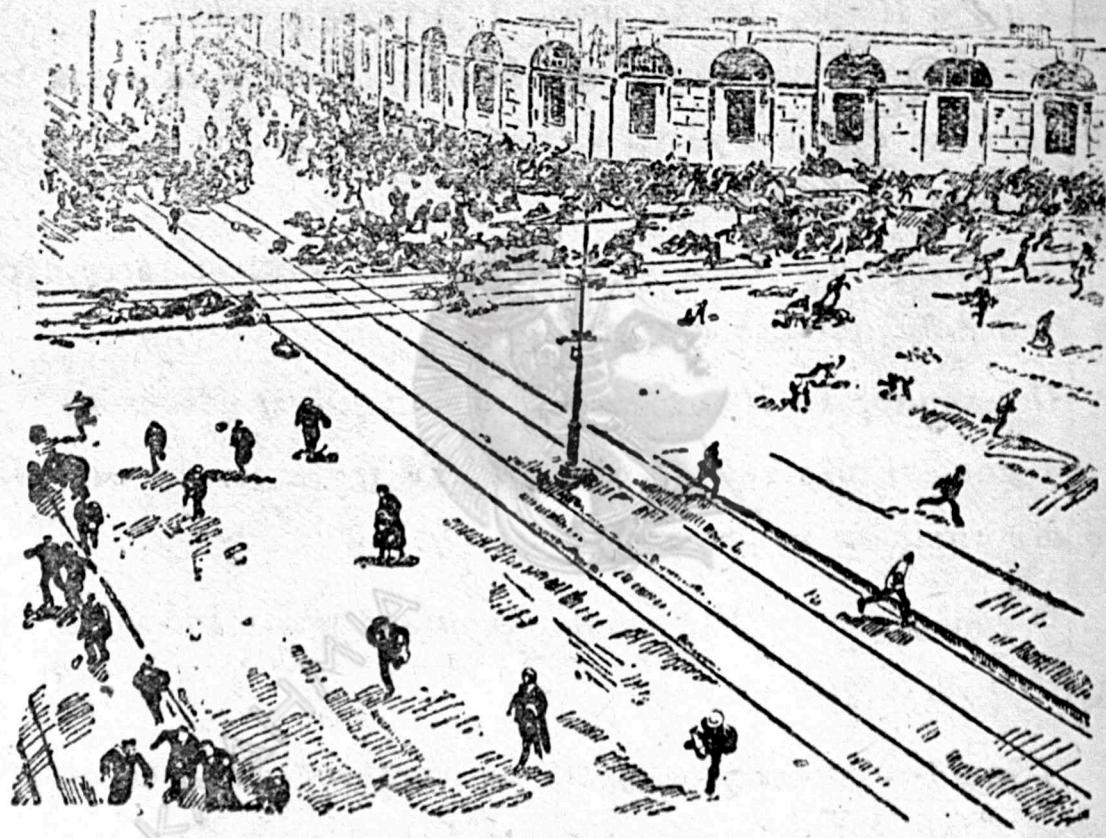
Ο Πέτρος έπαπζε να κλέι. Κομάτι αγριέφτικε κε ίθελε να μάθι το τι γίνετε όκσο.

— Μιτέρα, τις λέγι, μίπος βρόντιζε όκο; Η μαμά-την του σφίνκι στιν αυκαλιά-της κε λέγι σιγα-σιγα.

— Σόπα, πεδή-μν, σόπα, όκο γίνετε πόλεμος, δεν βροντάι κι ο μπαμπά-ζυ όκο πολεμάι.

— Με πιόνα γίνετε ο πόλεμος, μαμα, με πιόνα ότα χτιπιθή ο πατέρας-μν.

Κε ι μαμά-την τη λέγι πιο σιγα.

Πιμέρες τυ Οχτώβροι στο Λεγενγρατ

— Σόπα, πεδή-μν, σόπα με της μπυρξυάδες κε της άκσιοματικυς. Πολιν κερο ο Πέτρος κε ι μαμά-την καθίζανε αυκαλιαζμένι. Στο δρόμο δλο κε περισότερο βροντύζαν ι τυφεκιες Ο Πέτρος κιμίδικε μέζα στις αυκαλιες της μαμάς-την. Ιστερα απο κάμποζο κερο ανίγετε ι πόρτα κε φάνικε ο μπαμπάς-την. Την βαστύζαν κάτο απτα χέρια, ο μπαρμπα-Γιάνης ο σιδερας κε ένας δλος άγνοστος.

— Πάρε λέγι ο μπαμπά-Γιάνης στι μαμά-τυ τον ικονίου-συ λαφρα πλιγόθικε.

Βάλανε ταν πατέρα τυ Πέτρου σιο κρεβάτι κε φλγανε.

Κεσαπλομένος στο κρεβάτι ο μπαμπάς-τυ βαρια αναστέναζε. Ιταν δλος μάβρος, τα χίλια-τυ ιταν άσπρα σαν το χιόνι. Ι μιτέρατν ανισιχύσε. Το πυκάμισο τυ μπαμπάς-τυ ιταν σκιζμένο κε ματομένο.

Στο σπίτι τυ Πέτρου μαξόχτικαν πολες γινέκες απτι γιτονια κε κλέγανε.

Για μια στιγμι άνικε ο μπαμπάς τα μάτια-τυ. Κίτακε πολιν κερο τον Πέτρο. Ιδελε να χαμογελάσι να μιλήσι: γιριζε τα μάτια-τυ κε πρασίνισε δλος.

Ι γινέκες άρχιζαν να φονάζυν, να σκύζυν.

— Πεθένι! πεθένι!

Ι μαμα τυ Πέτρου έπειτε χάμο κ' έζπαςε το ποτίρι.

Ο Πέτρος βλέπι τον μπαμπά-τυ κε δεν κλέι.

Περάσανε χρόνια. Ο Πέτρος μεγάλοςε έγινε κομζομόλος.

Ι μαμά-τυ λέγι δτι ο Πέτρος μιάζι τον πατέρα τυ.

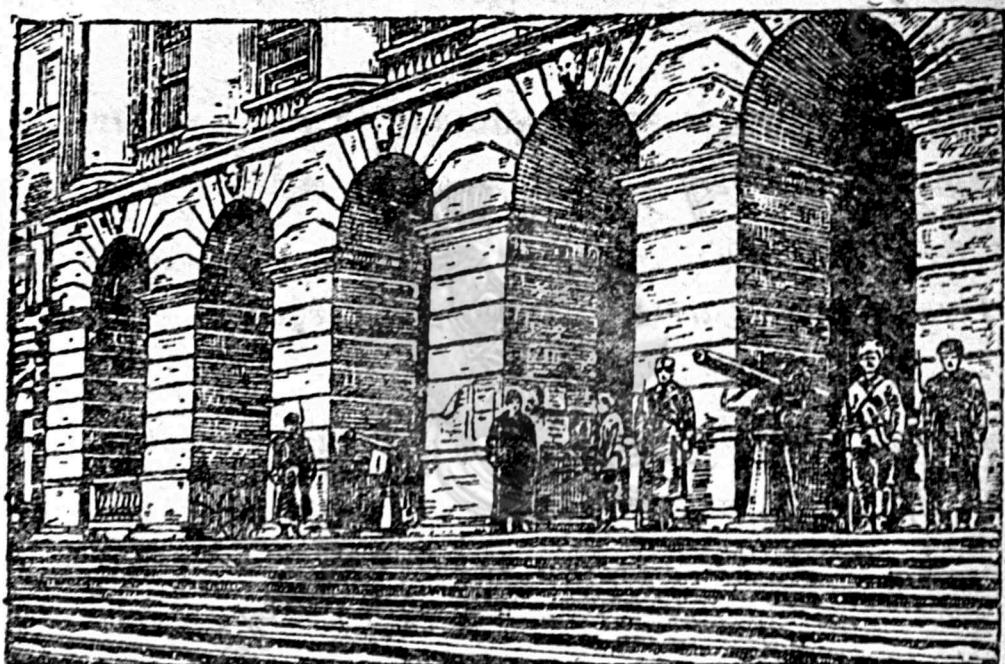
Κε νά σίμερα περπατάι στο δρόμο. Κάνι βίματα σταθερα. Το κεφάλι-τυ σκομένθ πισιλα, κε μπροστά-τυ, πίσο-τυ, στα πλάγια-τυ πάνε κε δεν έχυν τέλος ι τέττι σαν τον Πέτρο.

Βροντάι ι μυζικι, πιγενοέρχοντε τα αφτοκίνιτα. Κιματίζυνε ι κόκκινες σιμέες. Πάνε μικρι κε μεγάλι, γέρι κε νέι. Ολι ίνε χαρύμενι. Ολι γιορτάζυν γιατι σίμερα ίνε μεγάλι γιορτι. Ι γιορτι τις Οχτοβριανις επανάστασις.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΜΕΡΕΣ

Κάμποσες μέρες πριν τις γιορτις στιν τάκσι-μας άρχισε ι σίζεται το τι έγινε στις 7 την Νοέμβρου την 1917 στιν πόλι-μας.

Τα πεδια σιφόνισαν να ροτίσυν τις σπιτικύς-τυς τι θιμώντε για την Οχτοβριανη επανάστασι κε στις παραμονες τις γιορτις να οργανώσυν μέσα στην τάκσι-τυς „μέρα τις ανάμνισις“.

Το Σμόλγι στις μέρες τη Οχτόβριος

Για κυβέντα όταν της χρισιμέψυν κίνα πν μάθανε απτυς σπιτικύς-τυς καθος κε κίνα πν διαβάζανε ι ίδιι σε διάφορα επαναστατικα βιβλία.

Γίρισε στο σπίτι ο Νίκος κε δεν κιέρι πιόνα ό' αροτίσι.

Ι γονιι-την πέθαναν προ πολυ. Ζύσε με τ' αδέρφια-την κε τις αδερφές-την.

Σίμοσε την αδερφή-την τη Σοφία κε την αρδτιζε.

— Πές-μν τη θιμάζε απτην επανάστασι;

Ι Σοφία δύος δε ψιμάτε τίποτα. Τότες ίτανε αφτι μόνο διο χρονον κορίτσι.

— Αρότιςε, τυ λέγι, τιν Κατίνα, ίσος αφτι κάτι να ψιμάτε.

Μα ύτε κι αφτι ψιμάτε, γιατι, αφτι ίταν μεγαλίτερι απτι Σοφία μόνο κατα ένα χρόνο.

Ι Κατίνα ψιμίδικε ότι κοντα απτα παράδιρά-τυς έτρεχε ο λαος με τα όπλα. Ανάβεναν σε φορτιγα αφτοκίνιτα, φόναξαν ξιτο! ...κε τα κανόνια βούζαν μπυχ, μπυχ!

— Αρότιςε, τυ λέγι ι Κατίνα, τον αδερφό-ςν το Γιάνη νομίζο, πος αφτος κάτι θα ψιμάτε.

Το βράδι μόλις ήρθε ο Γιάνης απτι δυλια τον έπιασε ο Νίκος κε τον παρεκάλεσε να τυ πι τι ψιμάτε για τιν επανάστασι.

— Νε, τυ λέγι, Νίκο. Θιμάμε πος πρότα κιεθρούνισανε τον τσάρο. Μα εδο δεν έγινε τίποτε το ιδιέτερο. Μόνο στυς δρόμυς γίριζε πολις κόδημος κε ξοιρα σιζιτύζε.

Πέρασαν ένα-διο μίνες. Ο πατέρας-μας απτο εργοστάσιο ερχότανε πιο ψιμομένος.

— Δεν πρόκιτε μόνο για τον τσάρο, αλα πρόκιτε κε για τυς τσιφλικάδες κ' εργοστασιάρχες. Απτον τσάρο ι εκσυσία πέρασε σ' αφτυς. Τόρα πρέπι να κιεθρούνισυμε κε τυς τσιφλικάδες κ' εργοστασιάρχες. Τιν εκσυσία πρέπι να τιν πάρουν ι εργάτες κε ι χορικι. Αφτα ίταν τα λόγια τυ πατέρα-μας.

Ιρθε το χινόπορο. Σικδύκιαν, ι εργάτες, αγρότες κε στρατιότες μαζι να πολεμίσυν τον οχτόδ-τυς.

Ο πατέρας-μυ πέθανε προτυ να γίνιι ι ανατροπι.

Ι επανάστασι άρχισε. Βγίκα δικο, βλέπο στο δρόμο κάθετε ένας άνθρωπος, κε κοντά-τυ στέκι ένα ποδίλατο. Ο άνθρωπος με φόναξε κε μυ λέγι: «Τρέχα πεδί-μυ προς το εργοστάσιο κε πες στυς εργάτες ότι εγο πλιγδύκια κε ότι στο καφενίο κοντα στιν πλατία έχυν ανάνκι απο οβίδες.

Εγο τον αρδιτιςα: «Με το ποδίλατο γίνετε να πιγένο;

„Καλα με λέγι αν μπορις κάτσε στο ποδίλατο κε πάνε“.

Κάθισα στο ποδίλατο κε ζε μια στιγμι έφθασα στο εργοστάσιο. Ισθα κε τα ίπα όλα στυς εργάτες κι αφτι με λένε: „Τρέχα στο φράχτι τυ εργοστασίν, ας στίλνη από κι“. Ετρεκα κε μαζι με τυς εργάτες φορτόζαμε ένα φορτιγο αφτοκίνιτο κε τραβίνζαμε στο καφενίο με τις οβίδες.

Εκι πέρα βλέπο τον ίδιο τον πλιγομένο να κάθετε κοντα στο πολιβόλο.

Ονομάζετο Αντρέας . . .

Ι εργάτες νίκισαν.

Τιν άλι μέρα ο Νίκος στο σχολιο διηγήθηκε κίνα πν ίπε ο Γιάνης.

Σικόνετε ένα πεδι κε τυ λέγι, δτι κίνος πν ίταν με το ποδίλατο ίταν ο πατέρας-τυ.

Ο πατέρας-μν με διηγίτο, πος ένα πεδι με το ποδίλατο πήγα οβίδες.

Αν δεν ίταν το πεδι αφτο έλεγε θα οπιστοχορύζαμε κ' εγο θα έπεφτα εχμάλοτος.

Γιρνόντας ο Νίκος στο σπίτι ίπε στο Γιάνη κίνα πν άκυσε απτο πεδι αφτο.

Τότε τυ σταμάτισε ο Γιάνης κε τυ λέγι: «καλα, αφν ίνε έτσι πρέπι άβριο να τυ επιστρέψω το πόδιλαλο».

Τιν επομένι μέρα ο Νίκος μαζι με το Γιάνη πήγαν το ποδίλατο στον άγνοστο μπάρμπα. Ο μπάρμπας βγήκε να τυς δι. Ιταν ικινος αρχιγος με άξπρα μαλια. Αφν σιζίτισε πολιν κερο με το

Γιάνι τu λέγε. «Τo πoδίlato a5 iñe tu Níxu. A5 yiqiçe aφtοs μe tο πoδίlato aφtο κe a5 uthmáte óti κi aφtο tο πoδίlato ma5 boñdise ctiu epañastas.

**Οργανόστε cta εκολιά-sas μέρα ανάμνεσες γeix tui Οχτo-
Brasas Epakanásatas.**

**Πroeskalésstε tuis γoñiñs-sas κe nénus piu pírav aíleñs. Iñé-
ros ctiu epakanásatas.**

ΚΑΛΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΡΙΑ

Αφτo iñan ctoñ xero tu tçáru. 'Imunα dódeka χrovo. O μpaмpáç-mu iñan típougráfоs κe i mampá-mu modi-
stra. Θimúme poç miia βradia imunα liçáki xriologymé-
ni κe plägiacia cto xrebatí.

O μpaмpáç-mu ðen iñan cto cpieti κe i mampá-mu xáti
érafhe. Me to ðóribø tis miçanis ximíthika κe blépo cto
ónifó-mu poç mpíke mësa cto cpieti o μpaмpáç-mu xar-
rúmenos. I mampá-mu tu lègy: «ciçga γiatí ximáte i Ká-
lia». O μpaмpáç-mu μe pliçiaçe xáthise kontá-mu κe
ciçga lègy cti mampá-mu.

— Kalá piu ximáte. Ke akómá piu ciçga tis lègy.
Ego iñbra...cxiçia.

— Kalíterá na miñ ébríçxes.

— Les anoiçies... Tóra tha çu ta díkço iñe xenúrgia
xátholu ðen mpíkan akómá cti ðulia.

‘Abrio tha típóçumex xililádes proklamátçies κe i
cintrophi tha ta diadóçun cta ergoçtásia.

— Να μιν πέσει στα χέρια τις αστινομίας: δεν μπορούν να ισιχάζο. Λιπίσυ τιν ικογένιά-ς, τυ λέγι ο μαμά.

— Αφιες, τις λέγι ο μπαμπάς-μυ, τα μυρμυρίζματα ίσε διλι. Αν όλι-μας θα διλιάσυλε, τότες πιι θα κάνουν τιν επανάστασι;

· Θέλις να μίνυμε δύλι; 'Οχι τυ λέγι ο μαμά. Εχιες ο μπαμπάς-μυ τα στιχία πάνω στο τράπέζι. Ισαν κενύργια σαν πεχνίδια.

Εγο αμέσος κατάλαβα το τι τρέχι. Με τα στιχία αφτα θα τιπόσυν προκλαμάτσιες ενάντια στον βασιλιά κε στιν μπυρζυαζία.

Θα μάθυν για τον μπαμπά-μυ κε θα τον φιλακόσυν, σκέφτικα.

Κ' έτσι χιμίθικα. Στι στιγμι αχύο στο όνιρό-μυ σαν, πος κάπιος τραβάι το μακσιλάρι-μυ. 'Ανικξά τα μάτια-μυ. Βλέπο ι μιτέρα μυ έσκιπε το κεφάλι-τις ζε μένα κε κάτι βάλι κάτο στο μακσιλάρι-μυ.

— Μαμά πιος ίνε! Με λέγι ότι κάνυν έρεβνα. Εσι με λέγι χιμίσυ, ίσος να μι ζε ενοχλίσυν.

Βγίκε ο μαμά-μυ. Εγο κατάλαβα ότι αν βρίσκυν τα στιχία, θα πέσι ο μπαμπάς-μυ στι φιλακι. 'Εβαλα το χέρι-μυ κε πίρα κάτο απτο μακσιλάρι το δέμα' με τα στιχία κε βιάστικα να τα χρίπσο. Σκέφτικα τόρα πυ να τα χρίπσο. Καφνικα κάτι θιμίθικα. Σικόνομε τρέχο προς το τραπέζι κε σιγα-σιγα άρχισα να βάλο τα στιχία μέσα στο λαγίνι με το γάλα πυ δεν ήταν κε τόσο

γεμάτο. Το γάλα άρχισε να χίνετε. Ανανκάστικα να πιο διο φορες γάλα, για να μπορουν να χορέψουν μέσα στο λαγίνι τα στιχία.

Ακύο να γίνετε : πόρτα μπένυν μέσα στο δομάτιο όλι : αστινόμι.

'Αρχίσαν τιν έρεβνα. 'Ολα τα πιάκασαν, παντυ γιρέπασαν. Ο μπαμπάς-μυ κε : μαμά-μυ στέκονταν χλομι στι γονία του σπιτιου. Δεν ίθραν όμος τίποτε. Το λαγίνι με το γάλα κε τα στιχία μετέθεσαν στο παράθιρο κε τίποτα δεν κατάλαβαν.

Παρακάτο δε θιμάμε το τι έγινε, γιατι κιμίθικα.

Κείπνισα απτο θόριβο. Εκσο φος μέρα. Ι μαμα-μυ ράβι. Ο μπαμπάς-μυ στέκι μέσα στο δομάτιο κε λέγι. Θάβμα! Τί να γίνανε τα στιχία, σαν να τάκριπε κανις μέσα στο νερο.

Εγο έζκασα στα γέλια κε φόνακσα: «Πατέρα, όχι στο νερο, αλα μέσα στο γάλα».

Το κατάλαβε ο μπαμπάς-μυ κε πετάχτικε κε πίρε απτο παράθιρο το λαγίνι με το γάλα κε με τα στιχία.

— Κάλια, μυ λέγι ο μπαμπάς-μυ. Αφτα εις τάβαλες εδο μέσα στο λαγίνι. Εγο κύνισα το κεφάλι-μυ.

Ι μαμά-μυ άρχισε να κλέγι. Τι έκειπνο χορίτσι, πυ μας, έισσε απτι φιλαχι κε απτο ρεζιλίκι.

Ο μπαμπάς-μυ με πίρε ανκαλιά κε χαιδεφτίκα με ιπε. Να θιγατέρα πυ έχο! Απο σένα χορίτσι-μυ μπορι να θυ καθ' εαφο επαναςτάτρια. Κε γο τυ λέγο: «Πός; κε μίπος εγο δεν ίμε επαναςτάτρια»;

Ο Σ. ΣΤΑΛΙ

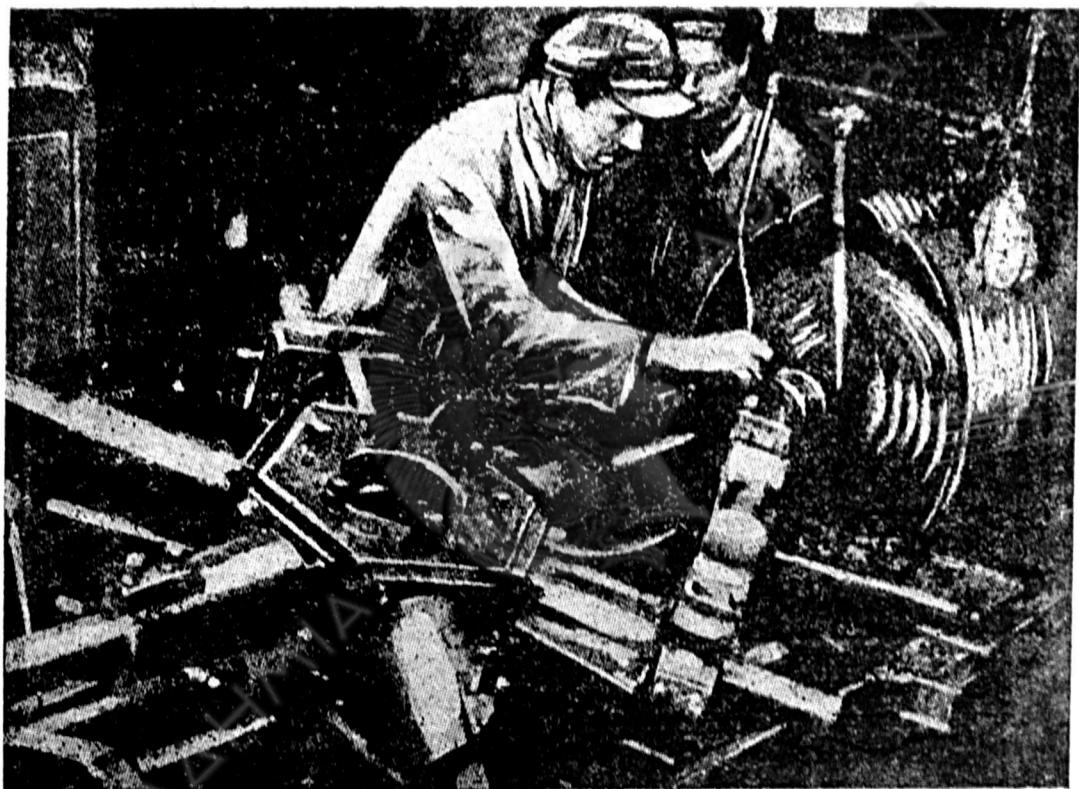
*I οχτοβριανι επάναστασι έδοσε τις φάμποικες κε τα εργοστάσια
στα χέρια των εργαζομένων*

*Ολι τιν εκυσία στι χόρα-μας ίστερα απτιν Οχτοβριανι επανάστασι
τιν έχην εργαζόμενι*

*I Οχτοβριανι επανάστασι πίρε τι γι απινς ισιδλικάδες
κε τιν έδοσε στυς χορικυς*

Ι ΓΙΟΡΤΙ ΤΟΝ ΠΕΔΙΟΥ

Στις παραμονες της Οχτοβριανης γιορτις, τα πεδια απαφάσιζαν ότι σινεδρίασι τη σκολιύ-τυς να στολισυν με διάφορες επαναστατικες πλακάτες τα σπίτια-τυς, να πλένουν τα πατόματα κε τα παράδιγα των σπιτιδυ-τυς, τι μέρα της γιορτις να φορέσυν τα καλά-τυς ωύχα.

Ιετερα απτεν επανάστασι τη Οχτόβριος
ε εργάτες έγιναν νεκοκιερέες στις φάμπρικες κε στα εργοστάσια

Αρχισε ι δυλια στα σπίτια. — Ι μιτέρα τη Γριγόρι θίμοισε—
Κε έτσι, λέγι, έχο πολες δυλιες ιρθατε κε ζις να με απασχολίτε.
Δεν πρόφταζα ακόμα να πλένο κε το πικάμισο τη Γριγόρι. Μυρμυρίζει ολοένα ι μαμα τη Γριγόρι.

Διαγιθικε ο Γριγόρις στιν τάκι τη ποσ ι μαμά-τη αντιστέκει
στα σχέδια-τυς κε αποφάσιζαν τα πεδια να καθαρίζουν τη σπίτι τη
Γριγόρι.

Μάθανε τα πεδια, πος ι μαμα τη Γριγόρι πήγε στην πόλη κε κολεχτιβιστικα πίγαν κε καθάρισαν το σπίτι τη Γριγόρι. Πλισσανε κε το πυκάμισό-την.

Το βράδι ιρδει ι μαμά-την τα ίδε όλα καθαρα κε τίποτα δεν ίπε. Απτο σκολιο ιρδαν τρία πεδια. — Καλιμέρα θια Θιμία, τις λένε. Σας προσκαλύμε όλυς-ςας στο σκολιό-μας άβριο το βράδι.

Θα πέκευμε ένα δράμα πν το γράπεσαιε ι ίδι, θα γίνουν απανκελίες κε τραγύδια.

Ελάτε χορις άλο. Σας περιμένυμε. Χαμογέλασε ι θια κε λέγι: Φένετε πος πρέπι ναρθο. Απο σας να σταθι αδίνατο να γλιτώσο.

Οταν ο πατέρας γίρισε απτι σινεδρίασι-την, ι θια Θιμία τη λέγι. Σκύπισε τα υποδιματά-ςν, το πάτομα ήνε πλιμένο.

Τα πεδια άβριο έχυν άβριο έχυν μεγάλι γιορτι κε μας προσκαλυν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
1 Ι Πιατιλέτκα	3
2 Πος προετιμαστήκαμε στην ιποδοχή των μικρού αρχάριου .	5
3 Τι σινεδρίασε τον πιονέρον	6

ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΤΟ

ΑΡΧΙΖΙΓΓΔΥΛΙΑ

4 Ο απολογιζόμος τον ομάδον	13
5 Αρχιζε το θέρος	15
6 Πος αλονίζαμε τα επαρτά το κολχοζί-μας	16
7 Τι μαλατίλκα στον κέρο δύλιας	19
8 Τι μικρι πεσαράδες	20
9 Τι εκδρομή-μας στάμπελι το κολχοζίω	21
10 Ο τριγος	24
11 Πος βοιθύζαμε στο μάζομα το καπνυ στο κολχοζί-μας .	"
12 Τι διεθνις μέρα τις Νεολέας	27
13 Τη πρότο σινέθιο τον πιονέρον	29
14 Γενικι σινεδρίασι	31
15 Ο πιονέρος	32
16 Τι πιονέρι στα καπιταλιστικα χράτι	"
17 Διλοι	35
18 Τι πρέπει να κάνι κάθη επιτροπι	36
19 Με πλάνο εργαζόμαστε	38

ΜΕΡΟΣ ΔΕΦΤΕΡΟ

ΘΑ ΒΟΙΘΙΣΥΜΕ ΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ-ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΧΙΜΟΠΟΡΙΑΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

20 Πος βοιθύζαμε το κολχοζί-μας στο μάζομα το καπνυ .	44
21 Το ειβόλεο-μας με το κολχοζί „Κόκινι Σιμέα“	45
22 Τι δέφτερι κολχοζίκι εξοδία	46
23 Τι πιότιτα τις εξοδίας εκσαρτάτε απτις σαστι διοργάνωσι .	48

	Σελίδα
24 Προετιμασία για τι χινοποριάτικη σπόρα	49
25 Χτιπίθικαν ι αγιτάτσιες τον κυλάκον	51
26 Πος δοκιμάζομε αν τα σπόρα ίνε καλα	52
27 Χορικος κε εργάτις	53
28 Μιχανοπίσι το αγροτικυ νικοκιρίου	53
29 Χινοποριάτικο όργομα για τιν ανικειάτικη σπόρα	55

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΕΠΕΚΣΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕ ΠΡΟΦΙΛΑΚΣΙ ΤΟΝ ΠΡΟΙΟΝΤΟΝ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΝΙΚΟΡΙΠΙΥ

30 Ι εκδρομή-μας στιν κομύνα	59
31 Ι Κομύνα	60
32 Στο εργοστάσιο τον μαρινάτον	61
33 Εκδρομη στο μίμο	62
34 Πρόετιμασία για τ.ν ιμέρα τις εεσδίας	64
35 Ι πρότι αγροτικι έκθεσι τυ ελινικυ ραγιον	65
36 Πος γίορτάζαμε πριν τι μέρα τις εεσδίας	66
37 Τα κοκινογύλια	68
38 Στον κίπο τυ κολχοζιώ-μας	70
39 Πος πέζαμε το πεχγιδι τυ ταχιδρόμου	71

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΓΙΑ ΤΙ ΝΕΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙ ΖΟΙ ΣΤΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

40 Ηύσες όρες δύλεθαν πριν κε πόζες τόρα	75
41 Προφιλακσι τυ κόπο για τα πεδια στα κολχοζια	76
42 Ο κόπος το μικρον στα καπιταλιστικα κράτι	"
43 Ι εκδρομη-μας στι διίκισι τύ κολχοζιου.	77
44 Κολιτικες αρόστιες	78
45 Ι ιχόνες κε το κυτάλι τυ παπα μεταδίνων τις αρόστιες .	79
46 Γονια για τιν προφιλακσι τις ιγιας μας	80
47 Τι ίνε πιο σπιδέο— θερμότιτα ίτε ο αέρας	81
48 Εργασία για εκπλίροσι	84
49 Ας εχτελέσυμε το νόμο τις ιγινις	86
50 Για πιόνα οίλιος ίνε οχτρος	88
51 Πος μετρίσαμε το μπόι-μας κε πος ζιγιστίκαμε.	89
52 Το αναγνοστήριο τυ χοριώ-μας	91
53 Πεδικα σπίτια	92
54 Τα δόντια ίνε μιχανι για το μάσιμα τυ φαριτυ..	95

	Σελίδα
55 Το λάθος διορθώθηκε	97
56 Το Βαλτόνερο.	98
57 Το ιόδιο σχοτονι τα μικροβια	100
58 Πως ο Γιάνης αρόστισε απο κνεζμάρα	101
59 Ο θλαβερος μίσσχας	"
60 Ζεστο πρόγεμα στο σχολιο	105
61 Για το μεθίσι	106
62 Ι γυμναστικι	109
63 Πια μέτρα πέρνι ο Γιατρος για τι σκαρλατίνα	"
64 Ο τιφλος κε το γάλα	110
65 Το θερμομετρο	111

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΤΟ

ΜΕΡΕΣ ΤΥ ΟΧΤΟΒΡΙ

66 Οχτοβρις	113
67 Για τις επαναστικες γιορτες	116
68 Κάλια επαναστάτρια	119
69 Ι γιορτι του πεδιον	123

Рецензировали:
т.т.Качалов, Петриди

Технический Редактор
ГЕОРГИЙ И.

Сд в набор 26-У|||—1931г.
Сд.в печать 31-У|||—1931г.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΑΝ

ТИМ. 90 КАП.

ЦЕНА. 90 КОП.

На ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ

Учеб. „Колхозята“ для II группы I ступени

1-е полугодие

Греческое Издательство „КОММУНИСТИС“

Ростов-дон, Ворошиловский проспект, № 27.